

© 1998 Tampereen seudun työterveyslääkärit r.y.

Toimittaja

Heikki Arola

Ilmoitushankkijat

Heikki Arola

Hannu Halme

Pirjo Mäkelä

Olli A. Mäkinen

Jyrki Penttilä

Heikki Rasi

Paavo Sillanpää

Juhlatunnuksen suunnittelija

Jukka O. Salonen

Tampereen kiälisen ulkoasun tarkastus

Hannu Hyttinen

Asemointi ja taitto

F-Communications

Kirjapaino

Tampereen Offsetpalvelu Oy

Morjens vaan työterveyslääkäri!

Totanoinni! Käressäs on vallanernomane 25-vuatisjuhlakiria, mutta nin on ernomane tää juhuliva Tampereen seudun työterveyslääkäriyhristyski. Jo 25 vuatta se on remeltänyt ja pitäny yllä arvommukasta henkee 130 jäsenensä keskuuressa.

Tää kiria, jota muuten et saa lainastosta, laajentaa yhteishenkee myös työajan ulkopuolelle. Kaikem paree tää kiria on ehtoolla kunon otettu muutamat ohkaset jossei usiampiaki ja ruvetaan olee inansa hönöpäissää. Ei tartte sillon nääs kysyä millai ne sanat taas menikää, sen kuvvaan avataan kiria ja lauletaa. Kerta työterveyslääkäreitä ov vissii muuallaki ku Tampereella, ni ruimastaa tää kiria myäs niille kotio, niin ei tartte meinaa vonkailla.

Kirian ylitte kolmensaran lauluv valkkaus oli mahrollisesti ihavvähä Tampere-voittone, mutta Suomen keskipisteen huomioire ehrottoman reiru. Näino!

Kirian kokoomine on ollu tyäläs mutta takuulla hauska piäti. Mää tahron kiittää kaikkia kiriaan ilmoituksen antaneita semmottia yhteistyökumppaneita ja ilmoitushankkijoita. Ilman niitä tää kiria ei olis syntyny. Ja eiku vihrovviimme soitto soimaa ja laulu raikaa. Se om moro.

Täälä Tampereen Telakalla just tänäpäpä, 16. tammikuuta 1998.

Arolah Heikki

AAMU TOI, ILTA VEI

Veikko Juntunen

©Emi Music Publishing Scandinavia Ab

Sua muistan vielä useinkin yksin kun mä oon,
kuin kynttilä on elämämme tää.
Vain pieni tuuli joskus voi liekin sammuttaa,
taas toisinaan se myrskyn kestää voi.

Sä olit yksi kukka vain minun tarhassain,
oli terälehdet juuri auenneet.
Niin kaunista en kukkaa
voi koskaan unhoittaa,
sen kesän olit minun kokonaan.

Minkä aamu toi, sen ilta aina vei,
näin elin nuoruuteni parhaimman.
Niin jäi mun ystävät,
mutt' jäin myös itsekin,
oli syksy tullut myös mun elämään.

Nyt katson käsiin vanhoihin ja töihin tehtyihin,
ne kyneleistä täytyis, tunnen sen.
Tää aika elämästä on vuoro itkuun mun,
ja silloin laskut maksettava on.

Minkä aamu toi, sen ilta aina vei ...

Sua muistan vielä useinkin ...

Minkä aamu toi, sen ilta aina vei ...

AAMUÖISEEN SATEESEEN

-Early mornin' rain-

Gordon Lightfoot & Rauli Somerjoki

©Warner/Chappel Music Finland Oy

Aamuöiseen sateeseen kuljen markka kourassain,
raskas paino rinnassain, taskut täynnä santaa vain.
Tuskin tiedän missä oon,
ja miksi kaipaän häntä niin,
aamuöiseen sateeseen, eikä paikkaa minne meen.

Mietin miksi karkasin, huumeet, viinan valitsin,
nyt jo huomaa virheen tein, tahdon sinut vierellein.
Valuu vettä virtanaan,
kylmän tunne ahdistaa,
koetan hetkeks torkahtaa, painan pään nurmeen maan.

Nousisin taas jatkamaan, se vain on liian vaikeaa,
näen käden sinisen, tunnen kuolon tuoksuineen.
Nyt rakkaan huomaa saapuvan,
lämmön tuo hän mukanaan,
jäämme kahden paikalleen aamuöiseen sateeseen.

AAVERATSASTAJAT

-Riders in the sky-

Stan Jones & Kullervo

©Nils Georgs Musikförlags Ab

Kun eräs vanha cowboy kerran kulki ratsuineen
ja illan tullen saapui päälle vuoren harjanteen,
niin karjalauman hirmuisen hän näkee kulkevan
siel läpi synkkäin pilvien ja yli taivahan.
Ji-pi-ai-ei, ji-pi-ai-ou, aaveet taivahan.

Tuo karjalauma kulkuansa jatkaa mylvien,
sen hengitys on polttavaa ja vauhti hirmuinen.
Ja uuden ihmeen taivahalla silloin nähdä voi:
siel cowboy-joukko ratsastaa, ja laulu hurja soi.
Ji-pi-ai-ei, ji-pi-ai-ou, aaveet taivahan.

On ratsastajat väsyneet, ja ratsut läähättää,
vaan silti ykskään joukosta ei taaemmaksi jää.
He karjalauman koettavat kilvan tavoittaa,
mut ponnistukset turhaa on, he eivät kiinni saa.
Ji-pi-ai-ei, ji-pi-ai-ou, aaveet taivahan.

Ja taivahalta silloin eräs ääni huudahtaa:
”sä cowboy, käänny tieltäsi, et sitä jatkaa saa,
tai paholaisen karjalaumaa joudut ajamaan,
kun kerran päättyy elontie, ja saavut manalaan.
Ji-pi-ai-ei, ji-pi-ai-ou, aaveet taivahan.

AJAT NE MUUTTUU

-The times they are a-changin'-

Bob Dylan & Hector

©Warner/Chappel Music Scandinavia Ab

Nyt kuuntele, ihminen, aikasi on
jo huomata nousevan taas aallokon.
Se yltyy ja huuhtelee pian rannikon,
kun kiusattu aikamme suuttuu.
Ala uida, pian taistelut taisteltu on,
sillä ajat - ajat ne muuttuu.

Myös hallitusmiehet ja päättäjät muut,
tulkaa esiin ja kuulkaa, mitä pyytävät suut.
Pian oikeus sorretun nouseva on,
vain hiukkanen maljasta puuttuu.
Kohta ohjaajat vaihtuu - uusi näytelmä on,
sillä ajat - ajat ne muuttuu.

Voi isät ja äidit - ei kompleksejaan
voi lapsille siirtää tai lainatakaan.
Pian kättännekään ette saa nousemaan,
se lyöntien hulluuteen juuttuu.
Kohta nuorin on vanhin - paras viimeinen on,
sillä ajat - ajat ne muuttuu.

AJOLÄHTÖ

Mikko Alatalo & Harri Rinne

©ALR-Music Oy

Mies mieheltä elämään ajetaan
ne jotka tuntevat hien tuoksun.
Pesä pesältä pelaajat poltetaan,
vain harvat tekevät kunniajuoksun.
Amorin nuoli pojan rinnassa on ohimenevä puhti.
Auto alla, hiki pinnassa,
vaikka olis sitten työtahti tuhti.
Mutta löytyykö etupenkille sitä kaunista istujaa?
Löytyykö mulle kuulijaa ja lämmön antajaa?
Kunpa ajolähtö ois kotiinpäin
ja näyttäis valot vihreää.
Turvavyöt mua yksin nyt syleilee
ja yössä tunnen ikävää.

Piru istu auton takapenkillä
ja pyyteli kaasua lissää.
Minä sanoin: ”Ei sen väliä”,
meni kenkä konehuoneeseen sissään.
Kiire oli, vaikka tiennyt en kenen luona mä kävisin,
ja jos raskaalla kengällä voitinkin,
kevytkenkäisiin hävisin.
Vielä kai minunkin vuokseni vuotaa tyttöjen kyöneleet.
Vielä ne tän pojan haudalle laskevat seppeleet.
Kerran ajolähtö on kotiinpäin
ja näyttää valot vihreää.
Turvavyöt mua yksin nyt syleilee
ja yössä tunnen ikävää.

AJOMIES

Trad & Orvokki Itä

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Pois jäänyt jo kiireeni lie,
ei rakkaus matkaani vie.
Ennen ratsuni vaahdota sai,
nyt ruoska on tarpeeton kai.

Kaipaa ei mua ainoakaan,
syksyn tuulesta seurani saan.
Ajomies, älä kiirehdi suotta:
pakoon pääse ei kohtalooan.

En ennen mä viivytellyt,
niin toisin vain kaikki on nyt.
Toisen luona jo armaani on,
sen kertoivat tähdet ja Don.

Kaipaa ei mua ainoakaan ...

ANSKAATTOONYVAAN

-Kaad liiveihis ryyp-

Trad & Tellervo Vahala

© Tellervo Vahala, julkaistu oikeudenomistajan luvalla

Anskattoony vaan, kumme maistetaan taas.
ja tommottia tääll alas huirellaan nääs.
jos yhrestä mää alan hymyilemään,
vois toinen jo panna mun remeltämään.

AMSTERDAM

Jacques Brel & Liisa Ryömä

©Edition Puchened, julkaisuluvan myöntänyt

Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Kirottu Amsterdam, siunattu Amsterdam,
ota syliisi voipuneet seilorit nuo.
Meri heitä kun syö, meri heitä kun lyö,
nyt he huilaa ja hoilaa, nyt he laulaa ja juo.
Heidän känninsä on kuoleman kaltainen
ja he hukkuvat nyt syvyyksiin unien.
Sylistäs Amsterdam hyvä syntyä on,
meri luovuttaa heidät huikaisuun auringon.

Kirottu Amsterdam, siunattu Amsterdam,
sinun seiloris syö kalaa lemuavaa.
Ja he hampaitaan näyttävät kohtalolleen,
ja he haistattaa kuulle, eivät saa kyllikseen.
He kourin parkkiintunein tarttuu maanlaitoihin,
meren partaita lyö nyrkein repeilevin.
Heidän mittansa täyttyy ja verensä vapisee,
ja he nousee ja mennessään vain röyhtäilee.

Viaton Amsterdam, syntinen Amsterdam,
syliisi viettelet seilorit kiimaiset.
Ja kun haitari soi, vimmoissaan vaikeroi,
himon huurussa he naisiaan kouria voi.
Ja he tanssiessaan nauraa nauramistaan,
kunnes kiihkollaan saa soiton vaikenemaan.
Liha sykähdellen jatkaa rytmiä sen,
meri aamun on tyyni ja rauhallinen.

Sylissä Amsterdam merimiehesi saa
janonsa sammuttaa, janon pohjattoman.
Kunniaks juovat he huorien kunnianttomain,
joille rakkaus on sanahelinää vain.
Ja he naisille juo, jotka ruumiinsa heille suo,
jotka itsensä myy, joita rahalla saa,
ja kun pullot on juotu ja tähdet kalvenneet,
kusemalla he vuodattaa eronkyyneleet.

Kirottu Amsterdam, siunattu Amsterdam.

ANDY McCOY

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Ja se Andy McCoy kun se joi niin se joi,
ja se pulverilippuja myös imuroi.
Heti huomenna Cumulus kun remontoi,
siltoin Andy McCoy tremoloi, vaan soitto soi.

Niitä miehiä on, jotka riemua toi,
niihin tyyppeihin kuuluu myös Andy McCoy,
niistä kuullut on Bangkok ja Saigon, Hanoi
eikä Suomikaan pois jäädä voi.
Tiedotusvälineet meitä kun informoi,
missä milloin on liikkeellä Andy McCoy,
siellä juhlietaan yö, ryypätään aamunkoi,
siellä laulut ja soittimet soi.

Ja se Andy McCoy ...

Silmäkulmansa Andy kun noin hopeoi,
kiskoo huiveja niskaan ja dongarit soi,
nenärengas ja muutenkin beautiful boy,
meidän ylpeys Andy McCoy.
Se on mies, jota reilusti pilkata voi,
ennen vanhaan ne sellaiset krusifioi,
nyt sen ohjelmapäivystys organisoi,
saakoon kyytiä Andy McCoy.

Ja se Andy McCoy ...

Ja jos onnistuu mies niinkuin Andy McCoy,
se on Suomessa synneistä suurin, se voi
viedä toisilta luonnon, siis kaikki ohoi,
jalkapuuhun nyt Andy McCoy.

Ja se Andy McCoy ...

ANNA MULLE TÄHTITAIVAS

Jukka Kuoppamäki

©Warner/Chappel Music Finland Oy

Anna mulle tähtitaivas, anna valo pimeään.
Anna mulle aamurusko, anna usko elämään.
Anna mulle rohkeutta että jaksan huomiseen.
Anna edes vähän rakkautta tähän
yksinäiseen sydämeen.

Miksi taivas on öisin musta, miksi valoa en mä nää?
Sydän täynnä on kaipausta, liekki polttaa mun elämää.
Sua etsin mä nyt, maailmaan eksynyt,
ohikulkijoilta sua oon kysynyt.
Missä oot, tiedä en, siksi kuljen mä etsien.

Anna mulle tähtitaivas, anna valo pimeään ...

Miksi aamuin ei päivä paista, linnut laula ei lauluaan?
Päivä päivältä samanlaista, enää pysty en nauramaan.
Sydän rinnassa lyö vaikka vanki oon yön,
sua etsin takaa jo tähtien vyön.
Palaisit takaisin, sitä toivon iltaisin.

Anna mulle tähtitaivas, anna valo pimeään ...

ANNA POIS

Trad & Lasse Liemola

©Lasse Liemola, julkaistu oikeudenomistajan luvalla

Anna pois jo viimeinkin
anna pois jo viimeinkin.
Anna pois jo viimeinkin,
tajuathan sen itsekin:
erotkaamme sovussa vain.

Anna pois mun sormuksein,
anna pois mun sormuksein.
Anna pois mun sormuksein,
tyttö toinen syömmeini vei,
hälle nyt mä antaisin sen.

Anna pois jo viimeinkin,
anna pois jo viimeinkin.
Anna pois jo viimeinkin,
tajuathan sen itsekin:
erotkaamme sovussa vain.

Anna pois mun kitarain,
anna pois mun kitarain.
Anna pois mun kitarain,
toiselle nyt soi se vain.
Sulle enää laulaa en voi,
enää sulle laulaa en voi,
enää sulle laulaa en voi.

ANNA VIERELLESI TULLA

Timo Koivusalo

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Pelin kerran hävisin ja kaiken menetin,
ketään enää lähelleni päästää pelkäsin.
Liian kauan kesti ennen kuin mä ymmärsin
sen sisälläni asuvan mä mitä pakenin.

Jos vielä annat vierellesi tulla,
vaikk ei mennyttä takaisin se tuo.
Jos vielä annat vierellesi tulla,
silloin hukkaan ei menneet päivät nuo.

Kuinka täällä tuntea voi toista vähääkään,
kun hädin tuskin tuntee edes itseään.
Niin kuin toisen elämää tuo ois mä mitä elin,
seisonut mä olen omaan elämäni selin.

Jos vielä annat vierellesi tulla ...

Ei kukaan päivään menneeseen voi enää vaikuttaa.
Sanaa kerran sanottua takaisin ei saa.
Vaan palaa muuttolinnutkin taipaleiden taa,
uuteen kesään uskoen taas pesän rakentaa.

Jos vielä annat vierellesi tulla ...

ANNE JA JACQUES

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Anne, miksi lähdit luotain lännen kultaa nuolemaan?
Mä riudun kyyneleitä vuotain synkkään kuolemaan, aa-aa.
Luuletko sen tyypin pliisun onneksesi koituneen?
Kuuntele, kun laulan viisun katkeroituneen.

Anne ja Jacques, Anne ja Jacques,
lehdessä pussas, siinä luki: Smack.
Anne ja Jacques, Anne ja Jacques,
Jacques oli niin kuin Donald Duck,
Jacques oli niin kuin Donald Duck.

Aatelinen on tää new man – tarjoo päivänkakkaraa,
vaan kioskiinsa joudut myymään jätkänmakkaraa, aa-aa.
Luulen, että vielä vaivut tunnontuskiin ankariin,
jos vastaanlaittamatta taivut sarjakuvasankariin.

Anne ja Jacques, Anne ja Jacques...

Se kreivi meitä varmaan huijaa ja sä sorruit siihen nyhtäjään.
On sillä nyt jo monta muijaa – mä ilman yhtä jään, ää-ää.
Luuletko sen tyypin pliisun onneksesi koituneen?
Kuuntele, kun laulan viisun katkeroituneen.

Anne ja Jacques, Anne ja Jacques

ANTAA SURUN MENNÄ

Timo Koivusalo

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Herään tietäen että viereltäni en
tänään enää katsettasi kohtaa.
Sanasi nuo jää, antaa toivon lämmittää,
kerran vielä tiemme yhteen johtaa.

Antaa surun tulla, antaa surun mennä,
kaikelle aikansa on.

Antaa surun tulla, antaa surun mennä,
niin kestää se vain tuokion.

Oli kaksi kesän lasta alkutaipaleella vasta
nuoruutensa äänin huudellen.
Saapui viima tuulin, tuli syksy kylmin huulin
iholtamme lämmön suudellen.

Antaa surun tulla, antaa surun mennä ...

Päiviin noihin jää osa nuorta elämää
ja loppumaton kokemusten kaipuu.
Vaistosimme sen, että hetki jokainen
on hetki, joka muistoiksi taipuu.

Antaa surun tulla, antaa surun mennä ...

BAARIKÄRPÄNEN

Mikko Syrjä & Martti Syrjä

©Jee Jee Music Oy

Mua puri baarikärpänen, mut miksi suremaan,
jo kauan sitten lääkkeen löysin siihen puremaan.
Alla konjamiinipullon, onnellisten tähtien,
on hyvä olo ollut mulla siitä lähtien.

Jos posket ei näy takaapäin niin missä vika on?
No, sosiaalihuoltohan on ollut vastuuton.
Kas, viina menee ensin poskiin, sieltä aivoihin,
ja sieltä käsin vaikuttaa se kaikkiin vaivoihin.

Siis ryyppäämään, ryyppäämään
joka aamu säännätään,
ja kun päivä on ohi niin lisää kannätään.
Tahdon olla juovuksissa aina sekä maanantaina,
tiistaina, keskiviikkona ja torstaina.

Poliisinkin tiedetään mua mätkineen,
ne oottaa mua pihalla baarikärpäslätkineen.
Voi, jospa voisin jäädä tänne baariin nukkumaan,
kun multa ihmisoikeudet
on näemmä päässyt hukkumaan.

Siis ryyppäämään, ryyppäämään ...

Ne jossain pohtii nytkin viinan hinnan nostoa,
mä istun baaritiskillä janoten kostoja.
Vaan eipä taida kannattaa nenillensä hyppiä,
on multa liian helppo näet siivet nyyppiä.

Siis ryyppäämään, ryyppäämään ...

BALLADI OLAVINLINNASTA

Olavi Kontio & Saukki

©Warner Chappell Music Finland Oy

Niin vuolaan virran luodolla on linna Olavin,
ja mietteissään se katsoo virtaan mustaan.
Se silloin suojas maata vahvoin muurein kivisin,
kun aallot ajan toivat ahdistustaan.
On vaijennut soitto salmen ahdin kanteleen,
ja poissa on myös musta oinas linnan.
Nyt linna kertoo sulle tarun kauan säilyneen,
jos ymmärrät vain huokaukset sen.

Näin linna kertoo: myrsky-yönä portti aukaistiin
ja siitä linnaan ryntäs miehet vainon.
Kun taisto aamuun taukos, petos silloin tutkittiin
syy, sanottiin, on Vienan neidon kainon.
Hän kyynelsilmin vaieten sai kuulla tuomion,
ja kiinni murattiin niin tyrmä muurin.
Vei paaden taakse salaisuuden neito viaton,
kun rakkaimpansa oli syyllinen.

Vaan kyynelistä neidon kohta varsi pihlajan
jo valkokukat nosti, mursi muurin.
Sai marjoihinsa sydäimestä hohdon puhtahan,
sen antoi voima rakkauden suurin.
Nyt laulun neidon syyttömän soi tuuli vieläkin,
kun pihlaja jo myrsky-yönä murtui.
Jäi taru vain, sen kertoo sulle linna Olavin,
ja ymmärrät nyt huokaukset sen.

BELLA CIAO

Trad & Pentti Saaritsa

©Pentti Saaritsa, julkaistu oikeudenomistajan luvalla

Erään kerran, näin kertoo laulu,
bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao.
Luona vuoren, taisto nuoren partisaanin alkaa sai,
luona vuoren, taisto nuoren partisaanin alkaa sai.

Mukaan riensin, kun kutsun kuulin,
bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao.
Vapautta, oikeutta puolustaa on arvokkain,
vapautta, oikeutta puolustaa on arvokkain.

Partisaani, näin yössä lausui,
bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao.
Sanat haipui, maahan vaipui nuorukainen uljain tuo,
sanat haipui, maahan vaipui nuorukainen uljain tuo.

Päivä nousi, soi yllä vuoren,
bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao.
Haudan loimme, kukan toimme, joka siellä kukkii viel,
haudan loimme, kukan toimme, joka siellä kukkii viel.

Päättyi taisto, nyt soi vain laulu,
bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao.
Vapauden, ihmisyyden puolesta se soikoon ain,
vapauden, ihmisyyden puolesta se soikoon ain.

Jos vain kuljet sä luokse vuoren,
bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao.
Löydät vielä kummun sieltä, muiston partisaanin sen,
löydät vielä kummun sieltä, muiston partisaanin sen.

DAA-DA DAA-DA

Kari Kuuva

©Imudico/EMI Finland Oy

Jälleen lähtee laulu soimaan,
kansa syöksyy karkeloimaan,
sulaa iltaan sointi musiikin.
Tänne tultiin halki Suomen,
missä lienee koittaa huomen,
on sinne matkaa paljon kuitenkin.

Da daa daa da daa daa,
kiittää alla autostraada,
aina kiire, kiire jonnekin on, on, on.
Da daa daa da daa daa,
hiki pintaan täytyy saada,
pojat antaa mennä siitä vaan näin.

Tauko pieni kohta koittaa,
tämän vielä jaksaa soittaa,
kaikki mukaan: daa da daa da da daa.
Liikkumaan on laulu luotu,
nyt on tänne tämä tuotu,
jokainen nyt mukaan tulla jo saa.
Da daa daa da daa daa ...

Kulkureiks on meidät luotu,
hieman nuottikorvaa suotu,
kaikki mukaan: daa da daa da da daa.
Eilen oltiin Mikkelissä,
huomenna en muista missä,
mutta tulkaa mukaan, laulaa taas saan.
Da daa daa da daa daa ...

DELILAH

Les Reed & Barry Mason & Pertti Reponen

©EMI Music Publishing Scandinavia Ab

Kaihdinta vasten näin varjojen liittyvän yhteen,
kaihdin tuo peittänyt ikkunaa on rakkaimpain.
Luonaan on toinen,
sydämeini kuolevan tunsin, kun sen nähdä sain.

Ei, ei, ei, Delilah,
ei, ei, ei, Delilah,
Väärin teit, oi rakkain, niin väärin teit,
mä menetin kaiken, sä uskoni huomiseen veit.

Kääntää en katsetta voinut, jäin ikkunan ääreen,
aamu jo valkeni kun hänen lähtevän näin.
Nauroit, kun saavuin,
tuskani vallassa hillinnyt en itseäin.

Ei, ei, ei, Delilah,
ei, ei, ei, Delilah.
Ei, et saa, et jättää näin mua saa,
nyt pyydän, kun kosketan otsaasi kalpenevaa.
Vaik anteeksi antaisit, en sua takaisin saa.

DIANA

Paul Anka & M. Maunula

©Warner/Chappel Music Scandinavia Ab

Päivittäin saan kuulla sen: ikäisesi ole en,
mitäs siitä huolinkaan, luonas vaan kun olla saan.
Vapaana kuin lintunen kuljen tietä rakkauden,
oi jää, jää mun luo, Diana.

Lähelläs mä vapisen, viivy luonain hetkinen,
kaikkeni mä sulle suon, oi, Diana, nääthän tuon.
Sydämeni voimalla haluan sua kahlita,
oi jää, jää mun luo, Diana.

Oi nyt rakas, vannothan sen,
että sulle oon ainoinen.
Ainiaan oon sun vaan,
oi oi, voi voi, oh, oh, oh, oh, oh, oh, oh, oh.

Sydämen voit rinnastain irti riistää nyt sä vain,
kätes tarttuu käteen mun, tahdon aina olla sun.
Pääsi painuu rinnallein, tunnet lyönnit sydämein,
oi jää, jää mun luo, Diana,
oi jää, Diana,
oi jää, Diana.

DIIVAILLEN

-Puttin' on the style-

Norman Cazden & Lasse Liemola

©Melody Trail Inc. by permission from Musikförlaget Essex
Ab

Neitonen kaunoinen usein keimailee,
estelee ja pakenee kun poika suutelee,
kääntää hälle selkensä, niskaa nakkelee,
tuo on aivan päivänselvää, hänhän diivailee.

Ollaan aina ollakseen, ollaan diivailten,
sehän meillä nuorilla on pahe ikuinen.
Kun katson ympärilleni, se aivan naurattaa:
yhteen jos vain tullaan, aina diivaillaan.

Maalaisserkku Helsinkiin saapuu katsomaan,
heti stailin omaksuu ja oppii dzaivaamaan.
Kun himaansa hän matkustaa ja siellä dzaivailee,
niin on aivan päivänselvää, hänhän diivailee.

Ollaan aina ollakseen, ollaan diivailten ...

Stadin kundi prätäkällä neulaa nostattaa,
nahkarotsi niskassaan, sen saanut fajaltaan.
Hän kaikki hanat aukaisee friiduille näyttääkseen,
niin on aivan päivänselvää, hänhän diivailee.

Ollaan aina ollakseen, ollaan diivailten ...

DONA, DONA

A.Zeitlin & T.Schwartz & T.Valkama

©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Vielä härkä vaan kiskoo vaunujaan,
raskas päivä on raatajan.
Siivin kevein pääsky iloisin
kiittää sinessä taivahan.

Ei ilmaiseksi kunniaa voi kukaan saavuttaa,
hiljaa tuuli valittaa, ei lannistua saa.
Dona, dona, dona, dona, dona, dona, doo.
Dona, dona, dona, dona, dona, dona, doo.

Niinkuin lintunen on myös ihminen
ken on taistellut vapauden.
Taakkaa tukalaa aina kantaa saa,
jos on kahleissa orjuuden.

Ei ilmaiseksi kunniaa voi kukaan saavuttaa ...

Turhaa valittaa on kai onneaan
jos ei käy sitä muuttamaan.
Palkka jokaisen nuoren ihmisen
vielä on päässä vuosien.

Ei ilmaiseksi kunniaa voi kukaan saavuttaa ...

DUUDILLANDEI

Trad. & Sauvo Puhtila

©Sauvo Puhtila

Kun Espalla kerran mä kuljeskelin,
kesäkuun ehtoota ihastelin.
Mä lempeä kaipasin myös osaksein
ja niin kohtasin herttaisen duudillandein.
Hei duudillan duudillan duudillandei
ja niin kohtasin herttaisen duudillandein.

Hän käteeni tarttui ja puheli näin:
”Miksi oi kuljet noin allapäin,
nyt seuraani liity” ja hän minut vei,
oli päämäärä pikkuinen duudillandei.
Hei duudillan duudillan duudillandei
oli päämäärä pikkuinen duudillandei.

Mä maljoja nostin, hän pullosta joi
ja katseensa yössä vain salamoï.
Ei vaaroja aatelleet aivoni ei,
niin houkutti minua duudillandei.
Hei duudillan duudillan duudillandei
niin houkutti minua duudillandei.

Mä suutelin kädelle, kaulalle myös,
soi radio valssia kuutamoyössä.
Mä hänelle rakkauden valan jo tein
ja hän ripusti tuolille duudillandein.
Hei duudillan duudillan duudillandei
ja hän ripusti tuolille duudillandein.

Luotansa hänen mun löys aamunkoi,
mut riemusta kyllikseen saada jo voi.
Hän omansa otti ja niin yksintein
minä sain hältä muistoksi duudillandein.
Hei duudillan duudillan duudillandei
minä sain hältä muistoksi duudillandein.

EI MITTÄÄN

Trad & Hector

©Hector

Maanantai ei mittään, tiistai ei mittään,
keskiviikko, torstai ei mittään.
Perjantai ei mittään, lauantai ei mittään,
sunnuntai ei siitäkään mittään.

Tammikuu ei mittään, helmikuu ei mittään,
maalis-, huhti-, toukokuu ei mittään.
Kesä-, heinä-, elo-, syys- ja lokakuu ei mittään,
marraskuu ja joulukuu ei mittään.

Eduskunta ei mittään, hallitus ei mittään,
kunnanvaltuustot ei mittään.
Kaksisataa kertaa nolla ei oo mittään,
kun kukaan eikä mikään tee mittään.

Kokoomus ei mittään, demarit ei mittään,
kristilliset, kepu - ei mittään.
Ruotsalaiset, kommarit, ei liberaalit mittään,
perustuslailliset ei mittään.

USA ei mittään, Eurooppa ei mittään,
Neuvostoliitto ei mittään.
Afrikka ja Kiina ja mitä niitä onkaan
ja Suomi siinä sivussa ei mittään.

Minä olen työtön ja sinä olet työtön,
mut mehän ei ollakaan mittään.
Länteen taikka ittään, me ei olla mittään
kun kukaan ei tee millekään mittään.

Viina ei oo mittään, pillerit ei mittään,
partakoneenterä ei mittään.
Raamattu ei mittään, Pääoma ei mittään
ja Disney - ei siitäkään mittään.

No tulukeepas meille, me leivomme teille
leivän, joka ei ole mittään.
Toivoa vain soppii, että köyhä oppii,
että armonpalat ei ole mittään.

EI TIPPA TAPA

Irwin Goodman & Emil Retee

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Kaikki alkoi siitä kun mä lopputilin sain,
sitten juhlan kunniaksi täyden lastin hain,
eikä siinä turhaan liioin kainosteltu lain,
pullo kiersi ringissä ja irvisteltiin vain.

Ei tippa tapa ja ämpäriin ei huku,
kun on alkuun päästy niin antaa mennä vaan,
ei tippa tapa ja ämpäriin ei huku,
kun on alkuun päästy niin antaa mennä vaan.

Elämä on tylsää, jos ei joskus juhli näin,
no, kukas sitä aina jaksaa olla selvin päin.
Antaa mennä samaan tahtiin viikko peräkkäin,
kaikki murheet huuhdotaan me sisältämme näin.

Ei tippa tapa ja ämpäriin ei huku ...

Kaikkihan me täällä ollaan pieni hetki vaan,
on aivan turhaa mammonaa näin koota päälle maan,
joku toinen kuitenkin ne ryyppää aikanaan,
juodaan kaikki nyt ja juokoot toiset omiaan.

Ei tippa tapa ja ämpäriin ei huku,
kun on alkuun päästy niin antaa mennä vaan,
ei tippa tapa ja ämpäriin ei huku,
kun on alkuun päästy niin antaa mennä vaan,
antaa mennä vaan, antaa mennä vaan.

ELÄMÄ ON KAUNIS

Kari Rydman

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Kesä oli lämmin ja aurinko paistoi,
kun piennarta kuljin kuusikkoa päin.
Kärpäset surisi ja elokuun jo haistoi,
ja mieli oli kirkas ja ajattelin näin:

Elämä on kaunis, kaunis, kaunis,
elämä on kaunis, onhan niin.
Tietäni mä kuljen, kuljen, kuljen,
tietä kuljen silmin avoimin.

Kuusikossa naamaani lukinverkko tarttui,
kun metsän halki kuljin järvelle päin.
Mustikan varsilla suven sato karttui,
ja mieli oli kirkas ja ajattelin näin:

Elämä on kaunis, kaunis, kaunis ...

Rannalla istui neito rusoposki,
hän katseli mietteissään ulapalle päin.
Keskellä järven tuuli laineita nosti,
ja mieli oli kirkas ja ajattelin näin:

Elämä on kaunis, kaunis, kaunis ...

Minä sanoin: ”Kauanko vielä saan kantaa
sydänsurujani, poika onneton?”
Neito sanoi: ”Sulle en voi lempeäni antaa,
se toiselle kuuluu ja toisen jo on.”

Elämäkö kaunis, kaunis, kaunis,
elämäkö kaunis, onkohan vain?
Tietäni mä kuljen, kuljen, kuljen,
tietä kuljen tuska rinnassain.

Viimeisen kerran mua neitoni katsoi,
ja ikävissään rannalle yksin minä jäin.
Mutta aurinko paistoi ja laineet ne lauloi,
ja suru sulii rinnasta ja ajattelin näin:

Elämä on kaunis, kaunis, kaunis,
elämä on kaunis sittenkin.
Tietäni mä kuljen, kuljen, kuljen,
tietä kuljen silmin avoimin.

ELÄMÄLLE KIITOS

Violetta Parra & Jaana Lappo

©Warner/Chappel Music Scandinavia Ab

Elämälle kiitos, sain siltä paljon,
sain lyhtyä kaksi, kun niillä katson,
erotan selvään kirkkaan ja mustan,
korkean taivaan, sen tähtisen pohjan,
läpi ihmisjoukon miehen, jonka tahdon.

Elämälle kiitos, sain siltä paljon,
sain siltä kuulon leveän virran,
se imee öin ja päivin liveryksen laulun,
jylyn, naputuksen, haukun, sateen pauhun
ja ne hellät äänet, joilla minua kutsut.

Elämälle kiitos, sain siltä paljon,
sain siltä äänen ja kirjainten muodon.
Ne sanoiksi yhtyy ja lausuu selvään
nimet äidin, veljen ja valon heittää
sille tielle, jota yksin kuljet.

Elämälle kiitos, sain siltä paljon,
jalat, joilla kuljin uuvuttavat matkat
kaupunkien halki, poikki lammikoiden,
arosten ja hiekan, vuorien ja soiden,
lattiasii poikki, pihas puutarhoiden.

Elämälle kiitos, sain siltä paljon,
se sydämen antoi, joka ilosta takoo,
kun kasvavan huomaan ihmisen taidon,
kun pahasta irti näen hyvän ja aidon,
kun silmies syvää kirkkautta katson.

Elämälle kiitos, sain siltä paljon,
kun sain siltä naurun, sen vierelle itkun.
Niin erotan selvään onnen ja tuskan,
jokaisen laulun läikkylvän pohjan,
yhteisen laulun, jota itsekin laulan,
elämälle kiitos, sain siltä paljon.

EMMA

Trad & Väinö Siikaniemi

Oi muistatkos, Emma, sen kuutamoihin,
kun yhdessä tansseista palattiin.
Sinä sanasi annoit ja valasi vanhoit
ja lupasit olla mun omani.
Oi Emma, Emma, oi Emma, Emma,
kun lupasit olla mun omani.

Sinä sanoit vielä senkin, että painappas pääsi
vasten mun palavaa rintaani.
Sinä omistit minut, minä omistin sinut,
ja me tahdoimme lempiä alati.
Oi Emma, Emma, oi Emma, Emma,
me tahdoimme lempiä alati.

Minä uskoin ja vannoin ja sormuksen annoin
ja lupasin olla sun omasi.
Sinä valasi taitoit ja lahjastani laitoit
vain heiluvat renkahat korviisi.
Oi Emma, Emma, oi Emma, Emma,
vain heiluvat renkahat korviisi.

ELÄMÄLTÄ HALUA EN ENEMPÄÄ

-Obladi oblada-

Lennon & McCartney & Juha Vainio

©MCA Music Scandinavia Ab

Elämältä halua en enempää,
vaikka siltä vähän ehkä sain.
Multa turha kysyä on kenen pää,
noi täällä lisää parkuu, aina valittain.
Obladi, oblada, tämä riittää,
kaikki tulee luonnostaan.
Obladi, oblada tahdon kiittää,
vaikka ehkä vähän saan

Elämältä halua en enempää,
vaikka kaikki muille annetaan.
Nenästä ei kasva toki nenempää,
on onni sillä, joka osaa olla vaan.
Obladi, oblada, tämä riittää ...

Minä halua en muuta kuin vain sen, vain sen,
mitä osaksein sain, tahdon vain sen vain,
sen mitä mä kerran sain.

Elämältä halua en enempää,
vaikka paljosta kai paitsi jäin.
Lähteä kun täytyy tee en tenempää,
mä menen nöyrästi, ja urut soittaa näin.
Obladi, oblada, tämä riittää,
kaikki tulee luonnostaan.
Obladi, oblada, tahdon kiittää,
vaikka ehkä vähän saan,
kas mulle riittää tää,
en tahdo enempää.

EN OO KÄYNY IRLANNISSA

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

En oo käyny Irlannissa, mutta sielt on käyty meillä,
ja ne musiikkia meille kantoi viskilekkereillä.
No, enhän toki itse heidän viskiänsä juonut,
mut ilahduin kun meille on ne lahjojansa tuonut.
Ja siellä pubin nurkassa ne soitti menninkäiset,
nuo ihmisyyden tietäjät, nuo hengen jättiläiset.
Että joo, että joo, että jotta että joo.

Mä tunsin syvää iloa ja musiikissa elin,
kun joku kaivoi laukustansa uuden soittopelin.
Ja huomaamatta kourassain on Guinnessia pottu,
se oli hieman outoa, mutt kyllä siihen tottu.
On kavereiden kokoelma hieman kiemurainen,
on toinen kunnan Irishman ja toinen juutalainen.
Että joo, että joo, että jotta että joo.

Se musiikki se saattoi minut sinisyyttä kohti
ja tuuliselle, puuttomalle nummelle se johti.
Ja tahtia mä hakkasin ja oluesta kuplin
ja hetken aikaa keskikaljaluola oli Dublin.
Että joo, että joo, että jotta että joo.

Ne sanoi, että taiteessa on pienen kansan voima,
se on soittoniekkan kansakunnan sieluun tatuoima.
Ei pärjää pieni kansa paitsi sydämin ja hengin,
ne lauloivat ja aikaansaivat hirvittävän svengin:
La laila laila laila laila laila laila laila laila,
la laila laila laila la la laila laila laila.
Että joo, että joo, että jotta että joo.

ESPLANADI

Keijo Räikkönen

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Sinä yönä minä itkin yksin murheissain.
Kuljin Esplanadia pitkin, vettä satoi vain.
Oi veljet taisin mennä juomaan Kappeliin.
Kun whisky valui päähän lainkaan katsomatta säähän,
niin taisivat multa huolet, murheet kaikki mennä pois,
taisivat mennä pois.

Aamulla kun palasin ja kiristelin vyötä,
sanoi talonmies hyvän huomenen, mut minä hyvää yötä.
Ja painuin pehkuihin, vähän ohimoita koittelin,
sillä niin olin sairas mies kuin mies voi olla, kukaties kun
surujansa mukanansa raahaa meni minne vain,
meni minne vain.

Illalla mä sitten heräsin kun ikävästi puhelin soi.
Kuulokkeen korvaani keräsin ja sanoin oi, oi, voi.
Sillä päätäni särki niin, että jyske kuului Hampuriin,
sillä niin olin sairas mies kuin mies voi olla, kukaties kun
surujansa mukanansa raahaa, meni minne vain,
meni minne vain.

Olin potkut saanut työstäni, sen sieltä kuulla sain.
Silloin jostain vintin komerosta matkalaukun hain.
Ei ollut rahaa ruokaan, ei juomaan, asuntoon.
Niin olin köyhä kuin kirkon rotta,
tää maailma ei mua ymmärrä, ihan totta,
sillä täytyyhän joskus munkin saada olla surullinen,
olla surullinen.

Läksin siitä matkustamaan kohti mummolaa,
mut kengät kului loppuun jo ennen Hollolaa.
Mut eivät ihmiset mun pyynnöistäni huolineet,
ne ei välittäneet suruistain,
vaan sanoivat:”Hän menköön sosiaalihuoltoon,
ja jos mene ei, niin kukaties vaikka kuolkoon.”
Mut minä kun en mistään sellaista löytänyt
niin jatkoin mummolaan - paljasjaloin vaan.

Aamulla kun aurinko nousi ja lumi peitti maan,
joku poliisi joutui kuolleen miehen tieltä korjaamaan,
ettei autoto kolhiintuisi, eikä ihmiset kauhistuisi.
Siis jos joku suruistansa piittaa,
niin silloin ne kaikki merkit kuolemaan jo viittaa,
kun tässä elää maailmassa niin ylen ihanassa -
hyvinvointivaltiossa.

ET MUA SAA

-Unchain my heart-

Bobby Sharp & Teddy Powell & Jukka Itkonen

©Edition Wilhelm Hansen A/S

Et mua saa enää kahleisiin,
et mua saa koska päätin niin.
Ja miksi sulta sitä salaisin,
on turha luulla että palaisin,
mä matkaa jo teen vapauteen.

Et mua saa, sanon näkemiin,
et mua saa, sillä päätin niin.
Sä pistit miehen tosi lujille
ja kun häivyn näille kujille,
niin matkaa jo teen vapauteen.

Mä anele en, ihan turhaa se ois.

Jo tajusin sen, paras lähteä on pois.

Et mua saa enää kahleisiin,
et mua saa, koska päätin niin.
Kun soitin puhelun sä katkaisit,
ja miksi piinaamista jatkaisin,
mä matkaa jo teen vapauteen,
matkaa jo teen vapauteen,
matkaa jo teen vapauteen.

ET VOI TULLA RAJAN TAA

M.Ruohonen & V-P Lehto

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Tuijotan yötä, en unta mä saa,
kun usvassa kaupunki nukkuu.
Pimeän kulkijat jää oven taa,
ja sydämet suruunsa hukkuu.
Pian mun aikani on, viimeisen tuomion
kuulin ja lähdin luotasi pois.
On kai näin helpompaa,
sua säästää mä saan,
viime hetki niin vaikeaa ois.

Aamuyön yksinäisyys
kutsuu mua sun syleilyys.
Enää on vain muistoille aikaa,
et voi tulla rajan taa.
Outo maa oottaa jo mua,
enää en nähdä saa sua.
Tämä yö on muistojen aikaa,
et voi tulla rajan taa.

Sieluni silmissä katoavaa
menneisyyttäni pimeys suojaa.
Aamu ei lohduta yön valvojaa,
mä ootan vain viestini tuojaa.
Sitä kestäisi en, jollei läheisyyden
tunne kanssasi luonani ois.
Olit valoni mun, eiliseen takerrun,
vaikka näin sen jo kiitävän pois.

Aamuyön yksinäisyys ...

ETANA ASIALLA

Reino Helismaa

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Kilpikonna, hämähäkki sekä etana
pelasivat korttia.
Ilta kului rattoisasti kunnes havaittiin,
että viina oli lopussa.

Kilpikonna, hämähäkki sekä etana
katsoivat kortilla,
kuka lähtee käymään luona trokarin
Albertinkadulla.

Etana sai patakakkosen ja tietysti
arvanvedon hävisi.
Hän moitti ensin tuuriaan, mutt sitten lupasi,
että asialla kävisi.

Kuluu tunti, kuluu kaksi, mutta etanaa
takaisin vain kuulu ei.
Huomattakoon lisäksi, että etana
melkein kaikki rahat vei.

Kuluu kolmas tunti, silloin hämähäkki jo
katkerasti kirahtaa:
”Missähän se onneton laiskamato viipyy? -
aamu kohta sarastaa.”

Kilpikonna moittii myös: ” Se hiton etana
meni muualle kai jatkamaan.”
Mut eteisestä kuuluu: ”Jos te soimaatte mua noin,
niin en mä lähde ollenkaan.”

GAUDEAMUS IGITUR

Trad & C.W. Kindleben

Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus.
Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus.
Post iucundam iuventutem, post molestam senectutem,
nos habebit humus, nos habebit humus.

Uni sunt qui ante nos in mundo fuere?
Uni sunt qui ante nos in mundo fuere?
Transite ad inferos, vadite ad superos,
ubi iam fuere, ubi iam fuere.

Vivat nostra brevis est, brevi finietur.
Vivat nostra brevis est, brevi finietur.
Venit mors velociter, rapit nos atrociter,
nemini parcetur, nemini parcetur.

Vivat academia, vivant professores.
Vivat academia, vivant professores.
Vivant membrum quodlibet, vivant membra quelibet,
semper sint in flore, semper sint in flore.

Vivant omnes virgines, faciles formosae.
Vivant omnes virgines, faciles formosae.
Vivant et mulieres, tenerae, amabiles,
bonae, laboriosae, bonae, laboriosae.

GUANTANAMERA

J.Orban & P.Seeger & J.Marti & Jussi Raittinen

©Fall River Music Inc. Publ. by permission from Reuter &
Reuter Förlags Ab, Stockholm, Sweden

Guantanamo,
oi rakkain Guantanamo,
Guantanamo,
oi rakkain Guantanamo.

Sun silmäs hohtaa kuin tähdet,
ne loistaa yöhön niin tummaan.
Jos rakkain luotani lähdet
en takaisin saa sua koskaan.
Sua rakastan, vaan sen tiedän,
ett' turhaan toivon sun jäävän.
Guantanamo ...

Kun tulit luokseni, rakkain,
ja jätit entisen kaiken,
mä luulin silloin niin käyvän,
sä aina myös luokseni jäisit.
Sua rakastan, vaan sen tiedän,
ett' turhaan toivon sun jäävän.
Guantanamo ...

Ei laula lintunen silloin,
kun vangiks' häkkiin se joutuu.
Ei kestä rakkaus silloin,
kun sydän muualle kuuluu.
Sua rakastan, vaan sen tiedän,
ett' turhaan jäämään sua pyydän.
Guantanamo ...

HAITARIBUSSI

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Tulee bussi Porista - on siinä satakunta
matkustajaa, jotka eivät tahdo saada unta.
Mikäs tässä olisisi, jos ei bussi kolisisi,
hyvä matka tulisisi, ellei kansa pulisisi.
Kuski se rattia kääntää, että
haitaribussi se ääntää, että.

Maisemia nähdään, kunhan saadaan silmät auki,
kuljettaja haukottelee niinkuin ukkohauki.
Ellei vatsa kurisisi, pätkääkään en surisisi,
voi kun et niin hälisisi, pese varpaanvälisisi.

Kuski se rattia kääntää, että
haitaribussi se ääntää, että.
Haitaribussi, naftaa se nielee ja maileja syö.
Haitaribussi, onko se kiinni se turvavyö?

Vuosikaudet koulussa me sitä opeteltiin:
ei saa lyödä meisselillä auton helmapeltiin.
Mutta joku sohaishikin, shokin sai ja sormeen tikin.
Valkkaisit jo parisisi, että luulot karisisi.

Kuski se rattia vääntää, että ...

Bussi on kuin haitari, sen soittaja on kuski,
välistä se äänтелеe kuin Siperian husky:
Hautuujuutuu, ranteet puutuu, hautuujuutuu, lonkat luutuu,
hautuujuutuu, ikkunaruutuu, hautuujuutuu, pakarat puutuu.

Kuski se rattia vääntää, että ...

HALITULIJALLAA

Trad & Tatu Pekkarinen

©Maire Vainio, julkaistu oikeudenomistajan luvalla

Halitulijallaa, tämä poika rallaa rämäkällä polkan tahilla.
Juhannusyönä se tanssi oli työnä ja pelimanni istui rahilla.

Hei, viululla veteli se haitantaijaa,
huilulluitia aijaa, aijaa.
Jousi se liikkui, sousi ja kiikkui,
jalkakin tahtia jyskytti.

Repäsevä rytke, tanssin jytke oli siellä Paksulan pirtissä.
Kissakin säikkyi, pankolla väikkyi
ja ihmetteli hampaat irvissä.

Kun pelimanni veti sitä haitantaijaa ...

Maikki ja Kusti ne vimmatusti hakkasi lapikasta lattiaan.
Suutarin Mari sano: siinä on pari,
jolla polvessa ei ole pattia.

Kun pelimanni veti sitä haitantaijaa ...

Kiihtyi se kutke, hulina ja hutke, kissakin pyörtyi jo
pankolla.

Pelimanni naukkas, pullosta haukkas
ja sanoi, että tuokaapa sankolla.

Sitten se veti sitä haitantaijaa ...

Aamulla varhain sää oli parhain
ja pelimanni pellossa pötkötti.
Silmä hieroi ja katseli kieroon,
kun iso sika vieressä rötkötti.

Ja pelimanni voivotti aijajaijaa
eipä nyt kuulu haitantaijaa.
Lysti on loppu ja tyhjä on pottu
päässäkin kohmelo jyskyttää.

HARVA MEISTÄ ON RAUTAA

Kari Kuuva

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Kai moni miettii, onko nyt mieltä missään,
raataja raukka tai työtön ikävissään.
Huominen heille synkältä aina näyttää.
Viitsi ei kukaan lähteä mukaan, jos jotain yrittää.

Harva meistä on rautaa, niin moni taipua saa,
moni omillaan oppinut ei ole toimeen tulemaan.
Minä taivu en koskaan, tahdon vain yrittää,
ja kaiken sen, minkä pitää mä tahdon,
se mulle myös jää.

Hauska on jälkeen päivän nyt kotiin rientää,
jos joatin hyvää saaneensa aikaan tietää.
Huominen olkoon huominen, ken sen tietää,
ei sitä estää voi, joka kestää kolhut ja yrittää.

Harva meistä on rautaa ...

HEILI KARJALASTA

Georg Malmsten & Reino Ranta

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Kauas maailmaan läksin kulkemaan,
kuljin niin iloisna ja huoletonna vain.
Jouduin Karjalaan - kuinkas sattuikaan:
lemmenpiston sydämeeni sain.

Hei! Karjalasta heilin minä löysin,
löysin heilin pienen, herttaisen.
Hän kohta minut satoi lemмен köysin,
satoi hurmahan iäisehen.
Tunne outo rinnassani on kuin paino povellani
ja kuitenkin niin onnellinen oon.
Hei! Karjalasta heilin minä löysin,
vaivuin hurmahan iäisehen.

Vaan en saanutkaan tuonne onnelaan
jäädä, täytyi jällehen rientää kauas pois.
Mutta rinnassain yks on aatos vain:
jospa Karjalaan taas päästä vois.

Hei! Karjalasta heilin minä löysin ...

Ja mä tiedän sen, immyt armainen
oottaa siellä Karjalan mailla ystävää,
jok' ei konsanaan luovu aarteestaan,
vaan sen sydämessään säilyttää.

Hei! Karjalasta heilin minä löysin ...

HEPOKATTI

Trad

Oli hepokatti maantiellä poikittain, jalajalla jalajalavei,
ja se haravalla kaiveli hampaitaan, jalajalla jalajalavei.
Jalavei, jalavei, jalajalla jalajalavei,
ja se haravalla kaiveli hampaitaan, jalajalla jalajalavei.

Kuului aitasta kananpojan aivastus, jalajalla jalajalavei,
oli raukalla lapsihalvaus, jalajalla jalajalavei.
Jalavei, jalavei, jalajalla jalajalavei,
oli raukalla lapsihalvaus, jalajalla jalajalavei.

Siellä seinällä soitteli suolainen silli, jalajalla jalajalavei,
oli apunansa sillä yks värillinen pilli, jalajalla jalajalavei.
Jalavei, jalavei, jalajalla jalajalavei,
oli apunansa sillä yks värillinen pilli, jalajalla jalajalavei.

Kirppu tanssasi tangoa lattialla, jalajalla jalajalavei,
ja lude oli katkera sängyn alla, jalajalla jalajalavei.
Jalavei, jalavei, jalajalla jalajalavei
ja lude oli katkera sängyn alla, jalajalla jalajalavei.

Kissa lauloi sooloa orrella, jalajalla jalajalavei,
ja hiiri löi tahtia korrella, jalajalla jalajalavei.
Jalavei, jalavei, jalajalla jalajalavei
ja hiiri löi tahtia korrella, jalajalla jalajalavei.

Hento lehmä se istui vintissä, jalajalla jalajalavei,
ja härkä oli synkkänä pirtissä, jalajalla jalajalavei.
Jalavei, jalavei, jalajalla jalajalavei
ja härkä oli synkkänä pirtissä, jalajalla jalajalavei.

Talo heitteli voltta ilmassa, jalajalla jalajalavei,
ja sekös vasta nauratti lammasta, jalajalla jalajalavei.
Jalavei, jalavei, jalajalla jalajalavei,
ja sekös vasta nauratti lammasta, jalajalla jalajalavei.

Mutta juhla se tuli yhä hurjemmaks, jalajalla jalajalavei,
muuttui lattia katoks, katto lattiamatoks, jalajalla jalajalavei.
Jalavei, jalavei, jalajalla jalajalavei,
muuttui lattia katoks, katto lattiamatoks, jalajalla jalajalavei.

HOFBRÄUHAUSIN KELLARIT

-In München steht ein Hofbräuhaus-
Wiga-Gabriel & Erkki Ainamo

Vierellä Isar lainehtii,
”Grüss Gott!” kansa tervehtii.
Tiesi näin Müncheniin jo vie,
sille ei vertaista lie.
Halvalla siellä vettä saa,
vaan se verta laimentaa.
Hyvä jos viinimalja on,
sarkka voittamaton.

Siel Hofbräuhausin kellarit, ai, jai, jumba,
ja olvituoipit, tynnyrit, ai, jai, jumba.
On siellä tuttu kilpa tää, ai, jai, jumba,
kuin paljon veikolla kesti pää.
Kun aamulla jo sinne saa,
niin kiista illaksi ratkeaa,
siis suunta on Hofbräuhaus.

HOPEINEN KUU

-Guarda che luna-
G.Malgoni & Rauni Kouta
©Peer Music Ab

Hopeinen kuu luo merelle siltaa,
ei tulla koskaan voisi kai tällaista iltaa.
Odotan turhaan sinua armain.
Kuu kulkee pilven taakse taas, on meri harmain.
Kaipaust vastaa sydämen ääneen.
Onneni tiedän mä nyt taas niin yksin jääneen.
Toinen nyt kuuta kanssas katsoo,
toinen vienyt sinut lie nyt.
Hopeinen kuu luo merelle siltaa.

Hopeinen kuu luo merelle siltaa ...

Saavu ei koskaan tällaista iltaa.
Ei koskaan.

HYMY

-Smile-
Charles Chaplin & Kullervo

Kun pilvi taivaan peittää, varjoja maahan heittää,
niin valittain kuljet tietäsi vain.
Hymyn suo silloin pilvet poistaa, auringon lailla loistaa,
niin onneen arkinenkin tie sun vie.

Syömmessä murhe musta, kaipaat sä lohdutusta,
vaan löydä et, vaikka ain etsinet.
Hymyllen voit myös murheen kantaa, auringon loistaa
antaa.
Yön jälkeen koittaa jälleen voi taas aamunkoi.

HYMYHUULET

-Lucky lips-
Jerry Leiber & Mike Stoller & Saukki
©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Taa-dat-ta-daa-da, taa-dat-ta-daa-da, taa-dat-ta-daa-da,
ou-ou-ou.

Kun pieni olin, leluja kai pyysin äidiltäin.
En saanut juuri mitään, mutta äiti sanoi näin:
”Kuule, poikani, sait jotain, mikä kerran onnen tuo,
ihan suotta muuta toivot, saithan hymyhuulet nuo.”

Hymyhuulet suukon saavat, hymyhuulet huomataan.
Hymyhuulet parin löytävät ja valat vannotaan.
Onnenapilaa et kaipaa, ne on tuskin tehokkaat.
Kun hymyhuulet sulla on, niin kullann kyllä saat.

Taa-dat-ta-daa-da, taa-dat-ta-daa-da, taa-dat-ta-daa-da,
ou-ou-ou.

En tunne sydänsurua, ei paina murhe muu,
jos teerenpeliin ryhdyn, niin se kyllä onnistuu.
Onnenpyörässäkin tiedän aina voitonnumeron,
onni mukanani seuraa, siihen yksi syy vain on.

Hymyhuulet suukon saavat, hymyhuulet huomataan,
Hymyhuulet parin löytävät ja valat vannotaan.
Onnenapilaa et kaipaa, tytöt tehkööt taikojaan,
kun hymyhuulet mulla on niin kullann kyllä saan.

HÄMÄLÄISTEN LAULU

Trad & J.H.Erkko

On mulle Suomi suloisin, vaan Häme siitä kallihin.
Sen tuskin tiedän vertaista, niin kaunista, niin herttaista,
kuin kulta Hämeenmaa.

Lempeitä laaksoin lehtoja ja lintuin laulupuistoja,
ja marjaisia kankaitaan en unhoittaa voi milloinkaan.
Oi Hämeen kallis maa.

On Hämeen pellot viljavat ja kasken kullat loistavat,
ja tuhannet sen tuomistot, sen niityt, norot, varjostot.
Ei maata vertaistaan.

Kuin taivas tääl on loistoisa ja iltatähti kultaisa,
ja ruskot yhä runsahat, syysöiden sähköt leimuvat,
ja talvet suojaisat.

Ei impee missään rakkaampaa, ei siveempää, ei jalompaa
kuin Hämeen valkotukkainen, tuo sinisilmä neitonen
on rusoposkinen.

Ja kansaa kussa löytänen niin jäykkää kuin on Hämehen,
niin vakavaa, mi auraltaan ei suotta siirry milloinkaan,
halveksi säätyään.

Jos miestä missä tarvitaan maan eestä vaikka kaatumaan,
niin uljaita on urhoja, on järkeä, on kuntoa,
kun toimeen tartutaan.

IHANA AAMU

-Kicsit Szomorkas-

Gabor Nadas & Matti Siitonen

©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Voiko ihanammin päivän enää alkaa,
onko ihanampaa aamua kuin tää.
Silmäs kun sä aukaiset, kohta ulos vilkaiset,
nousemista tahdot pitkittää.

Voiko ihanammin loikoilua jatkaa,
onko ihanampaa tapaa niin kuin tää.
Päivä paistaa kirkkaimmin, linnut laulaa meillekin,
sulle kuiskaan: ”vierellein sä jää.”

Olla vain nyt hiljaa, pidän kättäs kädessäin,
saan sun päätäs silittää.
Miten olis ylös nousun laita, kultasein,
aika alkaa uusi päivä tää.

Voiko ihanammin päivän enää alkaa,
onko ihanampaa aamua kuin tää.
Rakkaimpani vierelläin, ihan hiljaa lähelläin.
Onko ihanampaa niin kuin on tää.

IKKUNAPRINSESSA

-Glendora-

Ray Stanley & Saukki

©Imudico A/S Danmark

Naisiin ei voi pieni poikanen luottaa.
Ne suuren ikävän pieneen sydämeen tuottaa.
Mut' ikkunaa tuijottaa kai pienikin poika illoin saa,
sieltä katsoo prinsessa unelmain.
Ruudun takaa, ruudun takaa,
ruudun takaa tyttöni katsoo vain.

Hän on naisista kaunein minkä tiedän,
myös pienet rinnat prinsessallani siedän.
Hattu on moitteeton ja hyvä myös ryhti vartalon,
ruudun takaa prinsessa katsoo vain.
Oh Glendora, oh Glendora,
oh Glendora, kuinka sua palvonkaan.

Kerran illalla ikkunaan taas saavuin,
jo äijä toinen prinsessan peitti kaavuin.
Hän peitti pään ja peitti muun,
sen vaihtaen nukkeen koristeltuun,
ruudun takaa tyttöni toinen vei.
Ruudun takaa, ruudun takaa,
ruudun takaa tyttöni toinen vei,
toinen vei, toinen vei.

ILOINEN AMSTERDAM

-Tulpen aus Amsterdam-

Ralf Arnie & Orvokki Itä

©Warner Chappell Music Finland Oy

Mylly on vanha, niin luulen, siivet taas pyörivät sen
verkalleen tuoksussa tuulen suudelmaa varjostaen.
Niin usein mylly on nähnyt ilon ja myös ikävän.
Kun kauaksi vie nyt toisella tie,
niin armaalleen lausuu nyt hän:

Taas on tulppaaneita tulvillaan iloinen Amsterdam.
On kai kaunein kukka kauniin maan iloinen Amsterdam.
Kenties kaunis on ja vallaton iloinen Amsterdam.
Silti varmaan luokse armaan jälkeen vuoden saavun tuoden
kukan sulle kauneimman, jonka kasvattaa Amsterdam.

ILOINEN ANDERSSON

-Iloinen Amsterdam-

Ralf Arnie & Tuntematon

Taas on tulppaaneissa turvallaan iloinen Andersson
Ei liikahda ees lehtikään kun kännissä Andersson on.
Taas on tulppaaneissa turvallaan iloinen Andersson.
Irtonuppu, paha huppu, makaa jätkä, kova pätkä.
Taas on tulppaaneissa vaan herra Andersson turvallaan.

ILTANUOTIOLLA

Martti Piha

©Maija Piha, julkaistu oikeudenomistajan luvalla

Tänne polkumme johtaa luokse iltanuotion.
Sadun viirin ken kohtaa tuntee metsän kaipion.
Tuli räiskyy nuotiossa, savu hiljaa leijailee,
ja nyt illan tummetessa metsä meille kuiskailee.

Hämy hiipii ja saapuu taikahetki leiriyön.
Sävel kiirii ja haipuu taakse jylhän korpivyön.
Tuli räiskyy nuotiossa, savu hiljaa leijailee,
ja nyt illan tummetessa metsä meille kuiskailee.

Hetki kauneinkin päättyy, tuli sammuu, hiiltyy pois.
Retki nuoruuden säilyy kuin se unta ollut ois.
Tuli räiskyy nuotiossa, savu hiljaa leijailee,
ja nyt illan tummetessa metsä meille kuiskailee.

INARINJÄRVI

Evert Suonio & T.Itkonen

©Warner Chappell Music Finland Oy

Etäällä pohjan mailla hylätty järvi on,
sen saaret nimeä vailla ja ranta alaston.
Hein'ajalla sen sulaa jää, kun kesä Lappiin kiirehtää,
mut syyskuun yö sen aallot taas jälleen jäädyttää.

Kuvastuu vaarat illoin sen kalvoon sinervään,
ja lappalainen silloin käy kalaa pyytämään.
Siel' uipi sorsa suruton ja peuralauma rannall' on,
ja taajat sääskiparvet pimentää auringon.

Kun kerran tietää tahtoi nyt lappalaiset nuo,
kuin syvä olla mahtoi Inarinjärvi tuo,
köys' katkes', laulu kuultihin: ”niin syvä on kuin pitkäkin.”
Sen syvyyttä ei liene mitattu sittemmin.

Oi järvi Pohjolassa, sä köyhämaineinen,
ei toista maailmassa sun laistas, poloinen.
Siell' lymys olet vuoriston, hylätty, halpa, arvoton.
Niin lyhyet on kesäs', ja talves' pitkät on.

ISONTALON ANTTI JA RANNANJÄRVI

Trad

Isontalon Antti ja Rannanjärvi ne jutteli kahren kesken:
tapa sinä Kauhavan ruma vallesmanni,
niin minä nain sen komian lesken.

Ensin ne portahat särjettiin ja sitten vasta muuri.
Isoo-Antti se erellä kulki, joka joukosta oli suurin.

Isontalon Antti oli ensimmäinen ja Rannanjävi oli toinen.
Pukkilan Jaska se Kauhavalta oli kolmas samanmoinen.

Sitten on piru, sano Rannanjärvi, jos minä miestä pelkään.
Tervaskannolla kuonon päähän ja teräksellä pitkin selkää.

Vaasan veri ei vapise eikä Kauhavan rauta ruostu.
Niskasta kiinni ja puukolla selkään, jollei se muuten suostu.

Hypi, hypi, hypi!, sano Rannanjärvi, kun tanssitti orittansa.
Taasen on lähtenyt kojjaripoika tuolta köyhästä koristansa.

Ei saa laulaa Rannanjärvestä, Rannanjärvi on kuollu'.
Rannanjärven hauralle on marmorikivi tuotu.

Alataloon häis' kun konjakki loppu, niin ryypättihin viinaa.
Niinimatosta Pikku-Lammille tehtiin käärinliina.

JALoviinaa

-Canadian whiskey-

Tom Russell & Pekka Myllykoski

©Pekka Myllykoski

Susinaisesta kuullut oon tarinoita,
kuinka tuo noita naisen hahmossa vei
miehen, joka myöhemmin suruunsa juuttui,
kuin kiveksi muuttui, enää puhukaan ei.

Hän vain juo jaloviinaa,
viileää viinaa kuin vettä vain juo.
Hän läikyttää lasissaan ruskeaa viinaa
ja tien muistaa ruskeiden silmien luo.

Vuosia myöhemmin naisesta kuulin,
joka elelee yksinään Narvassa päin.
Ja riutunut mies roudaa hänelle viinaa,
vie jaloviinaa hälle ämpäreittäin.

Hän vain juo jaloviinaa,
viileää viinaa kuin vettä vain juo.
Ovat silmänsä kuulemma kuin jaloviinaa
lämpimän ruskeat kuin viina tuo.

JAMBALAYA

Hank Williams & Saukki

©Warner Chappell Music Finland Oy

Sataman mustimman krouvi muuan
tarjoo viininsä myötä silmänruoan.
Kas, Yvonne kuin luotu on rumba-raisuun
säkenöiden saa liekin sen mieheen vaisuun.

Jambalaya, kuinka tanssiikaan hän notkein uumin
miehet kaikki häntä seuraavat katsein kuumiin.
Sataman kapakan villikissaan
merimies koskea saa vain aatoksissaan.

Saanut on vartalon eebenpuisen,
hoikan kuin bambuvarren toukokuisen.
Neito tuo tanssiin luo miesten, joiden
sydämet silloin hakkaavat sambaa soiden.

Jambalaya ...

Sataman mustimman neidon nuoren
luonto hurja on kuin kuumen tulivuoren.
Kas, Yvonne vain luotu on mamboon raisuun
säkenöiden saa liekin sen mieheen vaisuun.

Jambalaya ...

JOHNNY BLUE

Ralph Siegel & Kaisu Liuhala

©Step Six Music Ab

Blue, Blue, Blue Johnny Blue, laulujasi kaikki soittaa.
Blue, Blue, Blue Johnny Blue, maailman ne valloittaa.
Oli sokea poika, hän hyräili hiljaa, ei häirinnyt hämärä yö.
Istui niityllä yksin ja kuunteli viljaa
ja tunsikin kun kohtalo lyö, kun kuului

Blue, Blue, Blue Johnny Blue, mikä onkaan väri taivaan?
Blue, Blue, Blue Johnny Blue, miksi et jo vastaakaan?
Kului muutama vuosi, sai kitaran Johnny
ja ystävän siitä sai hän.
Oli surusta laulut ja ilosta moni,
niin väritti hän elämän ja lauloi

Blue, Blue, Blue Johnny Blue, kuulen värit sateenkaaren.
Blue, Blue, Blue Johnny Blue, soinnuilla mä maalaan sen.

Nousi laulut miehen sielusta,
painui luotina tuntoihin herkimpiin.
Yössä kostui monta pielusta tunnelmista musiikin.

Pian jo tuhannet tahtoivat kuulla näitä laulut
ja tuntea kosketuksen.
Sinä väreittä maalasit kirkkaimmat taulut,
se meille suo lohdutuksen, Johnny

Blue, Blue, Blue Johnny Blue, soita värit sateenkaaren.
Blue, Blue, Blue Johnny Blue, tavoittaa voit jokaisen.
Blue, Blue, Blue Johnny Blue, laulujasi kaikki soittaa.
Blue, Blue, Blue Johnny Blue, maailman ne valloittaa,
maailman ne valloittaa.

JOKAINEN IHMINEN ON LAULUN ARVOINEN

Veikko Lavi

©Warner Chappell Music Finland Oy

Ihmisiä on kuin muurahaisia,
ne loputonta polkuansa taivaltaa.
On kaukaa katsottuna kaikki samanlaisia,
niin ettei heitä toisistaan voi eroittaa.
Kurkistaa jos voisi sielun syvyyteen,
niin kahta samanlaista eipä ois.
Ken katsoo kauneuteen eikä hyvyyteen,
häneltä monta ystävyyttä jääkin pois.

Jokainen ihminen on laulun arvoinen,
jokainen elämä on tärkeä.
Jokainen ihminen vain elää hetken sen,
sen minkä kohtalo on hänelle määräävä.

Jos sä olet saanut hyvän ystävän,
tee kuni saituri, mi aarteen piilottaa.
Ei kaupittele koskaan muille kalleintansa hän,
pois hopeoistaan kaikki tahrat kiillottaa.
Lämmitä siis kalleintasi, ystävää,
kun suuri aarre sulle suotu on.
Niin myöhäistä on hänelle polttaa kynttilää,
kun kerran hautakumpu umpeen luotu on.

Jokainen ihminen on laulun arvoinen ...

JOKI

-Boat on the river-

Tommy Shaw & Pia Partanen

©Sweden Music Förlags Ab

Kaukaa taas palaan joelle kerran,
se mua tuudittaa, ja saan unohtaa.
Huuhton huoleni jokeen taas kerran,
sen viileys mua rauhoittaa.

Huoliini hukkuen keskellä aikaa
mä jäin yksinään, ja ympärilläin
vieraat kasvot loi rahasta taikaa,
ne taivasta kai lavastaa.

Kauan kiertänyt oon, nyt eksyneen huutoon
sain viimeinkin vastauksen.
Mä ympyrää juoksin kai suoritusten,
joka päättyy näin sulkeutuen.

Kaukaa taas palaan joelle kerran,
vaan vie se mua ei mukanaan.

Jälleen kotiini tuun ja jää matkalaukkuun
vain muistoja eilisien.
Ja virta vie mukanaan pois laukun sen,
minä jään, enää pois tahdo en.

Kaukaa taas palaan joelle kerran,
se mua tuudittaa, ja saan unohtaa.
Kaukaa taas palaan joelle kerran,
sen viileys mua rauhoittaa,
sen viileys mua rauhoittaa,
sen viileys mua rauhoittaa.

JOS ET SÄ SOITA

Juha Tapaninen
©Ensio Music Oy

Jos et sä soita, mä sinuun turhaan rakastuin,
jos et sä soita, miks' kauniit vaatteet päälle puin.
Jos et sä soita, miksi sua vielä odotan,
ei kuutamoina, jos et sä soita.

Jos et sä soita, sut tahdon pois jo mielestäin.
En kapakoita taas tahdo kiertää, kotiin jäin.
Se mikä alkoi tuntui niin oikealta,
noita tunteita pyyhin jo pois, jos et sä soita.

Olen vain varjo ikkunoissa, minkä löysin on poissa.
Avaan lehden, sydämeni suljen.
Uskoin kai niin sun tarinoita, yhteisiä kohtaloita,
miks' mietin noita, jos et sä soita.

Sä lupasit soittaa kun aamuyössä erottiin.
Epäluulo voittaa, mä olin kai naivi kai, no niin.
Luin tähtimerkit, en uskonut, ne tiesi sen.
Taas kierrän kapakoita, jos et sä soita.

Olen vain varjo ikkunoissa, minkä löysin on poissa.
Avaan lehden, sydämeni suljen.
Elin jo niin sun tarinoissa, yhteisissä kohtaloissa,
miks' mietin noita, jos et sä soita,
jos et sä soita.

JOS EUKKOSI KIELTÄÄ

W.Lindeman
Trad

Jos eukkosi kieltää sua juomasta, niin juo, niin juo.
Jos kieltää sua viiniä tuomasta, niin tuo, niin tuo.
Mutt' juomasta älä sinä milloinkaan lakkaa,
vaan ota sinä itselles parempi akka,
ja juo ja laula, ja juo ja laula, ja juo ja laula ja juo.

Kun upseerit sodassa taistelee, ja juo, ja juo.
Niin välillä pullosta maistelee, ja juo, ja juo.
Kun taistelun melskeessä pyssyt ne paukkaa,
niin upseerit välillä pullosta naukkaa,
ja juo ja laulaa, ja juo ja laulaa, ja juo ja laulaa ja juo.

Ja maisterit koulussa opettaa, ja juo, ja juo.
Kun illalla koulunsa lopettaa, niin juo, ja juo.
Kun päivällä hissaa ja matikkaa jauhaa,
niin illalla raitilla räyhää ja pauhaa,
ja juo ja laulaa, ja juo ja laulaa, ja juo ja laulaa ja juo.

Kun olutta paljon he juoneet on, he on, he on,
on rakossa paine jo mahdoton, niin on, niin on.
Niin nestettä ulos tuli laskettavaksi,
ja uutta voi naukata pullon tai kaksi,
ja juo ja laulaa, ja juo ja laulaa, ja juo ja laulaa ja juo.

Yhä seurassa veikot nuo maistelee, ja juo, ja juo.
Ja viime pullosta taistelee, ja juo, ja juo.
Kun baarissa viimein on tarjoilu loppu,
on päässäkin sammunut viimeinen proppu,
vaan juo ja laula, ja juo ja laula, ja juo ja laula ja juo.

JOS KAIKKI SUOMEN JÄRVET

Trad

Kaljaa, kaljaa, kal-jal-lal-lal-laa.
Kaljaa, kaljaa, kal-jal-lal-lal-laa.

Kaks' kisälliä kulki maantietä laulellen,
ja silloin toi he julki tään suuren aatteen:
Jos kaikki Suomen järvet viinaksi muuttuisi,
niin eikö meidän poikain elellä kelpaisi.

Sen viinajärven rantaan me mökki laitettais,
sen sulolainehilla öin päivin soudeltais.
Me ryypättäisiin viinaa, viinassa uitaisiin,
niin, eikö tätä voisi verrata Eedeniin.

Kun viimein parannusta ei saatais krapulaan,
niin helmaan viinajärven loikattais' kuolemaan.
Ja me ryypättäis vain viinaa, viinassa uitaisiin,
niin eikö tätä voisi verrata Eedeniin.

Kaljaa, kaljaa, kal-jal-lal-lal-laa.
Kaljaa, kaljaa, kal-jal-lal-lal-laa.

JOSEF, JOSEF

S.Cahn & S.Chaplin & Kristiina

©Warner Chappell Music Scandinavia Ab

Kun taivas tummentuu ja tähdet kirkastuu,
niin luokse neidon Josef silloin käy.
Mut noustes auringon hän läksi kauas pois,
ja neito murheissansa lauloi näin.

Oi Josef, Josef, muistatko kun kuljit
maan halki etelästä pohjoiseen?
Sä neidot monet sylihisi suljit
kuiskaten: ”näämme kohta uudelleen”.
Mut Josef, Josef, palannut et koskaan,
nyt neidot kaipaellen odottaa.
Kuin tähti taivahan aamun tullen katoaa,
lailla tähden Josef rakastaa.

Oi Josef, Josef ...

JUANKOSKI, HERE I COME

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Niin usein olen matkoihini kävellyt
ja melkein yhtä usein takaisin tullut.
Taas sinne päin matkalla olen nyt,
tulkaa vastaan, oi ystävät hullut.
Kai Seppo teki kepposen ja käy tam-tam,
Juankoski, here I come.

Kai tiedät, Timppa, että kimppaa kannatan,
ja Hampan kanssa humppaa tahdon mennä.
Kai Jamppa hankki Camparin ja shamppanjan,
jos ei, en silti murheisiin lennä.
Kun Seppo teki kepposen ja käy tam-tam,
Juankoski, here I come.

Kun saavun, tunnen kesätuulen tuoksuvan,
se kaikki hullut unelmani kattaa.
Taas tapaan saman hullun vapaan maailman,
ja rokkiin vien Sirpaa ja Jattaa.
Ja Seppo teki kepposen ja käy tam-tam,
Juankoski, here I come.

JOUTSENLAULU

Jussi Hakulinen

©Jee Jee Music Oy

Taas lapset pihalla näät
ikkunas alla leikkivän leikkejään,
taas siihen paikalleesi ikkunaan jäät,
siihen ikkunaan jäät.

Lennät vuosien taa,
ne muistot päivittäin sut valtaansa saa,
ne joutsenlauluun etsii taas laulajaa,
etsii taas laulajaa.

Nuo hetket syntymästä kuolemaan,
kun silmäluomiin heijastuu.
Saa toiset uskomaan kai Jumalaan,
toiset saatanaan, tai mihin vaan,
muttei kuitenkaan tähän maailmaan.

Sä kerran löysit myös sen,
tuon puolen vuosisadan rakkauden
sun oli helppo olla onnellinen,
olla onnellinen.

Nyt mitä vaistoillas' teet,
kun linnut pesästään on pois lentäneet.
On enää valokuvat kellastuneet,
ne selaat taas uudelleen.

Et ehkä sääliäni kaipaa,
ei se saa tuskaa puutumaan.
Tuo tuska laulun tämän kirjoittaa,
tuo tuska kiinni saa kenet vaan,
tuo tuska kiinni saa.

Suruhuntusi näät,
se viisi vuotta sitten sai hengittää,
sut joutsenlaulu silloin sai itkemään,
sut sai itkemään.

Tahtoisit olla niinkuin silloinkin,
kun peityit huntuun valkoiseen.
Se jäänyt on jo ajan jalkoihin,
niinkuin sinäkin.

Tahtoisin yrittää,
mä että siihen vedenpinnalle jään.
Kun joen tulvivan mä uomastaan nään,
kun joen tulvivan nään.

Nuo naiset marketeissa kärryineen
ja miehet kantabaareissaan,
nuoruudenlähteestä kai haaveilee,
ja tuska laimenee, tai miten vaan.

Taas hetken lähempänä kuolemaa,
ei haihdu tuska milloinkaan.
Tuo tuska laulun tämän kirjoittaa,
tuo tuska kiinni saa kenet vaan,
tuo tuska kiinni saa kenet vain haluaa.

JUNNU, JANNE JA MOOTSARTTI

Jussi Liski

©Bark Boat Music Oy

Junnu ja Janne ja Mootsartti tapas Pietarinhovissa,
herrat oli eläissänsä ennenkin olleet paikoissa kovissa.
Amadeus porttivahtia ivasi, Janne tiskille pääsyä tivasi,
Junnu tunnettiin, kaikki sisään vaan, yläkerrassa palvellaan.

Laulun maailma pyörii painollaan,
yksi kierros me kyydissä vain ollaan.
Vaihtuu aikakaus, nyt soi rap ja house,
ihmisluonto vain muutu ei.

Kolme soittajaa yhteen kun istahtaa, joku väittelyn aloittaa
kuinka aiheet saa musiikiksi muuntumaan,
sitä koetetaan valottaa.
Hankki Mozart vain musteen ja puusulan,
Janne teemat sai järveltä Tuusulan,
ukot uhoovat, tuohta tuhoovat,
vaiti kuuntelee vain Juha Watt.

Laulun maailma pyörii painollaan ...

Kotkan poika jo uinahti pöydässä,
vanhat herrat ne jaksoi vain,
muisti Janne. ”mä Pariisin reissulla Punamylystä idean
sain”.
Aina Kämpissä surullinen Walzburi,
lauloi Amadeus: sellanen ol’ Salzburin,
Ama pelätä sai hoviväen vainoa, Janne sentään vain Ainoa.

Laulun maailma pyörii painollaan ...

JUO, VEIKKONEN JUO

-Trink, trink, Brüderlein, trink-

W.Lindemann & Kale

©Warner Chappell Music Finland Oy

Ken viiniä unhoittaa voisi, mi' maailman valtias on?
Ja houkkahan täysin se oisi, ken hylkäisi tuon nautinnon.
Kun viini ja shamppanja kuohuu, sen ääreltä öykkärit pois,
he kerskuu ja latkii ja juopuu, vaik' penniä taskus' ei ois.

Juo, juo, veikkonen juo, huolesi heitä nyt pois!
Juo, juo, veikkonen juo, murheisna olla ken voisi?
Huolesi heitä jo hiitehen, hoi, riemuita täällä kun voi!
Huolesi heitä jo hiitehen, hoi, riemuita täällä kun voi!

Tää laulu, lempi ja viini, ne mielesi hilpeäks' luo.
Oi neitonen, mun silmihini, sä paistetta hymysi suo.
Kun nuori oon, lempesi kuuma mun syömeni hehkumaan
saa,
ei vanhana lemmeenkään huuma pois kylmyyttä voi
karkoittaa.

Juo, juo, veikkonen juo, huolesi heitä nyt pois ...

Trink, trink, Brüderlein, trink,
lass doch die Sorgen zu Haus.
Trink, trink, Brüderlein, trink,
lass doch die Sorgen zu Haus.
Meide den Kummer und meide den Schmerz,
dann ist das Leben ein Scherz (liebe Augusti)
Meide den Kummer und meide den Schmerz,
dann ist das Leben ein Scherz.

JUODAAAN VIINAA

Hector

©Hector

Kolmen tähden jallupullon juotuaan
kaksi miestä tutkii muistikirjojaan.
Toinen tuskailee, kun sivut täynnä on,
on toisen kirja pitkään ollut sivuton.

Vaimo liikaa mieheltänsä kyselee,
ei kun pullo pöytään, sitten miettimään.
Lapset nukkuu, pimeys vain tihenee,
vaimo vastauksen pian saa äijältään.

Juodaan viinaa, tullaan viisaammiksi näin.
Juodaan viinaa, on todellisuus piinaa hetkittäin -
selvin päin,
Na-na-na-naa-naa, na-na-na-naa,naa na-na-naa.
Na-na-na-naa na-na-na-naa-naa
na-na-na-naa na-na-na-naa.

Vanhus nuoren pastorin saa sekaisin
siltä kuolemasta liikaa udelleen.
Tarjoilut on niukkaa kanssa öylätin,
vanhus kiittää, mutta jälkeen aamenen:

Juodaan viinaa ...

Joillakin on liian paljon edessään,
toiset menneisyyttään irti karistaa.
Yksi uinut on kuin kalat vedessään,
ja toinen naapureitansakin aristaa

Juodaan viinaa ...

JUOMANI

E.Kaartamo & E.Kettunen

©Flamingo Kustannus

Joskus juomani murheelle maistuu,
joskus toivoon minut tuo tuudittaa.
Joskus pullossani viha mustana vaanii.
Joskus lauluni lintuna liittää,
joskus heikkona vain se häivähtää.
Joskus tyhjänä, niin tyhjänä lauluni soi,
minkäpä sitä laululleen voi.

Mutta riemulla minä tämän lauluni laulan
ja juomani loppuun juon.
Surusormin jos kaadankin tuon.

Joskus kaipuuni veitsenä viiltää
joskus kitaraani vain helkyttää,
joskus aarteena kiiltää ja rauhaani jahtaa.
Vähämpi sitä ikävälleen mahtaa.

Mutta riemulla minä tämän lauluni laulan ...

Mutta riemulla minä tämän lauluni laulan ...

JUOMARIKSI OLEN SYNTYNYT

-Mustalainen-

Elemer Szentirmay & Tuntematon

Juomariksi olen syntynyt,
humalassa kuljeskelen nyt.
Juopporenttu, mitä huolinkaan,
kun vaan humalassa olla saan.

”Miksi ryyppäät?”, multa kysytään,
sitä en mä tiedä itsekään.
Viinapullo siihen vastatkoon,
totilasi selvän antakoon.

Kohmelo, sepä tauti on,
viinatuikku siihen verraton.
Oi jos humalaa ain’ riittäisi,
kohtaloaan poika kiittäisi.

Selvänä ei sovi laulu tää,
eikä liioin liian pöhnässä,
vaan kun viina mua virkistää,
paikallaan on silloin laulu tää.

Mustalaiseks’ olen syntynyt,
kodontona kuljeskelen nyt.
Luonnonlapsi, mitä huolinkaan,
kun vaan vapahana olla saan.

”Miksi kuljet”, multa kysytään,
sitä en mä tiedä itsekään.
Tuuli, tuisku siihen vastatkoon,
kiertotähti neuvon antakoon.

JYKEVÄÄ ON RAKKAUS

-I only wanna be with you-
M.Hawker & I.Raymonde & E.Suomaa
©Intersong Förlagen Ab

En tiedä mikä sussa oikein kiinnosti,
mutt' heti mulla silloin kyllä välähti,
että enpähän pistäis' vastaankaan
kuljeskelemista ihan kahdestaan.
Nyt on styyllattu kuukaus',
niin jykevää on rakkaus.

Kun kaveritkin katsoo ihan kummissaan,
ja miettii varmaan olenko mä tosissaan.
Enhän mä ole pahemmin
muiden kanssa ollut sua ennemmin.
Nyt on styyllattu kuukaus',
niin jykevää on rakkaus.

Muistat kai mitä juteltiin,
kun himaan päin kuljettiin.
Sä kerroit miten sua tympäsee
jätkä, jotka makeilee.

Mä luulen, että pikku hiljaa muutuinkin,
jotain kai mä sulta tässä opinkin:
kovanaamaa enää esitä en,
jos suoraan sanon, se toi mulle helpotuksen.
Sen on tehnyt tää kuukaus',
niin jykevää on rakkaus.

JÄTKÄN HUMPPA

Paavo Melander & Tupa-Uuno
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Korkealla kunnahalla hongat huminoi,
kirves paukkaa, puuta haukkaa, pokasaha soi.
Jätkä siellä päänsä hiellä leivän saada voi,
mut' huilatessaan unelmoi:

Hei, hoi, sä jätjän oma kulta,
oi, oi, sun lempesi on tulta.
Voi, voi, jos suukon saan mä sulta,
ai, ai, se kuumeen mieheen loi.

Huhtikuussa virran suussa jätkä tekee näin:
puut hän uittaa, tilit kuittaa aina eeltäpäin.
Lauantaina kääntää aina paidan nurinpäin,
kun kylille käy viheltäin.

Hei, hoi, sä jätjän oma kulta ...

Jätjän tyttö, syömmen syttö, sorjin päällä maan,
syksyn tullen kai jo sullen kihlat ostetaan.
Sitten näitä meidän häitä viikko tanssitaan
ja kuorossa näin lauletaan:

Hei, hoi, sä jätjän oma kulta ...

KAAVILAINEN COUNTRYTÄHTI

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Kaavilainen countrytähti sortui dipsomaniaan,
kun sen ykkösmuija lähti rekkamiehen Scaniaan.
Miehen täytyy olla sitkee joka miehen tavallaan,
näitä countrymies nyt itkee yleisölle lavallaan.

Kaavilainen countrytähti vaipui skitsofreniaan,
mustan miehen mukaan lähti kakkosvaimo Keniaan.
Countrytähti rasvaa lassoja, etsii oksaa petäjän,
nytkö kaali neuvokas on tullut käteen vetäjän.

Siis äsken aivan soosissa hän lauloi Vesteråsissa,
näin lehdet kirjoittaa.

Eilen orkesteri lähti muka itsenäistymään,
kaavilainen countrytähti siitä joutuu väistymään.
Kaikki marjat happamii on, tähti sortuu moitintaan,
kanssa puolalaisen trion virittelee soitintaan.

Ja TV:n uutisfilmillä hän horjui läskit silmillä,
näin lehdet kirjoittaa.
Ja laulaessaan omilleen hän ylsi kolmeen promilleen,
näin lehdet kirjoittaa,
näin lehdet kirjoittaa.

Eipä lopu laulunaiheet, countrymies näin tuumailee,
entiset ja uudet vaiheet mielessään hän zoomailee.

KAKSOISELÄMÄÄ

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Yksinäisyys ympärillä joskus ottaa hahmon ihmisen.
Tiedän mitä haluan, tiedän miten vähään kykenen.
Yksinäisyys sydämessä katkeriksi pisaroiksi tiivistyy,
siinä yksinäisyyden on seuraus, siinä on sen syy.

Olen sinussa kiinni, sinä tiedät vaikka myönnä en,
läheisyyttä kaipaan ja rakkauttasi tarvitsen.
Olen sinussa kiinni ja sinuun kiinni jään.
Sano ”pois” ja minä menen -
kohta huomaat etten mennyt mihinkään.

Kunpa sinut tuntisin paremmin
silloin ehkä oppisin itsenikin.
Vaikken koskaan luotasi poistunutkaan,
tulen uudestaan.

Yksinäisyys yksinäisen, joskus siihen hermostun,
halki aavikon jäisen rämmin kunnes havahdun.
Kadehdi en niitä, jotka luotuja on kaksoiselämään,
joskus tuntuu etten kunnolla saa eletyksi tätä yhtäkään.

Kunpa sinut tuntisin paremmin ...

Kadehdi en niitä, jotka luotuja on kaksoiselämään,
joskus tuntuu etten kunnolla saa eletyksi tätä yhtäkään.

Aion tulla viereesi uudestaan
poikki ikiroutaisen isänmaan.
Vaikken koskaan luotasi poistunutkaan,
tulen uudestaan.

PORTSARIN ELÄMÄÄ

-Kaksoiselämää-

Juice Leskinen & Hara Laukkanen

©Hara Laukkanen, julkaistu oikeudenomistajan luvalla

Syynä iltaan yksinäiseen on turhan usein hahmo portsarin,
hänen eessään minä pelkään enemmän kuin eessä tuomarin.

Olen kahvassa kiinni, vasten ovea painaudun,
hahmon saapuvan nään ja oitis reipastun.
Katsot minua silmiin ja näytät: ”Ei tänään!”
Sanot ”pois” ja minä menen -
kohta huomaat etten mennyt mihinkään.

Kunpa sinut tuntisin paremmin,
silloin ehkä pääsisin sisällekkin,
vaikka pakotat minut poistumaan,
tulen uudestaan.

Otin kotona pohjaa ja siitä kiinni jään
joskus tuntuu ettei sisälle saa mielestäsi mennä selväkään.
Kadehdin vain niitä, jotka pokerinsa pystyy pitämään,
sillä itse ovimiestä en saa petetyksi yhden yhtäkään.

Kunpa sinut tuntisin paremmin ...

KALLIOLLE KUKKULALLE

Kaj Chydenius & Trad

Kalliolle kukkulalle rakennan minä majani.
Tule, tule tyttö nuori jakamaan se mun kanssani.
Jollen minä sinua saa, niin lähden täältä kauas pois
muille maille vierahille, etten sua nähdä vois.

KANSSASI ON NIIN HYVÄ OLLA

J.Tikka & Hector & S.Haavisto & S.Hyttinen

©Hector

En unohda sitä narria mä milloinkaan,
joka kerran puhkes puhumaan mulle tunteistaan.
Hän heitti mulle lentosuukon ilveillen
ja naamion pois riisui kuiskaten:

Kanssasi on niin hyvä olla, syliisi helppo tulla,
vain sinut tahdon viereeni, vain sinut mukaani.

Mä nauroin vain, ei narri tuo ole tosissaan,
nyt en narrin kyyneltä pysty unohtamaan.
Kun areenalle iltaisin astuu hymyillen,
takaa naamion hän laulaa laulun sen.

Kanssasi on niin hyvä olla...

Ei nauraa pidä narreille, jotka rakastuvat,
minä tiedän sen, olen nähnyt, kun osat vaihtuvat.
Sulle soisi en mä käyvän kuin niille käyvä on,
jotka koskaan eivät nää taakse naamion.

Kanssasi on niin hyvä olla...

Kuu nousee, antaa auringon mennä nukkumaan,
hiljaa taivas, hiljaa pallo pyörii radallaan.
Itkee avaruus, sen kanssa itken muistaen
narrin kyynelleen ja laulun hiljaisen.

Kanssasi on niin hyvä olla...

KAPAKAN RIPPITUOLI

Mikko Alatalo & Harri Rinne

©ALR-Music Oy

Älä istu siihen poika, tuo tuoli on varattu muille,
suolaisista kyyneleistä janoisemmille suille.
Sä kyllä tunnet sen sisimmässäs, ei siinä tarvita kutsua,
älä naura, sillä sinäkin saatat siihen vielä istua.

Tuo kapakan rippituoli, moni poika siinä istunut on,
arkinen murhe ja huoli saa siinä kuolemantuomion.
Tuo kapakan rippituoli monet housut sai kiiltämään,
kuin tikkatauluun iskeytyvä nuoli,
vain peruskipu jäi viiltämään.

Siinä kerrottu on rakkaudesta ja ihmisen haaveista,
unettomien öiden esiinnostamista aaveista.
Sen selkänöjaa vasten on tehty tuhat tyhjää lupaus,
ne kuulla sä poika voisit, jos tuo tuoli osais' puhua.

Tuo kapakan rippituoli ...

KOLMOSPULLO

-Suklaasydän-

Siegman & Clarkson & Clarkson & Tuntematon

Nuoren naisen pummaavan näin pöydässä pienen kuppilan.
Valmiina kun ollut en, hän joi mun kolmosoluen.
Kolmospullon lasikuori sisään kätkee mallaksen,
nyt sen hörppäs neito nuori, huikkiakaan saanut en.

Hän kertoi että rahaton hän melkein aina ollut on,
ja kiusaus on suunnaton, jos pöydällä orpo pullo on.
Kolmospullo sisällensä kätkee halvan virvokkeen,
sen jätin hänen lähellensä ja huomasin sen kelvanneen.

Kun ulkona hän tallustaa niin aina häntä janottaa.
Naiseksi hän kukaties on hemmetinmoinen ryypymies.
"Kolmoskaljaa tahdon aina", niin hän sanoi röyhtäisten,
"kiitoksia lainasta, A:ta alas saa mä en".

Mut vihdoin viimein kävi niin, hän pääsi töihin Hartwalliin.
Liukuhihnat siellä kilisee ja kaljapullot silmissä vilisee.
"All the bottles I can see, but they are not for me",
näin hän lauleskelee kai: "I sit and watch as beers go by".

KERRAN

O.Nieminen & M.Mäkinen & T.Mali
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Puiston luona sinut näin, kasvot tunnistin.
Äänes kuulin, luulin vain: saavut takaisin.
Vaan pois mä käännyin, muistin niin,
näin kirjoitettiin sydämiin:

Kerran kukkia voi kaunis kotimaa,
kerran vain ihminen niin nuori olla saa.
Kerran sydän elää puhtaan rakkauden,
kerran vain pettyä voi toiseen jokainen.

Jälkeeni jäit katsomaan, saapui kyöneleet.
Tuskan kuuli tuuli vain, pilvet tummuneet.
Mä siksi käännyin, muistin niin,
näin kirjoitettiin sydämiin:

Kerran kukkia voi kaunis kotimaa
kerran vain ihminen niin nuori olla saa.
Kerran sydän elää puhtaan rakkauden,
kerran vain pettyä voi toiseen jokainen.

KEVÄTHUUMAUS

-Sjösala vals-
Evert Taube & Palle
©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Anttila nyt ampaisee ylös vuoteeltaan,
aurinko on korkeella, kevätuuhi lounaassa.
Niityllä hän tanssii järin yöpaidassaan,
lauluhunsa yhtyä saa kuka vaan.
Kuikkaamo uitaa jo untuvaisiaan,
peipponenkin helskyttää riemulaulujaan.
Katso kuinka kukkaakin monta jo on kevätiniityllä:
orvokki, lehdokki, vuokko ja moni muu.

Palttinainen paita se vain hulmuu,
Anttila kun karvaisia kinttujaan viskoopi.
Anttilalle auki on taivas ja maa,
oravalle kuuseen hän näin huudahtaa:
Tunnetko sä, Kurre, kuka tanssija on tää?
Kuule, käki kukkuu taas lempisävelmää.
Katso, väriloistossaan tervehtii jo kevätiniityllä
orvokki, lehdokki, vuokko ja moni muu.

Kukkasista kietoo nyt mies seppelleen,
sen hän panee harmaaseen, pörröiseen päähänsä.
Laulaen hän tanssii taas perähuoneeseen,
lapset ylös kirmaisten hokee äidilleen:
Katso, isi tanssii, hän morsian on kai,
mistä hän tuon hunnun ja kukkakruunun sai?
Noinko monta kukkaa jo puhjennut on kevätiniityllä:
orvokki, lehdokki, vuokko ja moni muu.

Anttila on vanha, mutta tanssii hän vain,
häll' on paljon huolia, rahat on tiukalla.
Harvoin saa hän huilia, työtä piisaa ain,
millä tavoin pärjää, ei tiedetä lain.
Tietänee sen kuikka, joka salmen suulla sous',
peippo sekä orava, joka oksallensa nous'.
Tietänee sen kukkaset, jotka loistavat keväturmella:
orvokki, lehdokki, vuokko ja moni muu.

KIELLETYT LEIKIT

Trad & Saukki
©Edition Coda

Ei ole lupaa sun kättäs mun pyytää,
tein tuulelle tupaa, nyt tuuli mua hyytää.
Kun nään unen ihanan, kun rakastan,
se vain leikki on luvaton.

Ei ole lupaa mun onneen sua johtaa,
en sateenkaaren näin päätä mä kohtaa.
Kun saan tiellä unien nähdä sen,
se vain leikki on luvaton.

Toiselle kuuluvan sun kaikki tietää,
toiselle onnen kun suot saatan sietää,
kun saan ees salaa sinut leikkiin kiellettyyn,
oot osa untani mun.

Ei ole lupaa mun toivoa mitään,
vaan vaikka kuljen nyt länteen ja itään,
mun uneeni jokaiseen otan sun,
se vain leikki on luvaton.

Toiselle kuuluvan sun kaikki tietää ...

KOLMATTI LINJAA TAKAISIN

-Beautiful in the rain-
J.Trent & T.Hatch & J.Vainio
©EMI Music Publishing Scandinavia Ab

Mä Kolmatta linjaa takaisin kuljen kerran,
ja rahaa on, takaan sen.
Kun Kolmatta linjaa askelin käyn mä herran,
saa vanhat saatavat jokainen.
Saa Oivan portsari lantin, jonka velkaa jäin,
ja maksan kelloni pantin kymppikärröilläin.
Kun löydän Limperin Antin, sille kädestäin
mä heitän kuin luun femman näin.

Kun Kolmatta linjaa takaisin kuljen kerran,
saa vanhat saatavat jokainen.
Mutta Kolmatta linjaa takaisin kun kuljen,
niin tiedän, että en yhtä vain saa.
Kun mä Kolmatta linjaa takaisin noin kuljen,
niin tiedän: nuoruutein jäänyt on taa.
Voin itsetuntoa nostaa shekkivihollain,
voin iskut ilkeät kostaa, jotka kerran sain.
Voin sylin lämpöä ostaa, jos mä tahdon vain,
mut ostaa en voi nuoruuttain.

Kun Kolmatta linjaa takaisin kuljen kerran,
niin tiedän yhtä en koskaan saa.
On nuoruusaika tuo jäänyt taa.

KOLME COWBOYTA

J.Karjalainen

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Kolme cowboyta ratsastaa
hevosillaan kaupungista pois.
Kaksi miehistä hymyilee,
mutta kolmannella on kyynel silmässään.

Hän ei oo oikea cowboy,
niin ystävänsä hänelle sanoivat.
Hän ei oo oikea cowboy,
jos naista ei voi saada mielestään.

Kolme cowboyta leiriytyy
hopeisen kuun loisteessa.
Kaksi miehistä unen saa,
mutta kolmas ei voi silmiään ummistaa.

Hän ei oo oikea cowboy ...

Kolme cowboyta ruokailee
leirinuotion lämmössä.
Kaksi miehistä röyhtäilee,
mutta kolmas - hän ei syönyt palaakaan.

Hän ei oo oikea cowboy ...

Kolme cowboyta ratsastaa
suuren tien risteykseen.
Kaksi lähtee eteenpäin,
mutta kolmas miehistä kääntyy takaisin.

Hän ei oo oikea cowboy,
mutta niin paljon häntä rakastaa,
Hän ei oo oikea cowboy -
nainen, joka häntä odottaa.

KOLMEKYMPPINEN

Esa Nieminen & Raul Reiman

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Tässä tulee vanha stara läpi elämän,
mä muistan viisikymmenluvun joka iskelmän.
Jo silloin opin temput, joita täällä tarvitaan,
mä pääsin miesten tavoille jo aikanaan.

Mä oon kolmekymppinen, oon kolmekymppinen,
takana on luja putki rilluvuosien.
Olen kolmekymppinen, kolmekymppinen,
en oo enää sinisilmäinen, mä oon kolmekymppinen.

Mä jumaliste tiedän, mitä on se raskas työ,
ja muistan, miten valvotti niin työttömänä yö.
Ei maahan ole lyönyt mua päivä yksikään,
nääs harva meistä rautaa on, se tiedetään.

Mä oon kolmekymppinen ...

Naisista mä pidän, niinkuin miehen tuleekin,
ja kavereiden kanssa joskus otan pilsnerin.
Pois heikot tieltä väsitykööt, kun meikä elää nyt,
on sydämeni tuleen vasta syttynyt.

Mä oon kolmekymppinen ...

KOOMIKON KYYNELEET

Timo Koivusalo

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Naurun kyynel jos poskelle vierähtää,
älä milloinkaan sitä peitä.
Mikä naurajan silmissä kimmeltää,
ne on koomikon kyyneleitä.

Kun sä maljoja täytät ja laulu soi,
minä silloin viihdytän teitä.
Pinta pikarin kylmänä pisaroi,
ne on koomikon kyyneleitä.

Siksi vaivaa kai jano sammumaton
meitä liikaakin ryypänneitä,
kun niin paljon pitänyt niellä on
aina koomikon kyyneleitä.

Yöllä yksin kun kotiinsa astelee
mieltii: mihin tarvitaan meitä.
Aamukaste jo jalkoja kastelee,
ne on koomikon kyyneleitä.

Liian monen haaveeni hukkuvan näin,
enkä löytänyt enkeleitä.
Sinä itkenyt jos olet sisäänpäin,
ne on koomikon kyyneleitä.

KOPUTAN TAIVAAN OVEEN

-Knockin' on heaven's door-

Bob Dylan & Heikki Arola

©Heikki Arola

Kulta, ota tämä kitara,
en osaa soittaa sitä oikein.
En enää nää, ei oo valoa,
tuntuu, että koputan taivaan oveen.
Kop, kop, koputan taivaan oveen, hei, hei, hei-hei-hei,
kop, kop, koputan taivaan oveen.
Kop, kop, koputan taivaan oveen, hei, hei, hei-hei-hei,
kop, kop, koputan taivaan oveen.

Kulta, nyt kaikki mustuu
ja putoan maaäidin poveen.
Tuo musta pilvi laskeutuu,
tuntuu, että koputan taivaan oveen.
Kop, kop, koputan taivaan oveen, hei, hei, hei-hei-hei,
kop, kop, koputan taivaan oveen.
Kop, kop, koputan taivaan oveen, hei, hei, hei-hei-hei,
kop, kop, koputan taivaan oveen.

KOSKENKORVA

-Sucu sucu-

Toisille jallu on juhlaa,
toisille rommi paras on.
Kolmas taas aikansa tuhlaa
konjakkinautintohon.
Mutt' kaikille on koskenkorva
juoma paras ja virkistävin.
Ai ai ai ai se koskenkorva
meidät mukaansa tempaisikin.

KOTIHARJUN PÄÄLLÄ

-American patrol-
F.W.Meacham & Ilpo Kallio
©Edition Fazer

Tirili deidei tralla lalla hei hei,
rallatamme kun on mieli huoleton.
Kun taas leskenlehti kukkaan jo ehti,
kevät tullut on.
Tirili deidei tralla lalla hei hei,
ovat valkovuokot käyneet kukkimaan.
Jo leivonenkin laulelee
ja pääskynen tullut on.

Kotiharjun päällä laulaa pieni lintunen,
kun koittaa kesäamun koi.
Vain illan tullen vaieten
näin linnun sulolaulu soi:
Tir lir lei, mä tuskinpa häiritsen,
kevät vei jo hallan ja pakkasen.
Tir lir lei, mä tuskinpa häiritsen,
riemuin näin kun laulelen.
Puut jo lehtii, trip trap trul,
tuomikin jo kukkaan ehtii, trip, trap, trul,
mettä mehiläinen kerää, trip, trap, trul,
koko luomakunta herää, trip, trap, trul.

Kotiharjun päällä laulaa pieni lintunen ...

KOTIHIPAT

-Jailhouse rock-
Leiber & Stoller & Kari Tuomisaari

Hei, pane jo se takki kylpyammeeseen,
ja jätä ulko-ovi vähän raolleen.
Kai otit mukaan kitaran ja grammarin,
no hyvä, sitten kotihopat alkaakin.
Twist, twist, jee, jee,
twist, twist, jee, jee.
Kuka käveli jo keittiöön,
se on Pena, mutta kävelköön.

Ai mitä, yksi tyttö täällä liikaa on,
no, älä ole Lissu-rukka onneton.
On tässä juuri sitä varten puhelin,
me sillä kyllä saadaan seuraa sullekin.
Twist, twist, jee, jee,
twist, twist, jee, jee.
Matto lattialla vielä on,
mikä laiminlyönti suunnaton.

Ei kukaan täällä kyllä ole nälkäinen,
kas, sadan litran jääkaappi takaa sen.
Sisältö on poissa kinkkupaketin,
se Penako sen söi, no niinpä tietenkin.
Twist, twist, jee, jee,
twist, twist, jee, jee.
Paras juttu kyllä nyt kai ois,
että syödään murut muutkin pois.

Tuo Elvis se on kova poika laulamaan,
ja kylläpä se laulaakin tosiaan.
Ja levyjä kun täytyy vähän jäädyttää,
niin silloin Topin kitaralle aikaa jää.
Twist, twist, jee, jee,
twist, twist, jee, jee.
Kuule Topi, kai sä osaat sen
uuden levylaulun Elviksen.

Hei, joko alkaa kello olla paljonkin,
no, täytyy sitten piste panna hippoihin.
Ja kai te jäätte vähän mua auttamaan,
kun mikään täällä nyt ei ole paikallaan.
Twist, twist, jee, jee,
twist, twist, jee, jee.
Minne mennyt joka iikka on,
tää on sekasotku posketon.

KOTIKALJA

-Kotiseutu Pohjolassa-
Trad & A. Hukkanen & H.Laukkanen
©Hara Laukkanen, julkaistu oikeudenomistajan luvalla

On kotikalja mulla tuolla,
peräkammarissa siellä juonut olen
viikon tai kaksi, siksi varmaan
mulla nenä punoittaa.

Kun suviaika vihdoon koittaa,
peräkammarissa, siellä soolon soittaa
kilju tuo käymistilassansa,
tuskin maltan odottaa.

Sinne vielä tahdon mennä,
siellä on kaikki rempallaan.
Isä, äiti, siskot, veljet,
mummokin perseet olallaan.

Kankkunen ei mua koskaan vaivaa,
kotikaljalla sen aina tieltä raivaan.
Kun ilta ehtii, voin mä taivaan
avulla sen saavuttaa.

Näin vedän kevään ensi kännin,
toisin sanoen kahden kuukauden rännin.
Syksyllä sitten hilpeämmin
uusi pönttö pulputtaa.

Sinne vielä tahdon mennä ...

On kotikalja mulla tuolla ...

KOTISEUTU POHJOLASSA

Trad & O.Oinas

©Warner/Chappell Music Finland Oy

On kotiseutu mulla tuolla Peräpohjolassa, siellä saanut olen tuntea talven tuiskutuulen, sekä kesän lämpöisen.

Niin monet kerrat unelmissa olen vielä kotitanhuvilla, missä lapsena aina aikaa vietin toisten kanssa leikkien.

Sinne vielä tahdon mennä, siellä on kaikki ennallaan:
pihakoivu, vinttikaivo, aittakin katto kallellaan.

Kun suviaika vihdoin koittaa
Peräpohjolassa, silloin soilla soittaa
teeri- ja riekkoparvet, silloin muuttolinnut palajaa.

On keskikesän aika kaunein
Peräpohjolassa, jolloin kaikki kansa
läheltä ja myöskin kaukaa saapuu juhannusta juhlimaan.

Pian sinne syksy taasen saapuu,
Peräpohjolassa järvet jäähän jäätyy,
aika on kauniin ruskan taikaa, luonto muuttaa muotoaan.

Sinne vielä tahdon mennä, siellä on kaikki ennallaan.
Isä, äiti, siskot, veljet - heitä mä aina kaipaen vaan.

On kotiseutu mulla tuolla Peräpohjolassa, siellä saanut olen tuntea talven tuiskutuulen, sekä kesän lämpöisen

KOTIVIINI

-Summerwine-

Lee Hazlewood & Jukka Alihanka

©Gazell Music Ab

Tein sulle kotiviinin mansikoista vain,
kirsikoista, omenoista rakkaus rinnassain.

Hän kutsui minut luokseen käymään yllättäin,
oli arki-ilta syksyinen ja satoi vain.
Häntä tuskin tunsin, mutta lähdin kuitenkin,
en saanut puhutuksi ovisummeriin, mut avasit kuitenkin.

Tein sulle kotiviinin mansikoista vain,
kirsikoista, omenoista rakkaus rinnassain.
Annoin sen käydä kauan, ehkä liikaakin,
voit maistaa lasillisen - toisenkin, mmm - toisenkin.

Mun silmäluomet painoi raskaina jo niin,
en saanut puhutuksi, kieli tarttui kii'.
Kun koitin nousta, löytänyt en jalkojain,
sä kaadoit lisää kotiviiniäsi vain, mun lasiin - nauroit vain.

Tein sulle kotiviinin mansikoista vain,
kirsikoista, omenoista rakkaus rinnassain.
Auta mua löytämään tää aika - ikuisuus,
on meillä siihen uusi tilaisuus, mmm - tilaisuus.

Kun heräsin niin melkein sokaistuin,
aurinko paistoi silmiin korkealta niin.
Mä löysin lattialta takin ryppyisen
ja pari kolikkoa - vielä lähtis' en, mmm - lähtis' en.

Tein sulle kotiviinin mansikoista vain,
kirsikoista, omenoista rakkaus rinnassain.
Ei tarvitse sun enää mennä minnekään,
jos tahdot, huomiseksi vielä jää,
mmm - vielä jää.

KOTKAN POIKII ILMAN SIIPII

Juha Vainio

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Rannalla istuimme, haitari soi, aalto löi liplattaen.
Mistä mä haaveilin, muistaa en voi, olin vain onnellinen.
Varmaa on, että mun haaveeni nuo täytyneet milloinkaan ei.
Kuinka nyt kaipaankaan ystävän luo, kohtalo kauas kun vei.

Kotkan poikii ilman siipii maailman myrskytkeinuttaa.
Taakse jäivät nuoruuspäivät, takaisin ei niitä saa.
Laulut tuulen, nuo vain kuulen,
enkä tiedä kauniimpaa.

Hiljainen haitari muistoja vaan pöytään soi yksinäisen.
Muutoin en tässä mä istuisikaan, ellen ois muukalainen.
Ystävä, seuraani hetkeksi jää, vaikka oot tuntematon.
Kerran mun purjeeni tummuneet nää olleet myös valkeat on.

Kotkan poikii ilman siipii ...

Ystävä, kuuntele kumppaniain, aivan kuin mainingit sois.
Yössä kuin laivat me kohtaamme vain,
kunnes taas liu'umme pois.
Kenties mä sullekin kertoa saan särkyneet toiveeni mun.
Kauaksi siivet ei kantaneetkaan poikasen haavoitetun.

Kotkan poikii ilman siipii ...

KOTKAN RUUSU

Helvi Mäkinen & Leo Anttila

©Warner/Chappell Music Finland Oy

On ilta, tähdet syttyy loistamaan,
vesi musta laitureihin loiskuaa.
Taas vartoo satamassa kulkijaa
yön riemut, oottaa poika ottajaa.

Tule myötä, tähdet syttyy tuikkimaan.
Tule myötä, soitto herää pauhaamaan.
Taas laulu raikuu, viinimaljat kuohuaa,
taas Kotkan ruusu oottaa poimijaa.

Ken lähtee seurakseni tanssimaan?
Kai hetken lohtu pikarista sallitaan?
Jos lemmen tahdon sulle lahjoittaa,
saat Kotkan ruusun hetkeks' omistaa.

Tänä yönä onni suosii rohkeaa,
tänä yönä lempi tarjoo hehkuaan.
Tänä yönä hurmaa huulet antaa kuumintaan,
hän, Kotkan ruusu, puhkee kukkimaan.

Ei välttä kohtaloaan rohkeinkaan,
oot kohtaloin mulle, poika kaukomaan.
Tule myötä, kapakassa tanssitaan,
tule myötä, poika, Kotkan satamaan.

KUINKA RAKKAUS ALKOI

-Adam and Eve-

Paul Anka & Saukki

©AIR Chrysalis Scandinavia Ab

Kuinka rakkaus alkoi, se tunnetaan kai.
Siitä on jo kauan, nuo kaksi kun sai
vain tuntea ihmeen ja onnen sen,
tuo rakkaus on ensimmäinen.

Mistä rakkaus alkaa, nyt tiedetä ei.
Outo voima yhteen kun ihmiset vei.
He tuntevat ihmeen ja uskovat sen,
näin rakkaus on ihmeellinen.

Koulutiellä aikanaan kun näin puhuttiin,
nähdyn vain ei kumpikaan päiviin tuleviin.
Kuka voisi aavistaa, sen milloin rakastuu,
ja rakkaus kun syttyy, pois haihtuu kaikki muu.

Mistä rakkaus alkaa, se on salaisuus,
ikivanha varmaan, ja meille nyt uus.
Jo aikojen alkuun se syntynyt on,
ja aina on arvaamaton.

Koulutiellä aikanaan kun näin puhuttiin ...

Mistä rakkaus alkaa, se on salaisuus ...

KUKA ON SE OIKEA

Juha Tapaninen

©Go Records

Olen etsinyt sinua liian kaukaa,
etsinyt, miettinyt sun nimeä.
Ja nyt varoittamatta edessäni seisot,
ilma väreilee, jo laskee pimeä.

Etkö tunne minua, etkö kuule kun huudan?
Sydän hakkaa, en löydä sanoja.
Tule selittämättä, katso ja kosketa,
etkö tunne tätä samaa janoa.

Kadut kaupungin ovat pitkiä ja suorina.
Niin moni tarjoaa vain pelkkiä kuoria.
Niin moni tulee vastaan, kuka on se oikea?
Niin moni tulee vastaan.

Tule lähemmäksi, jos minua etsit,
katu kapenee, matkaasi jatkat.
Ja vasta tien päässä ehkä sua odotan
on sydämeeni niin pitkä matka.

Kadut kaupungin ovat pitkiä ja suorina ...

KULJEN TAAS KOTIIN PÄIN

-Wenn die Kraniche zieh'n-
Hans Blum & Pertti Reponen
©Sweden Music Förlags Ab

Niin kauas käynyt oon mä synnyinseudultain.
Kun luotin kohtaloon vain kylmää tuulta sain.
Mut päivä lämmin niin on ollut lapsuuden.
Käy aatos ystäviin luo aikain menneiden.

Kuljen taas kotiinpäin,
muistot nuo vain syömmessäin
tuskin unta öisin saan.
Muistan puut koulutien,
hänet niiden varjoon vien,
ken jäi kerran kaipaamaan.

Mä nuoren rakkautein näin muistan uudelleen,
sä istuit vierellein sen koivun katveeseen.
Ja runkoon valkeaan mä nimet kaiversin.
Oi, jos ne nähdä saan ne peitän suudelmin.

Kuljen taas kotiinpäin ...

KULKURI JA JOUTSEN

-Litet grann från ovan-
Lasse Dahlqvist & Reino Helismaa
©Nils-Georgs Musikförlags Ab

Oon kulkuriksi syntynyt mä vainen
ja paljain jaloin kierrän maailmaa.
Näin kerran unta: joutsen taivahainen
mun antoi hetken kanssaan taivaltaa.
Näin maat ja metsät, järvet maani armaan,
sen kaiken sinitaivahalta näin.
Tuuli lauloi laulujaan, sadun hohde peitti maan,
ihanampaa en mä koskaan nähdä saata.

Ja laulun tämän lauloi mulle tuuli:
”On kaikkein kaunein aina oma maa.
Niin moni muuta paremmaksi luuli,
mut pettymyksen itsellensä saa.
Ei missään taivas sinisemmin loista,
ei missään hanki hohda kirkkaammin.
Tämä paina sydämees, niin on taivas aina sees,
ja sun taipaleeltas murhe kauas kaikkoo”.

Niin päättyi uni, mutta vielä vuotan
mä kohtaavani kerran joutsenen,
ja siihen asti unelmiini luotan,
on helppo uneksia ihmisen.
Siks paljain jaloin onneani etsin
ja huolet laulullani haihdutan.
Elämä on ihanaa, kun sen oikein oivaltaa,
ja kun lentää siivin valkein niin kuin joutsen.

Elämä on ihanaa, kun sen oikein oivaltaa,
ja kun lentää siivin valkein niin kuin joutsen.

KULKURIN ILTAKALJA

Ismo Alanko
©Jee Jee Music

Ba ba badada dabababaa, ba ba badadadaa.
Ba ba badada dabababaa, ba ba badadadaa.

Juosta voit henkesi edestä, voit ravata paikasta paikkaan,
silti olet sidottu materiaan ja aikaan.
Maata voit plyinghisohvalla tai komealla miehellä,
ei lohtakaan voi pyydystä ahvenvieheellä.

Ei korista rinnuksiani minkäänlaiset valjaat,
ainoa kahleeni olet sinä,
kulkurin iltakalja.

Ba ba badada dabababaa, ba ba badadadaa.
Ba ba badada dabababaa, ba ba badadadaa.

Kierrän, kuljen ja iloitsen, pelkään, nauran ja itken.
Tiedän tietoni pienuuden, siksi tarjoan sydämen.
Tiedän tuskan ja rakkauden, sielua jäytävän sairauden.
Vain sinusta eroon pääse en, lohtuas' tarvitsen.

Ei korista rinnuksiani minkäänlaiset valjaat,
ainoa kahleeni olet sinä,
kulkurin iltakalja.

Ba ba badada dabababaa, ba ba badadadaa.
Ba ba badada dabababaa, ba ba badadadaa.

KULKURIN ILTATÄHTI

Toivo Kärki & Reino Helismaa
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Ei kotini ovi ees narahtanut,
poika kun maailmalle lähti.
Synkkänä poikaa se tuijotti vain,
yksi vain kirkasti taivallustain:
kulkurin iltatähti, kulkurin iltatähti.

Ei taattoni neuvoja tarjonnutkaan
poika kun maailmalle lähti.
Moitetta matkani neuvoksi sain -
yksi ei moittinut, ymmärsi vain:
kulkurin iltatähti, kulkurin iltatähti.

Ei äitini evästä antanut, ei,
poika kun maailmalle lähti.
Kieltävän katseen vain evääksi sain -
yksi ei kieltänyt, armahti vain:
kulkurin iltatähti, kulkurin iltatähti.

Ei tyttöni huivia heiluttanut,
poika kun maailmalle lähti.
Syytökset sydämen muistoksi sain -
yksi ei soimannut, syyttänyt lain:
kulkurin iltatähti, kulkurin iltatähti.

KULKURIN KAIHO

Trad

Olen kulkuri vain, kuljen raitilla ain,
elon tietä mä vain pidän karkelonain.

Tyttöni, tyttöni mun,
olethan sinä mun?
Tule, tule jo tanssihin,
tule kulkurin valssihin.

Maantie hauska on kävellen rallattaa,
siellä onneni vain voin mä itselleni saavuttaa.

Tyttöni, tyttöni mun ...

Jos tartut käteen mun ja kuiskaat: ”olen sun”,
silloin sua rakastan ja onnehen opastan.

Tyttöni, tyttöni mun ...

KULKURIN VALSSI

Trad & J.Alfred Tanner

©Leija Kallio, julkaistu oikeudenomistajan luvalla

Linnoissa kreivien häät vietetään,
on morsiamell’ kruunattu pää.
Siellä viihdyn suo viini ja samppanja vaan,
sydän kylmä voi olla kuin jää.
Siks’ mieluummin maantiellä tanssin,
kun metsien humina se soi,
minä kultaisen kulkurin valssin,
tule kanssani tyttö, ohoi.

Vaikk’ linnojen kruunut ne valoaan luo
ja kristallit kimaltelee,
ei liikuta kulkuria laisinkaan tuo,
kun armaansa kans’ astelee.

Hän pistää vain raitilla tanssiks’,
kun metsien humina se soi,
tähän kultaiseen kulkurin valssiin
tule kanssani tyttö, ohoi.

Maantietä rakastan ja kaihoan ain’,
maantiellä viihdyn ma vaan,
maantiellä kuljen kuin aikanaan Kain
kantaen kohtalooan.

Maantiellä, maantiellä tanssin
kun metsien humina se soi,
minä kultaisen kulkurin valssin,
tule kanssani tyttö, ohoi.

Tähtinen taivas ja kuutamoyö
tien viittana kulkurin on.

Jos liiaksi matkalla kiristää vyö,
niin poikkean taas talohon.

Siell' laulan, taas laulan ja tanssin
kun metsien humina se soi,
Tule kultaiseen kulkurin valssiin,
tule kanssani tyttö, ohoi.

Siell' valitsen armaan ma itselleni,
jota salassa lemmin ma vain.

Hän ei itsekään tietää saa lempeäni,
se on lohtuna kulkiessain.

Ja muistellen häntä ma tanssin
kun metsien humina se soi,
minä kultaisen kulkurin valssin,
tule kanssani tyttö, ohoi.

Ei kulkurin rakkaus raakuutta oo,
ei vihansa villiä lie.

Vaikk' talonpojat parjaapi:”Voi, poika jo
käännä sun elämän tie!”

Maantiellä, maantiellä tanssin
kun metsien humina se soi,
minä kultaisen kulkurin valssin,
tule kanssani tyttö, ohoi.

Oi tyttö, sä kulkurin kans' vaella,
älä sulje hält' korviasi.

Kas, hänkin voi lemmestä kuiskaella
ja täydentää onneasi.

Tule jo, tule jo, tule tanssiin
kun metsien humina se soi.
Tule kultaiseen kulkurin valssiin
tule kanssani, tyttö ohoi.

KULKURIVELJENI JAN

Tapio Rautavaara & Asser Tervasmäki

©Helka Korpela, julkaistu oikeudenomistajan luvalla

Minun veljeni Jan oli kulkuri vaan,
kodin hylkäsi hän sekä maansa.
Kaiken jätti hän sen, oli onnellinen,
kun vain soitella sai kitaraansa.
”Kotitölli niin ahdas ja harmaja on,
sydän täällä on raskas ja laulamaton”.
Minä ymmärrän sen, miten onnellinen
on mun kulkuriveljeni Jan.

Minun veljeni Jan halus' tanssia vaan,
siellä maantiellä tanssi on työnä.
Siksi lähti hän pois, että soitella vois',
näin hän selvitti sen sinä yönä:
”Täällä painavat huolet mun askeliain,
niiden vuoksi se askel raskas on ain”.
Minä ymmärrän sen, miten onnellinen
on mun kulkuriveljeni Jan.

Minun veljeni Jan iloluontehellaan
tytöt hurmasi täällä ja tuolla.
Vaikka minne sen vie veliveitikan tie,
hällä ystävä on joka puolla.
Minä luota en lempeen ja tyttösihin,
minut petti mun armaani, ainoakin.
Minä ymmärrän sen, miten onnellinen
on mun kulkuriveljeni Jan.

Minun veljeni Jan palas' vihdoin, vaan
oli vuodet jo uurteita vuolleet.
Niinkuin olleet jo ois' kaikki laulunsa pois,
siellä maailman myrskyissä kuolleet.
"Kotitölli se sittenkin turvaisin on,
se on ahdas, mutta ei rakkaudeton!"
Minä ymmärsin sen, olin onnellinen,
muttei ollut mun veljeni Jan.

KULTAINEN NUORUUS

Kullervo Linna & Kullervo
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Lapsena tuntenut murheita en,
riemuja vain, kohdata sain.
Siksi kai aika tuo onnellinen
säilyykin muistelmissain.

Ei kultainen nuoruus
jää unholaan,
vaan muistoissain jälleen
sen luoksein saan.

Päivinä nuoruuden onnellisen
kohdata sain rakkahimpain.
Hetkeä tuota ma unhoita en,
muistoissain säilyy se ain'.

Ei kultainen nuoruus ...

KUNINGASKOBRA

-The snake charmer-
Teddy Powell & Saukki
©Warner/Chappell Music Finland Oy

On piilossa viidakon,
suojassa tempelin raunion
valtakunta viimeinen silmälasikäärmeiden,
vain viidakko tuntee sen.

Illan tullen tanssimaan kobrat saapuu piiloistaan,
raunioilla kimaltelee kuu.
Kobra vanhin, valkoinen, nousee pystyyn huojuen,
viidakosta soitto kantautuu.

Niin piilossa viidakon,
marmoripaasilla raunion,
alkaa tanssi hiljainen silmälasikäärmeiden,
vain viidakko kuulee sen.

Kun kruununsa kultaisen
kobrista vanhin, jo valkoinen,
kuuta kohti kohottaa, uuden loisteen paadet saa,
on aika nyt tullut sen.

Vartijana aarteiden kobra vanha valkoinen
nähty on myös loiston palatsin.
Mutta voimat viidakon voittaneet jo kiven on,
murenee jo pinta marmorin.

On kobrien kuninkaan
aika nyt luopua kruunustaan.
Kobra vanha valkoinen tanssii kauas kadoten -
niin viidakko peittää sen.

KUUBALAINEN SERENADI

Salamanteri & Unto Koskela

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Me tulimme kapakasta kai hiukkasen horjuen.
Oli lähtömaljoja juotu, ja se yö oli ihmeellinen.
Joku huomasi sattumalta - se oli kai Watkinson,
että serenadi sulle ihan velvollisuutemme on.

Ja kolmisin seisahduimme me alle sun akkunas,
ja punaisen lampun näimme me palavan huoneessas.
Ah muistan: ympärillä oli ihana Kuuban yö,
ja nuorena, hehkuvana joka ainoa sydän lyö.

Me muistamme kuuman poves ja keinuvan vartalos,
ja jokainen huulillansa tuns vielä sun suutelos.
Ja me kaipasimme jälleen sinun nauruas solisevaa.
Voi, miksi on jätettävä tämä ihanain öitten maa.

Tom lauloi murheellisesti, ja säesti Watkinson.
Minä nielin kyynelitä, olin kovasti onneton.
Niin rakastin sinua silloin ja rakastan vieläkin,
ja sun punainen sukkanauhas on aarteeni kallehin.

Sinä avasit ikkunasi ja kummasti hymyillen
sinä pudotit jokaiselle tulipunaisen kukkasen.
Ja me itkimme haikeasti ja horjuimme satamaan.
Ah, Kuuban helmi, sua en unohda milloinkaan.

Kuljin Kuuban yössä yksin, oli rahat ja kello pois.
Olimme olleet sylityksin, tämä kaiken loppuko ois?
Minä itkin niin haikeasti ja hiljaa kiroisin.
Olin lempinyt syntistä liljaa, jota taas minä kaipasin.

KUULES KUINKA LEHMÄ AMMUU

-Suomen laulu-

Fredrik Pacius & Tuntematon

Kuules kuinka lehmä ammuu,
Väinämöinenkin jo sammuu
laulu vodkan on, laulu vodkan on.

Kuumaa vettä, sokeria,
siihen vähän konjakkia,
se on totia, se on totia.

Kun on saanut vähän viinaa,
tekee mieli saada liikaa,
se on humala, se on humala.

Särkee päätä, särkee niskaa,
kaiken ruuan ylös viskaa,
se on krapula, se on krapula.

KUURANKUKKA

Timo Koivusalo

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Turhaa, aivan turhaan,
minä yöllä hamuan sua viereltäin.

Turhaa, aivan turhaa
on sitä kieltää, ikävöin jo lähteissäin.

Kuurankukkasia piirtyneen sun ikkunaasi näin,
kuurankukkaa nyt kannan sisälläin.
Lämpö päivänkään ei niitä sieltä pois voi sulattaa,
ne siellä kukkii mihin varjo lankeaa.

Turhaa, aivan turhaa
on jälkiänsä käydä seuraamaan.
Turhaa, aivan turhaa,
se mitä etsii enää ei oo ennallaan.

Kuurankukkasia piirtyneen sun ikkunaasi näin ...

Turhaa, aivan turhaa
on katkeruutta kantaa sisälläin.
Turhaa, aivan turhaa
kun muuta muuttaa ei voi kuin itseään.

Kuurankukkasia piirtyneen sun ikkunaasi näin ...

KVARTETTI

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Do-wop-ba-do-wop-ba-do-wop-ba-doo.

Oli rundi USA:ssa, siellä luvatussa maassa,
sieltä piti palata myös takaisin.
Lentokentällä Kennedymme koko joukon menetimme,
nyt ei tykkää pomo suurikrakaisin.

Kvartettimme soi vaikka hieman snadi on
sinfoniabändiksi Moskovan radion.

Saatiin satakieli bändiin ja päästiin Disneylandiin,
nähtiin ITT ja CIA ja Ford.
Kaikki uppos hapankaaliin, saimme arvokkaimman saaliin
in search of the lost chord.

Kvartettimme soi vaikka hieman snadi on
sinfoniabändiksi Moskovan radion.

Siellä kaikki oli Dobryj, nähtiin Grand Ole Opry,
nähtiin Sound of Music sekä Rolling Stones.
Siispa koko jengi moikkas meitä neljää, sitten loikkas
Ivanovits - hänkin on nyt Jones.

Kvartettimme soi vaikka hieman snadi on
sinfoniabändiksi Moskovan radion.

Do-wop-ba-do-wop-ba-do-wop-ba-doo.

KYNTTILÖIDEN SYTTYESSÄ

-When it's lamp-lighting time in the valley-
J.Lyons & S.Hart & U.Hurmerinta
©Shapiro & Bernstein Inc

Illan rauha kun syliin maan sulkee,
varjot puistojen kun hämärtäy,
aatos taas aikaan menneeseen kulkee,
kotiin kauaksi kaipuuni käy.

Illoin kynttilät siellä kun syttyy,
unelmissain mä siel olla saan.
Kodin kynttilät lämpöisin liekein,
teitä unhoita en milloinkaan.

Nyt oon vanha ja ikkunan luona
istun katsellen yön tähtihin.
Taasen nään lapsuusaikani armaan,
niin kuin ennen taas käyn kotihin.

Illoin kynttilät siellä kun syttyy ...

KÄYMMME YHDESSÄ AIN

W.Roloff & P.Reponen
©Scandia Kustannus Oy

Muistathan, kuinka niin, silloin kun me kohdattiin,
aina toistemme seurassa olla luvattiin.
Tunsin sen, enää en yksin voi vaeltaa,
yhteinen onni kun odottaa.

Käymme yhdessä ain, käymme aina rinnakkain,
vaikka esteitä on joskus tiellä kohtalon.
Voimme kaikki ne voittaa, kun kuljemme vain
tiemme yhdessä ain rinnakkain.

Huominen, rakkahin, meidät vie luo alttarin.
Valat nuo, jotka vannoimme, saavat sinetin.
Kun sä polvistut viereeni, tunnemme sen:
onni meidän nyt on ikuinen.

Käymme yhdessä ain ...

Varmaan ymmärrät sen, kun on mennyt huominen,
polku johtava on eteen vastoinkäymisten.
Ethän pelkää, kun yhdessä kuljemme näin:
kätes voit ojentaa, ystäväin.

Käymme yhdessä ain ...

KÄYMÄÄN VAIN

-Le stagioni dell' amore-

R.Speroni & A.Lovotti & J.Vainio

©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Käymään vain tänne tullaan eikä olemaan.
Käymään vain, sillä kaikki sattuu aikanaan.
Käymään vain tulit sä mun elämään.
Käymään vain, otan uuden, kun vain nään.

Sanoit, että lähdet pois sä kanssa jonkun muun.
Sen tehdä voit, mut tuskin etsin oksaa vahvan puun.
Sormi suussa oottamaan en onneani jää,
on aikaa vähän, siksi minun täytyy kiirehtää.

Käymään vain ...

Mene siis, mut mennessäsi muista kuitenkin:
mä löydän sua paremman ja alle minuutin.
Mieti en mä edes, mikä lähtösi on syy,
on aikaa vähän, joka nynnii, aina myöhästyy.

Käymään vain ...

KÄYN AHON LAITAA

Juha Vainio

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Järjestelmä tarpeeksi on mua lypsänyt,
luulen, että aika alkaa olla kypsä nyt.
Tulkaa, viekää sitten vaikka tuhkat pesästä,
mut minä nautin kesästä.

Käyn ahon laitaa minä ilman paitaa,
ei estä kukaan kun matkaa teen.
Vain suvituulen minä kutsun kuulen,
se ottaa mukaan mun uudelleen.

Viranomaiset saa mua turhaan etsiä,
vielä riittää sentään jonkin verran metsiä.
Enkä välitä mä kuulla yhtään uutista
sen Raatikaisen tuutista.

Käyn ahon laitaa minä ilman paitaa ...

Elämä tää on vain sattumalta saatua,
mutta stressin uhrina ois synti kaatua.
Hetkeäkään heiluisi en täällä hengissä
mä kiiltonahkakengissä.

Käyn ahon laitaa minä ilman paitaa ...

Siellä missä käki vielä kehtaa kukkua,
siellä sammalvuoteella on hyvä nukkua.
Kahila ei laula eikä Höyry selosta,
mä nautin hiljaiselosta.

Käyn ahon laitaa minä ilman paitaa ...

Hiljaa vaeltaen tahdon sinne ehtiä,
missä ilmesty ei joutavia lehtiä.
Hoitakaa te uskolliset hyvin sorvia,
jo näkyy hiirenkorvia.

Käyn ahon laitaa minä ilman paitaa ...

LA BAMBA

Ritchie Valens & Mikko Alatalo & Harri Rinne
©ALR-Music Oy

Ala bailata bambaa,
ala bailata bambaa,
tarvitaan siinä paperi ja kampa,
sitten soitetaan, niin soitetaan.

Rytmi riehuu ja riivaa,
se riehuu ja riivaa kammallain,
aamukammallain sen soitan vain.

Mä en ole rivimies,
en mikään rivimies,
oon kippari, oon kippari,
oon kippari.

Bamba, bamba
Bamba, bamba,
Bamba, bamba,
Bamba, bamba

LAKEUDEN KUTSU

Toivo Kärki & Tuula Valkama
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Koko lapsuuden ajan kun Pohjanmaalla viettää mä sain,
niin on muistoissa vielä aika tuo vain.
Kaipa mua veri veti siks' lähdin kinä pois sieltä vaan,
päätin kierrellä pitkin, poikin tän maan.
Olen niin monet ovet aukaissut, myös sulkenut,
kun mä vain kuljeksinut oon missä vaan.
Olen tarpeeksi maita, mantuja nyt kulkenut,
vahvan kaipuun nyt kotiin vihdoin mä saan.

Tein, tein vain matkaa, miksi tiedä en.
Mun täytyi jatkaa, luonto vaati sen.
Mut nyt mä kuulen: kutsuu niityt nuo,
taas laulu tuulen viestin sieltä tuo.

Käännän suunnan ja tulen näin takaisin nyt, vihdoinkin,
miksi lähdin mä sieltä mietin mä vaan.
Monet kerrathan minä niin lakeutta vain kaipasin,
siellä mieleeni rauhan yksin vain saan.
Nyt mä vihdoinkin täällä jälleen oon, taas niityt nään,
täällä tyttöni rakas on vieläkin.
Minä saavuin ja tänne viimein mä nyt myöskin jään,
tämä seutu on mulle korvaamaton.

Tein, tein vain matkaa, miksi tiedä en ...

LAPIN JENKKA

Toivo Kärki & Reino Helismaa

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Se vain tuntee, ken Lappiin on kulkeutunut,
mitä aiemmin ollut on vailla.
Portti kaupungin kunhan on sulkeutunut,
tenho outo on Pohjolan mailla.
Siellä lompolo kirkkaana kiiltää, siellä tunturi pilviä viiltää.
Se on sellainen seutu ja sellainen maa, jota ei voi unhoittaa.

Revontulta sen taivaalla lamppuina on,
kun on talvi ja päivä on yötä.
Kun on kaira taas jalkaisin kulkematon,
kun on nietosta nietosten myötä.
Riekon jalka kun jättävi merkin, sitä jäljennä ei käsi herkin.
Se on sellainen seutu ja sellainen maa, jota ei voi unhoittaa.

Sävel hento ei milloinkaan viihtyä voi
siellä, missä on tunturit tummat.
Koski pauhaa ja korpien kuuset ne soi,
omat sinfoniansa niin kummat.
Suden joiku on konsertti siellä,
missä frakki on varmasti tiellä.
Se on sellainen seutu ja sellainen maa, jota ei voi unhoittaa.

Se on keltaisen kullan ja vihreän maa
se on toiveitten kehto ja hauta.
Jätkä jäntevä palkkansa voimalla saa,
mutta heikkoa luonto ei auta.
Siellä katsotaan mies, ei nuttu, reilu jätkä on kaikille tuttu.
Se on sellainen seutu ja sellainen maa, jota ei voi unhoittaa.

LAPIN KESÄ

Perttu Hietanen & Taisto Wesslin & Eino Leino

Lapissa kaikki kukkii nopeasti,
maa, ruoho, ohra, vaivaiskoivutkin.
Tuon usein tuntenut oon raskahasti,
kun katson kansan tämän vaiheisiin.

Miks' meillä kaikki kaunis tahtoo kuolla
ja suuri surkastua alhaiseen?
Miks' meillä niin on monta mielipuolta,
miks' vähän käyttäjiä kanteleen?

Miks' miestä täällä kaikkialla kaatuu
kuin heinää - miestä toiveen tosiaan?
Miest' aatteen, tunteen miestä, kaikki maatuu
tai kesken toimiensa katkeaa?

Muualla tulta säihkyy harmaahapset,
vanhoissa hehkuu hengen aurinko.
Meill' ukkoina jo syntyy sylilapset
ja nuori mies on hautaan valmis jo.

Ja minä itse, miksi näitä mietin?
Se merkki varhaisen on vanhuuden.
Miks' seuraa käskyä en veren vietin,
vaan kansain kohtaloa huokailen?

On vastaus vain yksi: Lapin suvi,
sit' aatellessa mieli aputuu.
On lyhyt Lapin linnunlaulu, huvi
ja kukkain kukoistus ja riemu muu.

Mut' pitkä vain on talven valta, hetken
täällä' aatteet levähtää kuin lennostaan,
kun taas ne alkaa aurinkoisen retken
ja jättävät jo jäisen Lapin maan.

Oi, valkolinnut, vieraat Lapin kesän,
te suuret aatteet, teitä tervehdän!
Oi, tänne jääkää, tänne tehden pesän,
jos muutattekin maihin etelän.

Oi, oppi ottakaatte joutsenista,
ne lähtee syksyin, palaa keväisin.
On meidän rannoillamme rauhallista
ja turvaisea on rinne tunturin.

Havisten halki ilman lentäkäätte,
tekoja luokaa, maita valaiskaa!
Mut' talven poistuneen kun täältä näätte,
ma rukoilen, ma pyydän: palatkaa!

LAPIN POIKA

Trad & Merja

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Lapin poika mä oon, juurta noitain,
taikarumpu soi syntyessän.
Porotokkaani huolella hoitain
joiun luikkaan mä tunturiin päin.

Revontulta kun katselen illoin,
kevään enteet jo taivaalla nään.
Muistan tyttöä tunturin silloin,
hymyn muistan ja mietteisiin jään.

Kevät saapui yön päiväksi tehden,
hänet juurella tunturin näin.
Lapin koivu sai pienoisen lehden,
kevät luoksen toi ystäväin.

Ilon tunsin mä rinnassa suuren,
sinun kauneutes häikäisi mun.
Saavuin taas luoksen tunturin juuren,
muistan myös, miksi jättää sain sun.

Pedot julmat vei tokkani rauhan,
ahma, ilves ja hukkakin kai.
Kesken iltamme kauniin ja lauhan
ase kourassa jahtiin mun sain.

Ajo päättyi, ja tunturin juureen
tuln taas, sua löytänyt en.
Yhä vain palaan tunturin juureen
ehkä vielä sun nään luona sen.

LAPIN TANGO

Unto Mononen & Maj-Lis Könönen
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Lapin luonto luo outoa taikaa,
se on kaunis ja vertaamaton.
Rinne tunturin kauaksi hohtaa,
ruska loistossaan kuin satu on.

Lapin muistan ja tunturit jylhät
sekä auringon tuon keskiyön,
metsälampien välkkyvät silmät,
talvi-iltojen tähtien yön.

Kun kerran matkallain Lapin maahan eksyin,
ei haihdu rinnastain outo taika tuo.

Mua kutsuu Lappi vain, sen tenho yksin,
sen muisto mulle aina kaipuutaan luo.

LAPIN JUNTTI

Unto Mononen & Tuntematon

Lapin juntti vetää outoa turpaan,
se on liikkeissään arvaamaton.
Kylmää kestääpi ympäri vuoden, Lapin juntti on
voittamaton.

Kun kerran matkallain mä Lapin maahan eksyin,
en voinut aavistaa mua mikä odottaa.

Mua muksii juntti vain, ei oo tolkun häivää,
no, en sano päivää, jos sen vielä vain nään.

Lapin juntti vetää outoa turpaan,
se on liikkeissään arvaamaton.
Pentti paljakassa palellutti varpaan,
tämä lauluhan vain satu on.

LAPSUUDEN TOVERILLE

Trad & P.J.Hannikainen

Sä kasvoit neito kaunoinen isäsi majassa
kuin kukka kaunis, suloinen vihreellä nurmella,
kuin kukka kaunis, suloinen vihreellä nurmella.

Lapsuutes ajan hellimmän sä leikit kanssani,
ja olit paras ystävään ja ainoo iloni,
ja olit paras ystävään ja ainoo iloni.

Maailma sitten vieroitti pois mediät toisistaan,
vaan sua, armas, iäti mä muistan ainiaan,
vaan sua, armas, iäti mä muistan ainiaan.

LAULUNI AIHEET

Kari Aava & Reino Helismaa
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Mä mistä laulun aiheet saan, niin moni tiedustaa,
kun kuljen laulun tietä huoletonta.
On helppo käydä vastaamaan, kun kiertää maailmaa,
ja elänyt on vuotta kyllin monta.
Laulun löytää ja ilmi se tuoda voi,
jos sen etsijän laulajaks' Luoja loi.
Ei lopu aiheet milloinkaan, jos esille ne saa,
niin paljon on aihetta lauluun.

Sen aiheen antaa pakkaneen ja polte auringon,
sen kertoilla voi helle sekä halla.
Se tuiketta on tähtien ja kuohu aallokon,
sen maantie laulaa jalkojeni alla.
Se on tuimassa tuiskussa tunturin,
joka jäätä lyö hiihtäjän kasvoihin.
Se kuun on hohde hopeinen tai laine vallaton,
niin paljon on aihetta lauluun.

On laulu katse rakkaimman ja herkkä ystävyys,
se suudelma on kauneimmalle suulle.
On hehku posken polttavan ja aitan hämäryys,
ja se, mi usein kerrottu on kuulle.
Se on laulu, kun rakkaus valloittaa,
se on aihe kun orvoksi jäädä saa.
Tuo kevät laulun riemuisan, mut surullisen syys,
niin paljon on aihetta lauluun.

On laulun aihe köyhyyskin ja riemu rikkaitten,
ja murhe, mikä polttanut on rintaa.
Tuo laulun ilo räiskyvin tai jälki kyynelten,
se myöskin, mikä onnemme on hintaa.
Lyhyt matka on köyhästä rikkaaseen,
lyhyt taival on riemusta murheeseen.
On aihe lapsi pienoinen ja sauva vanhuksen,
niin paljon on aihetta lauluun.

LEUKOJEN VÄLIIN

-Karjalan poikia-
Trad & Palle

Viina on elämän riemuja varten,
viina on lahjana jumalatarten.
Leukojen väliin, leukojen väliin
leukojen väliin viinaa, juu.
Leukojen väliin ryyppi
nyt joka ainut tyyppi.
Leukojen väliin, leukojen väliin
leukojen väliin viinaa, juu.

Ryypillä tehdään kuninkaita,
herroja, suuria ruhtinaita.
Leukojen väliin, leukojen väliin ...

Ryyppi se painuu sisuksiin syvvää,
päässä ja sydämessä tekkee se hyvää.
Leukojen väliin, leukojen väliin ...

Ryyppi se menee miehiin ja frouviin,
kaikki sen saa, jotka tulleet on krouviin,
Leukojen väliin, leukojen väliin ...

Ryyppi kun mennyt on kurkusta sissään,
siellä se istuu ja pyytää lissää.
Leukojen väliin, leukojen väliin,
leukojen väliin viinaa, juu.
Käskekääs tänne se ryyppi,
leukojen väliin ryyppi.
Leukojen väliin, leukojen väliin,
leukojen väliin ryyppi, juu.

LULU

J.Alihanka & A.Jaakola

©Ensio Music Oy

Lululla oli kolme mieltä, Lululla oli kolme mieltä,
ja yksi niistä valtasi hänet iltaisin.
Hän illalla kohtasi rappiomiehet, illalla kohtasi
rappiomiehet,
myrkyistä kuiskien, rumuutta palvoen.

Muuten hän oli niinkuin yksi meistä vain,
hän rokkia rakastaa, ja öisiä katuja.
Muuten hän oli niinkuin yksi meistä vain,
hän rokkia rakastaa, ja öisiä katuja.

Päivällä oli toinen mieli, kun töihin kiiruhti hoitaja pieni,
ei kiinnosta paljoa työt, silti ilmeet ylpeän.
Normiriemu valtasi heidät, normiriemu valtasi heidät,
kahvihuoneen kalpeat sairaanhoitajat.

Muuten hän oli niinkuin yksi heistä vain,
hän rokkia rakastaa, ja koudessa kiemurtaa.
Muuten hän oli niinkuin yksi heistä vain,
hän rokkia rakastaa, ja himmeitä valoja.

Lululla oli kolmas mieli, asematunnelin ovenpieli
houkutti häntä, ja viivytti kaipuun kuolemaa.
Asiaton oleskelu asemilla, heikkojen siitä on hyvä olla,
lähdön läheisyydestä he turvaa saa.

Muuten hän oli niinkuin yksi meistä vain,
hän rokkia rakastaa, ja öisiä katuja.
Muuten hän oli niinkuin yksi meistä vain,
hän rokkia rakastaa, ja öisiä katuja.

LUMI TEKI ENKELIN ETEISEEN

Hector

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Tyttö näki sillalta, kuinka mustaa
vesi oli alhaalla jossakin.
Äiti kysyi, miksi tuo runoja rustaa?
Lapsi on kai päästänsä sekaisin.

Tyttö itki hetken ja katsoi taakseen,
villinä soi huokaus kaupungin.
Kuinka tämän tuntisi omaksi maakseen?
Vesi oli mustaa kuin aikakin.

Ja vesi oli mustaa, äiti kulki mustissaan,
ja pappikin sai kahvia juodakseen.
Ja isä oli kännissä, kuinkas muutenkaan,
joku kantoi kukkia eteiseen.

Toiset lähtee kuuhun ja toiset Ruotsiin,
toisilla vaan pienempi palkka on.
Isä lähti viis vuotta sitten Ruotsiin,
äiti oli silloin jo onneton.

Minä panin ikkunaan pahvisuojan,
että edes jossakin lämmin ois.
Radiossa laulettiin: Kiitos Luojan,
sunnuntaina äitikin nukkui pois.

Ja isä meni Ruotsiin, äiti lensi taivaaseen,
ja pappi sai taas kahvia juodakseen.
Ja veli oli kännissä, näin sen itkeneen,
lumi teki enkelin eteiseen.

LÄNNEN LOKARI

Hiski Salomaa

Täs on lokari nyt lännen risukosta,
olen kulkenut vaikka missä.
Olen käynynnä Piuttissa, Lousissa, Ratulaatissa, Miiamissa.
Olen kulkenut merta ja mantereita ja Alaskan tuntureita,
ja kaikkialla hulivilityttäret muistaa lännen lokareita.

Ja lokari on lokari ja hellunkin ottaa
vaikka toisen emännästä,
ja vesi ei tuu silmiin, vaikka ne taukoo isiplikat näkymästä.
Sillä Piuttis on ruusu ja Lousis on tähti
ja Alaskassa pulmusia,
ja kaikki ne kuiskii: Ootkos sä nähnyt lännen kulkuria?

Miss on Meksikon Lempi ja Honolulun Impi
ja Filippiinin keltainen Riikka,
siellä lokari on ollut heidän keskellensä,
mut onkos ollut Iiskin Iikka?
Mis on kulkurin kulta, sydän iskeepi tulta,
niin kaunis on heillä jo tukka.
Sä kun laulun sen kuulet, niin linnuksi luulet,
taasen rakastuvi lännen jukka

On Friskossa käyty, on Oregoni nähty,
mis on kesä sekä lumiset vuoret.
Takotass on puitu, bambiitsillä uitu,
hellutettu vanhat ja nuoret.
Mutta punapuun kantoon kun torppansa laittaa,
niin sinne se ilonpäivä koittaa,
ja vaikka maailman myrskyt meitä tuudittaa,
niin vapaus varmasti voittaa.

LÄÄHÄTÄN JA LÄKÄHDYN

-Je ne suis pas un garçon facile-
J.M.Bridge & M.Somille & K.Tuomisaari
©Sweden Music Förlags Ab

Läähätän ja läkähdyn, hyökyessä hyväilyn,
tunne vähän tolkuton polvissa on.
Henkeäkään saa mä en, silmiisi kun katselen,
pala menee kurkkuhun nähdessäin sun.

Mä olen vantterra voimapussi,
kuin vanha kunnan Jukolan Jussi oon,
vaan mitään tällaista tilannetta
en ole ottanut huomioon.
Voit panna tankoon sä kylmää rautaa
sataan ja piikkiin, sen kyllä ilmaan saan,
vaan silti sai minut tyttö kiikkiin,
en osaa tempaista ollenkaan.

Läähätän ja läkähdyn, syövereissä syleilyn,
syttyessä säteiden katseesi sen.
Kieleni mä nielaisen, ovenpieliin nojailen,
saanut akupunktion sydän jo on.

En edes juhliä linnan pelkää,
pukeudun mokkiin tai vaikka rakettiin.
Mä tänään hehtaarin pellon raivaan,
ja lyön sen huomenna pakettiin.
Kun mua potkaisi polle päähän,
mä sanoin: ”mähän jo siitä hevoinen”.
Vaan mitään tässä ei sanat auta,
jo jukolauta, mä tiedän sen.

Läähätän ja läkähdyn, hätäilen ja hengästyn,
sähkövoimavirta sun lamaan saa mun.
Kurkkuani kakistan, vapisen ja hikoan,
hyytelöä vetelää luuni on nää.

Mä olen vanttera voimapussi,
kuin vanha kunnon Jukolan Jussi oon,
vaan mitään tällaista tilannetta
en ole ottanut huomioon.
Kun mua potkaisi polle päähän,
mä sanoin: ”määhän jo siitä hevoinen”,
vaan mitään tässä ei sanat auta,
jo jukolauta mä tiedän sen.

MAALAIPOIKA OON

Mikko Alatalo & Juice Leskinen
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Mä maalaispoika ja panen suihketta kainaloon,
se on ihan joviaali ilmiö, ou.
Mä maalaispoika oon, mä köyhä poika oon.
Mä tulin maalta tänne kaupunkiin ja panin pelot pakettiin,
nyt köyhä poika oon, mä maalaispoika oon.

Oon täällä poika varjoisien kujien ja syön vain viiliä.
Tapa norjalaisten hiihtäjien lujien on syödä hiiliä.

Mä maalaispoika oon, mä lähden tästä joraamaan,
se on hyvin joviaali ilmiö, ou.
Mä maalaispoika oon, mä köyhä poika oon.
Minut sisään ajettiin tänne merkonomisysteemiin,
mä köyhä poika oon, mä maalaispoika oon.

Mä maalaispoika oon ja pistän suihketta kainaloon,
se on hyvin joviaali ilmiö, ou,
mä köyhä poika oon, mä maalaispoika oon.

Kyllä sieraimet on unohdettu kokonaan,
niiden kautta henki kulkee.
Koskahan portsari kapakkaan reitin multa sulkee.

Mä maalaispoika oon, kai naiset rakastuu koomikkoon,
se onhan joviaali ilmiö, ou.
Mä maalaispoika oon, mä köyhä poika oon.
Mä jäin tänne kaupunkiin, vaikken mieltynyt maisemiin.
Niin köyhä poika oon, mä maalaispoika oon.

MAANTIELTÄ TALOON

-Son of my father-

Giorgio Moroder & Pertti Reponen

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Koululaukku jäi kun kesken lähdin maailmaan,
suunnitelmat nuo ei käyneet mulle laisinkaan.
Vanhemmat kai toivoi, että isän työn vien päätökseen,
kulkemaan mä lähdin, kaiken jätin ennalleen.

Maantieltä taloon
kulkijaa ei silloin saatu palaamaan.
Maantieltä taloon
lähtenyt en sihteereitä halaamaan,
enkä käynyt mietteitäni salaamaan.

Vuoden muutaman näin kiertelin mä omillain,
helppo ollut tie ei, töitä tehdä paljon sain.
Oppirahat näin myös multakin nyt perittiin,
uutta verta viedä voin jo meidän putiikkiin.

Maantieltä taloon
lähden, mutta kaiken saan nyt muuttumaan.
Maantieltä taloon
toisenlaista tietoa mä tuoda saan,
suunnan otan tästä vielä parempaan.

MAKASIININ LUONA

Hannu Nurmio

©Love Kustannus Oy

Makasiinin luona junaa odotan,
on pitkä matka kotiin ja seison sateessa.
”Herra junanlähettäjä, mull’ on kotiin ikävä”.
”No, pistä kymppi pöytään, eikä tarvi kävellä”.
Joddle leiddle liddle leddle lei leilei lei.

”Mutta mulla ei oo rahaa edes tupakkaan”.
”No, paimu pummi helvettiin”, se veti oven kii.
Miksei kukaan piittaa, ja auta heikompa?
Yksin maailmassa on niin paha matkustaa.
Joddle leiddle liddle leddle lei leilei lei.

Lompakko on tyhjä ja sydän tuskaa täys,
seison asemalla ja junaa odotan.
Niin taivaan tähdet tuikkii ja itkee avaruus,
pitkät kiskot kimmeltää ja kaikki unohtuu.
Joddle leiddle liddle leddle lei leilei lei.

MAKEUDEN KUTSU

-Lakeuden kutsu-

Toivo Kärki & Hara Laukkanen

©Hara Laukkanen, julkaistu oikeudenomistajan luvalla

Koko nuoruuden ajan pohjanmaan kautta ottanut oon,
niin on huonosti aika tuo muistissain.

Koska suuhuni aina muuta kuin makeutta kaipasin,
siksi hapanta mä sinne vain kaatelin.

Join, join vain votkaa, miksi, tiedä en.
Mun täytyi jatkaa maksa naukuen.
Mut miks' mä siitä unohdin lantringin,
sain vatsahaavan ja kirroosin tietenkkin.

Olen baareissa, kapakoissa mä vuodet nää kulkenut,
minut tunnetaan Kemijärvelläkin.

Olen monet Alkon ovet aukaissut, myös sulkenut,
on sinne kaipuuni pohjaton vieläkin.

Join, join vain votkaa, miksi, tiedä en ...

MARILYN

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Mä taivalsin läpi tuulen ja tuiskun,
nähdäkseni sun puuterihuiskun,
mä silmäni suljin, ja sinut näin tytössä naapurin.
Olin nuori ja keuhkoissa kirveli Boston,
brylcreemikutreilla keikkui Roston,
sä olit mun nainen, nainen, Marilyn.
Mä tuijottelin silloin vain sinun herkkupoveen,
ja kuuta ulvoin illoin langenneena loveen
(ja mä lauloin)

Marilyn, Marilyn,
milloin riisut jumpperin?
Marilyn, Marilyn,
tuon ajan saanko koskaan takaisin?

Mä tulisesti sua kirjeillä lemmin,
vaikka MGM vastaili virallisemmin,
mua mitkään voimat silloin masentaneet ei.
Mä rahani tuhlasin sun joka leffaan,
ja unessa iskin hampaat sun peffaan,
oli kaikkein pyhin sinun hurlumhei.
Ja kun sun nurinniskoin sai kirjailija Arttu,
mä seinältä sun kiskoin, sä olit pelkkä narttu,
(ja mä lauloin)

Marilyn, Marilyn,
milloin riisut jumpperin?
Marilyn, Marilyn,
tuon ajan saanko koskaan takaisin?

Sun kuvasi kanssa mä sänkyyn hiivin,
ja siitä Hollywoodiin aatosten siivin,
mä itseni uneen itkin ja uniin onanoin.
Mä jengissä näyttelin kovaa jätkää,
muut jumaloi mua ja minun prätkää,
muut jumaloi mua, mä sinua jumaloin,
(ja mä lauloin)

Marilyn, Marilyn,
milloin riisut jumpperin?
Marilyn, Marilyn,
tuon ajan saanko koskaan takaisin?

Marilyn, Marilyn,
milloin palaat takaisin?
Marilyn, Marilyn,
täällä ootan kanssa jumpperin!
Shoo-bi-doo.

MARRASKUU

Heikki Salo

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Marraskuu,
eilen torin laitaan kasvoi mandariinipuu.
Marraskuu,
nyt on sen kuoreen kirjoitettu: Baby, I love you.
Mä kapakassa juopottelin sylissäni dinosauriin luu.
Marraskuu,
tänään huoneeni mä sotkin kun sua taas niin ikävöin.
Nyt kaipuun kaatopaikkaa täällä kuivakurkkurotta isännöi.

Ohi syyskuun, läpi repaleisen lokakuun
kaipuun kaljakori kilisee.
Yli taivaan, päivät niinkuin varisparvi raahautuu.
Mua vaivaa ikävistä ikävin,
milloin, baby, palaat takaisin.
Etkö tiedä, voi yksinäisen miehen viedä marraskuu.

Marraskuu,
taas TV syliin paiskoo palavia halkojaan.
Marraskuu,
käy ihmiskunta sormi suussa kansakouluun.
Vaan eihän täällä liekit uhkaa -
täällä pikkuhiljaa pohjaan poltetaan.
Marraskuu,
kaiken tämän keskellä sua hiljaa ikävöin.
Mä Topin kanssa kellarilla ristinollaa pelaan päivin öin.

Ohi syyskuun, läpi repaleisen lokakuun ...

MATALAN TORPAN BALLADI

Trad

Suomessa olen minä syntynyt, tuolla kauniissa Karjalassa,
Laatokkajärven rannalla, siellä majassa matalassa,
Laatokkajärven rannalla, siellä majassa matalassa.

Matalan torpan hiilloksella minä käsiäni lämmittelin.
Matalan torpan nättiä tyttöä omakseni ajattelin,
matalan torpan nättiä tyttöä omakseni ajattelin.

Hevonen on musta kuin tiikerikissa, ja aisat on katajasta.
Mamma se sano: Älä talosta nai, nai majasta matalasta.
Mamma se sano: Älä talosta nai, nai majasta matalasta.

Heilani illalla aseman sillalla pienen kirjeen pisti.
Taisi sillä raukalla ikäväkin olla, kun hiljallensa itki,
Taisi sillä raukalla ikäväkin olla, kun hiljallensa itki.

MATALASSA MAJASSA

Pekka Ruuska

©Edition Coda Oy

Matkustajakodin halvimpaan huoneeseen
saavun jälleen, kun yö on jo syvin.
Plyysitapetin revenneen katveeseen
istun mielin mä hämärtyvin.

Toissavuoden vuosikertaa on lehti tuo,
joka pöydällä pölyssä makaa.
Juorusivujen juhlijat maljan juo,
vaikka ikävä ajaakin takaa.

Tämäkö on koti ihmisen,
maja matala loistoa vailla?
Maali rapissut ikkunapuitteiden
ihmismielen unelmain lailla.

Nukkavierun päiväpeiton pois kiskaisen,
on hetekan syli niin hellä.
Se mua kannattaa kainosti kitisten,
on kuin lepäisin höyhenillä.

Ja lompakosta valokuvaa mä vilkaisen,
hän siinä hymyilee vuosien takaa.
Yölampusta mä viimein virran katkaisen,
tänä yönä saa hän uneni jakaa.

Tämäkö on koti ihmisen ...

MATKALLA POHJOISEEN

Juha Vainio

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Kauheessa kiireessä Kaamasen tiellä
lähteellä Masa joi kauhasta,
sillä sen täytyi taas kapseli niellä, kun vaivasi niin
eturauhasta.

Matsonni lausui: on lahonut kölisi,
ikä mies ryhmä tää pirssissä mölisi.
Sitten jo menttiin, ja penkka vain pölisi - matkalla
pohjoiseen.

Mies kun tulee tiettyyn ikään, niin ei sillä pelaa mikään.
Se näkyy naamasta, kun lakkaa saamasta -
jo vain me kimpassa tuumattiin.

Kauheat mutkat on Kaamasen tiellä, paljolti
liikennepainetta,
Nuorgamin Jouni kun myymässä siellä
on kuulua potenssiainetta.
Numminen ajoi, ja otettiin snapsia,
harottiin otsalta harvoja hapsia,
muisteltiin miten kä tehty on lapsia - matkalla pohjoiseen.

Mies kun tulee tiettyyn ikään, niin ei sillä pelaa mikään.
Sen huomaa peilistä, on kaikki eilistä -
jo vain me kimpassa tuumattiin.

Kauhea kauppa käy Kaamasen tiellä,
kohta on poroista puutetta,
ellei se Lääkintöhallitus kiellä pois Jounilta potenssiuutetta.
Numminen kehui vaan kuntoa ehoa,
sanoen ihme jos ei tämä tehoa,
sarven hän sitoi keskelle kehoa - matkalla pohjoiseen.

Mies kun tulee tiettyyn ikään, niin ei sillä pelaa mikään.
On reissut tehty nyt, mieskunto ehtynyt -
jo vain me kimpassa tuumattiin.

MENOLIPPU

-One way ticket to the blues-
Hank Hunter & Sauvo Puhtila
©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Katson taakse päin ja kiskot sinne jää,
juna jyskyttää enkä ystävää nyt mä nään,
mulla kauas menolippu on.

Minut jätti hän, mun kuuli lähtevän,
muualta nyt etsin uuden ystävän lempeän,
mulla kauas menolippu on.

Mun pakko matkustaa on jonnekin,
entisestä pois juna vie.
On aivan sama minne kiirehdin,
kun vain pitkä on tie.

Katson taakse päin, vain kiskot sinne jää,
juna jyskyttää, vanhaa ystävää en mä nään,
mulla kauas menolippu on.

METSÄKUKKIA

Trad & Anu Tuulos

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Metsään on tullut jo syys,
lohduton yön hämäryys,
vaan hongat huokaillessaan
suojaavat kukkia maan.
Hongiston suojaan on jäänehet pienoiset
metsäorvokit nuo syksy unhoitti laasta pois.
Yksinäin, alla päin saavun kukkien luo,
poinin ne armaallein.
Anteeksi saan, tien onnelaan tunnen taas löytänein.

Niin kesä saapuu jo uus,
kukkien uus ihanuus.
Metsässä puut vihannoi,
sunnuntain hääkellot soi.
Vierelläin ohjaan näin kirkkohon morsion.
Metsäkukkaa on hällä morsiuskimpussaan.
Hymyillen, tietäen katseet yhtyvät nyt,
vain me tunnemme sen:
On matkan pää, liittomme tää, syy metsäkukkien.

MIE JA BOBBY McGEE

-Me and Bobby McGee-

Kris Kristofferson & Jussi Raittinen

©EMI Music Publishing Scandinavia Ab

Nelostietä Kokkolaan päin käännyn, huomasin
jonkun muunkin siinä liftaavan.
Tuli rekka, pysähtyi ja otti kummatkin
kyytiin alta sateen virtaavan.
Kuski huomasi kitarani, sanoi: ”laulakaahan”,
”no mikäs siinä”, sanoin, otin esiin sen.
Toinen kaivoi esiin huuliharpuun, kohta blues jo soi,
ja niin me ystäviksi tultiin soitellen.

”Vapautta etsin täältä”, mulle sanoi hän,
sanoin, ”tuskin täältä löytynee”.
Sanoi, että uskoo hän sen vielä löytyvän,
siksi hän vain maailmaa kiertelee,
nimekseen hän sanoi Bobby McGee.

Tultiin Kaustiselle, siellä jäätiin pois kumpikin,
oli juhlat, soitto raikui vaan.
Ne kun loppui sitten, me Lappiin lähdettiin
ja siltä sitten kotiin Karjalaan.
Kai Nurmeksessa lähti hän taas teille omilleen,
viihtynyt hän ei kai sittenkään,
ja kun muistan viime kesää, toivon että uudelleen
tulee hän taas tänne kiertämään.

”Vapautta etsin täältä”, mulle sanoi hän ...

MIEHEN ELÄMÄÄ

Hannu Nurmio

©Love Kustannus Oy

Minkäs sille voi, miksi Luoja miehen loi,
onnen onkijaksi, paskan tonkijaksi,
siaksi tai apinaksi, ties miksi elukaksi,
minkäs sille voi, jos sellaiseksi Luoja miehen loi.

Taistelemaan kaukalossa paikastansa auringossa,
yrittämään ylöspäin, kynsin, hampain, kyynärpäin.
Hosumaan mailallaan, ja vaikkei maaliin osukaan,
pääasia ettei polje paikallaan.

Se on miehen elämää, ei sen enempää,
minkäs sille voi, jos sellaiseksi Luoja miehen loi.

Mies voi raataa niin kuin juhta, joka kiertää kaivoa,
puree hammasta, ei koskaan valita tai raivoa,
kunnes nuppi tutisee ja hampaaton suu mutisee:
”se oli pojat miehen elämää”.

Miehen elämää, ei sen enempää ...

Yhden puki liituraitaan, kravattiin ja hienoon paitaan,
yrittämään eteenpäin, kynsin, hampain, kyynärpäin.
Kokeilemaan kuinka suurta pyörää jaksaa pyörittää,
kuinka korkealle lentää, kuinka syvään sukeltaa.

Se on miehen elämää, ei sen enempää ...

Yhden hevidiggariksi, biisin nikkariksi,
joka karjuu rallejaan ja raapii pallejaan.
Jatkaa loputonta matkaa keikkabussissaan,
pääasia ettei polje paikallaan.

Se on miehen elämää, ei enempää, ei vähempää,
minkäs sille voi, jos sellaiseksi Luoja miehen loi.

MIETIN ELÄMÄÄ

Joel Hallikainen

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Mä mietin elämää ja tässä istun nyt,
kello tikittää, pian hetki päättynyt.

Ja joka päivä samanlainen samaa elämää,
ja joka päivä samanlainen, mitä niistä jää?
Ja joka päivä samanlainen, ne häviää,
mitä elämästä kouraan jää?

Mä mietin elämää ja tässä istun nyt
niin monta mieltijää tätä ennen miettinyt.

Ja joka päivä samanlainen samaa elämää ...

Mä mietin elämää ja tässä istun nyt,
en jaksa enempää, mä olen väsynyt.

Ja joka päivä samanlainen samaa elämää ...

Mä mietin elämää, se pian ohi on,
hetki seuraa hetkeä syliin kohtalon.

Miksen antaisi tuulten puhaltaa,
vettä sameaa, elämää virtaavaa.
Mä miksi pelkäisin kuolemaa,
se aikanaan minut saa.

Kun joka päivä samanlainen samaa elämää,
kun joka päivä samanlainen, mitä niistä jää?
Ja joka päivä samanlainen, ne häviää,
mitä elämästä kouraan jää?

MILJOONA RUUSUA

Raimond Pauls & Vera Telenius

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Taas ruusut käy kukkimaan, tuoksua täynnä on maa.
Mietteeni sinne taas vie, missä on ruusuinen tie.
Nuoruuden rakkaus on kaunis ja koskematton,
katseet ne kertovat vain, katseestas onnen mä sain.

Miljoona, miljoona, miljoona ruusua,
tuoksua, tuoksua, tuoksua rakkauden,
muistoja, muistoja, muistoja tuoksut tuo,
tunteen ja katseen ensi rakkauden.

Tunteen niin kaihoisan saan, ruusun kun nään hehkuvan,
syömmeni kultaa se on, tunne tää arvaamaton.
Tuskaa ei lauluni soi, vaikka sua saada en voi,
paljon mä sain kuitenkin, ruusuisen tien muistoihin.

Miljoona, miljoona, miljoona ruusua ...

Maailma suuri ja maa kauaksi voi kuljettaa,
ruusuissa piikkejäkin, joskus ne pistävätkin.

Miljoona, miljoona, miljoona ruusua ...

MINÄ OLEN MUISTANUT

Edu Kettunen

©Flamingo Music Oy

Minä olen miettinyt sinua paljon,
paljon enemmän kuin ketään muuta.
Kaipuuta polttavaa olen tuntenut kylmin illoin,
miettinyt sinua silloin enemmän kuin muita.

Minä olen muistanut sinut hyvin,
niin paljon paremmin kuin ketään muuta.
Minä olen muistanut sinut niin kauniina kuvina,
vakavina unina, muistanut paremmin kuin muita.

Minä olen muistanut sinut kipuna kiivaana,
suruna sielussain, valona yössä vain.

Minä olen valvonut tuhat yötä,
tehnyt työtä tyhjää niin kuin kuolemaa.
Kaipuuta polttavaa olen tuntenut näillä teillä,
elämäni kintereillä ajanut eteenpäin.

Minä olen muistanut sinut kipuna kiivaana,
suruna sielussain, valona yössä vain.

MINÄ SOITAN HARMONIKKAA

V.Sainski & M.A.Numminen

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Jalankulkijat juuskoot, astukoot lätäköihin,
kiiltäköön asfaltti vetinen.
Eihän tietää voi kansa, joka märkänä kulkee,
miksi oon tänään niin iloinen.

Minä soitan harmonikkaa, ihmiset on kummissaan,
voisin viettää juhlapäivää jälleen huomenna,
voisin viettää juhlapäivää jälleen huomenna.

Helikopteri lentää, siinä taikuri saapuu,
näyttää ilmaiseksi filmejä.
Hyvää syntymäpäivää mulle toivottaa hän,
ja lahjoittaa viisisataa jätskiä.

Minä soitan harmonikkaa ...

MISTÄS SAATAIS KOSKENKORVAA

Mistä saatais koskenkorvaa, koskenkorvaa, koskenkorvaa,
mistäs saatais koskenkorvaa, koskenkorvaa, loiloloo?

Ivalosta koskenkorvaa, koskenkorvaa, koskenkorvaa,
Ivalosta koskenkorvaa, koskenkorvaa, loiloloo.

Muttei saada koskenkorvaa, koskenkorvaa, koskenkorvaa,
muttei saada koskenkorvaa, koskenkorvaa, loiloloo.

Miksei saada koskenkorvaa, koskenkorvaa, koskenkorvaa,
miksei saada koskenkorvaa, koskenkorvaa, loiloloo.

Ivaloon on pitkä matka, pitkä matka, pitkä matka,
Ivaloon on pitkä matka, pitkä matka, loiloloo.

Ja paskaks' meni Uulan pulkka, Uulan pulkka, Uulan
pulkka,
paskaks' meni Uulan pulkka, Uulan pulkka, loiloloo.

Siksei saada koskenkorvaa, koskenkorvaa, koskenkorvaa,
siksei saada koskenkorvaa, koskenkorvaa, loiloloo.

MITÄ KUULUU, MARJA-LEENA?

-Gösta Sundqvist-
©Love Kustannus Oy

Mitä kuuluu, Marja-Leena, I'm sorry,
että sinulle soitan vieläkin.
Tänä iltana tyhjjeni kaljakori,
kun sun vanhaa kuvaa mä katselin.

Sua koulussa rakastin salaisesti,
koska olin niin ujo ja hiljainen.
Ehkä juuri siksi niin kauan kesti,
ennenkuin mä kehtasin kertoa sen.

Mitä kuuluu, Marja-Leena,
vieläkö sun ihanteena
on Beatles ja George Harrison.
Mitä kuuluu, Marja-Leena,
minä juomaan ratkenneena
olen yksinäinen ja onneton.

Kai arvaat, miksi sulle nyt soitin,
ja sua keskellä yötä häiritsin.
No tietysti sinulle kertoa koetin,
kuinka sinua rakastan vieläkin.

Mitä kuuluu, Marja-Leena ...

MOSKOVAN VALOT

Tihon Hrennikov & Pauli Salonen
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Sinut kerran löysin, ystäväin,
kuljit hetken yössä vierelläin.
Silmäs mua katsoi niin, kutsui lemmenhaaveisiin,
ja meille loisti valot Moskovan.

Aamun tullen sinut kadotin,
pois kun sammui valot kaupungin.
Sanoit hiljaa näkemiin, lyhdyn alla erottiin,
nyt sua näenkö enää milloinkaan?

Yhä etsin yhtä ikkunaa,
näen niitä monta miljoonaa.
Kuljen iltaan tummuvaan, valot kertoo muistojaan,
ja tiedän, en voi sua unohtaa.

MUISTAN SUA, ELAINE

Alvar Kosonen & Matti Jurva
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Jos minne lie, polkuni vie, oli päivä tai synkkä yö,
niin muistan ain sinut, armas Elaine.
Sä muistatko viel' puistikkotien, missä kahden istuimme
silloin illoin ain, oma armas Elaine.

Hehkuvan katsees loisteesta nauttia sain.
Suudelmias kuuman tunnen mä viel' huulillain.

Jos minne lie, polkuni vie, oli päivä tai synkkä yö,
niin muistan ain sinut, armas Elaine.

MUISTATKO MONREPOS'N

Erik Lindström & Aili Runne

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Muistan puiston kaunehimman, ihanimman Monrepos'n.
Usein haaveissani kuljen satumaani lehmustohon.
Kaunehimmat kaarisillat, ihanimmat kuudan yöt
nähty puiston katveessa oon, Monrepos'n.

Aikain menneitten taa aatos taas samoaa,
ajan sen mennehen, tarun ihmeellisen,
voin vieläkin tavoittaa.

Muistot puiston kaunehimman, ihanimman Monrepos'n,
iäks' syömmeen kätkenyt oon, Monrepos'n.

Aatoksein aina saa kaipuun unteni maa,
puisto rakkauden, sitä unhoita en,
se säilyy aikojen taa.

Muistot puiston kaunehimman, ihanimman Monrepos'n,
iäks' syömmeen kätkenyt oon, Monrepos'n.

MURHEISNA MIESNÄ

Trad

Murheisna miesnä jos polkusi kuljet,
keinon mä tiedän, mi auttavi tuo.
Ennen kuin kuolossa silmäsi suljet,
istupa piiriin ja laula ja juo.

Hei rullaati, rullaati, rullaati rullaa,
rullaati, rullaati, rullallallei.
Rullaati, rullaati, rullaati rullaa,
rullaati, rullaati, rullallallei.

On elämä lyhyt kuin lapsella paita,
muuta kai siitä en sanoa saa.
Siks' lauluista murheilles karsina laita -
veljet, on tässä meill' riemujen maa.

Hei rullaati, rullaati, rullaati rullaa ...

Kevättä kestää vain neljännesvuotta,
riennä siis joukkohon riemuitsevain.
Ystävä, nuori et liene sä suotta,
kätesi anna ja laulele ain.

Hei rullaati, rullaati, rullaati rullaa ...

MUSTA RUUSU

Pentti Viherluoto & Harry Etelä
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Vanhan linnan puistossa on musta ruusu piilossa,
ja taru kertoo, jos sen joku löytää
hän kerran lemmen tähden turman saa.

Kerran illan varjoihin mä linnan puistoon astelin
ja silloin mustan ruusun sain mä hältä,
tuon joka ihmismielen lumoaa.

Ja tuntien vain oudon taikavoiman,
mä poimin sen, tuon turmaa tuovan lahjan.

Sinä yönä myrsky nous', ja rakeet löi ja salamoï,
sain nähdä kumman lumoavaa unta
naisesta ken mun sydämeni vei.

Aamun koissa huomasin: mä palavasti rakastin,
sen jälkeen estin häntä kaikkialta,
mutta en saanut löytää konsanaan.

Vuodet kulki kulkuaan, en saanut rauhaa milloinkaan.
Mä lemmin neidon unikuvaa tuota,
mi oli mustan ruusun harha vain.

Ja joka yö tuo unikuva saapuu,
ja suudelmiin mun sydämeni uupuu.

Kuihtumatta vieläkin on musta ruusu pöydällän,
mun lemmestäin se tuorehena säilyy
kunnes se vie mun nuoren elämään.

MUSTALAISVIULU

-Romany violin-
Al Tibsen & J.P.Powell & Annuli
©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Kun soi vain itkien mustalaisviulu tuo,
on unelma onnesta särkynyt jossain silloin.
Kun soi vain itkien mustalaisviulu tuo,
se tulkki on ihmisen sydämen tuskan silloin.

Se lauloi mulle sävelin murheisin:
sinua rakastin, sä vaikka unhoitit.

Vaan kerran kuulet sinäkin itkun tuon,
on silloin sun sydämes vuoro, se silloin särkyvä on.

Käy nuotiolle mustalaiset iltaisin
ja soittaissansa tanssii tähdetkin.
Soi riemuin laulelmat, ja he aamuun tanssivat,
ain kunnes sammuu leirivalkeat.
Vaan jos on jossain kuollut rakkaus,
niin viulussansa itkee kaipaus.

Vaan kerran kuulet sinäkin itkun tuon,
on silloin sun sydämes vuoro, se silloin särkyvä on.

MUURARI

Trad

Kevät toi, kevät toi muurarin, kevät toi, kevät toi maalarin,
kevät toi rakennuksille hanslankarin ja rannoille hampparin.
Niin paljon minä kärsinyt olen, monta kyyneltä vuodattanut.
Niin montaa minä lempinyt olen, mutta yhtä vain rakastanut.

Kesällä töitä teki muurari, kesällä töitä teki maalari,
kesällä töitä teki hanslankari ja rantojen hamppari.
Kuin veitsi minun rintaani viilsi sinun katseesi viimeinen,
se oli niin kylmä ja ylpee, niin viekas ja petollinen.

Syksy vei, syksy vei muurarin, syksy vei, syksy vei
maalarin,
syksy vei rakennuksilta hanslankarin ja rannoilta hampparin.
Oi miksi minä tummana synnyin, miksen syntynyt vaaleana,
minun armaani ei lemmi tummaa, hän lempii vain vaaleata.

Talvella nälkää näki muurari, talvella nälkää näki maalari,
talvella nälkää näki hanslankari - lihoi linnassa hamppari.
Niin paljon minä kärsinyt olen, monta kyyneltä vuodattanut.
Niin montaa minä lempinyt olen, mutta yhtä vain rakastanut.

Kevät toi, kevät toi roudarin, kevät toi, kevät toi järkkärin,
kevät toi lavoloille orkesterin, ja tietysti bändärin.
Niin paljon minä soittanut olen, monta laulua luikauttanut,
niin paljon myös empinyt olen ja sitä vähemmän lempinyt
oon.

Talvella nälkään kuoli roudari, talvella nälkään kuoli
järkkäri, talvella janohon kuoli orkesteri ja puutteeseen
bändäri. Senkin bändäri.

MUUTTUVAT LAULUT

Rauno Lehtinen & Tuula Valkama

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Muuttuvat laulut vuosien mennen,
aika pois paljonkin vie.
Muuttuuko ihminen, ja mihin suuntaan
voi viedä huomispäivän tie?
On kenties vaikeaa, kun myrskyt pauhaa,
jos etsii päivää kirkkaampaa.

Huomiseen lauluun nyt soinnut luokaa,
toistanne ymmärtäkää.
On täällä jokainen vain tämän kerran -
sä siksi etsi ystävää.
Siis katso huomiseen, se uusi onhan,
se tuokoon kaiken lauluineen.

Onko niin, on paras eessäpäin?
Toivon näin mä mielessäin.
Vai onko niin, tie ei vie huomiseen,
kaikki jää vain ennalleen?

Muuttuvat laulut vuosien mennen,
aika pois paljonkin vie.
Muuttuuko ihminen, ja mihin suuntaan
voi viedä huomispäivän tie?
Jos luottaa uskaltaa, niin myöskin voittaa,
ja löytää uuden ihmisen.

MÄ JOKA PÄIVÄ TÖITÄ TEEN

Matti Ruohonen & Veli-Pekka Lehto

©M & T Production

Mä joka päivä töitä teen,
joka ainoa aamu seitsemäksi meen.
Sen kaiken teen mä siksi vain,
koska kulta sä jaksat olla mun omanain.

Ajat oli huonot, kun mä olin nuori,
mietin, eihän tässä auta.
Lukuhommat riitti, vilu sekä nälkä
fiksummankin haaveet hautaa.
Kun me mentiin yhteen olin aikamies,
monet kovat koulut käynyt.
Olit vielä nuori, pikku kullannuppu,
minä monelaista nähnyt.

Mä joka päivä töitä teen ...

Tiesin kyllä töitä tekeväälle riittää,
mukavasti alkuun päästiin.
Joskus oli tiukkaa, uskoni kun horjui,
autoit mua öin ja päivin.
Kun sä sanoit mulle: ”on niin ihanaa,
olla oman katon alla”.
Tiedän, ettei hukkaan nuoruuteni mennyt
matkatessa maailmalla.

Mä joka päivä töitä teen ...

MÄ TAHDON SUN ELÄMÄÄN

Pekka Ruuska

©Bark Boat Music Oy

En tahdo olla sivu sinun päiväkirjassasi
sun villeiltä vuosiltasi,
kun Jukkis lähti ja saapui Pasi,
ja sen kirjasi sä säilyttäisit patjan alla
kakaroilta piilossa.

En tahdo olla naurunaihe tyttöporukoiden,
kun te istutte ilkamoiden,
ja muistelette kundeja, joiden
kohtaloksi koitui lähteä jo huonon
pukeutumisenkin tähden.

Mä tahdon sun elämään,
ja lyömään sinun tauluillesi naulaa seinään.
Mä tahdon sun elämään,
sun aamukahvipöytäsi ja pyykkipäivään.

En tahdo olla kasvot, jotka vilinässä nähdessäsi
uskot kyllä tietäväsi,
jostain menneisyydestäsi,
ja kun sä ehkä muistat vaivalloinen hymy
huulillasi karehtii.

En tahdo olla öinen soitto kuppilasta jostain
tai huuruisesta kammiostain.
Näin hylkäämises' sulle kostain,
nyt sun ja sinun harmaaohimoisen miehes
kotirauhaa häiritsen.
Mä tahdon sun elämään ...

NAKIT JA MUUSI

-Zuppa Romana-

A.Monn & R.Pietsch & Aappo I. Piippo

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Fritti, scampi, iccianti, calamari, eccolat per me

Zuppa Romana.

Makkaroita, piirakoita, päälle voita, sitten kaikille:

nakit ja muusi.

Bella donna, mamma mia, alimenti tsau-au.

Suomi-poika siihen, että heikun keikun.

Tuplavotka, possunpotka, herkut, jotka maistuu, mutta myös

nakit ja muusi.

Prego! Aqua minerale, grabba speciale,
cozze vongolezi.

Tuokaa kaalikäärylettä, vielä vissyvettä,
gorgonzola, Coca-cola.

Macaroni, canelloni, pepparoni, eccolat per me

Zuppa Romana.

Läskisoosi, aprikoosi, diagnoosi tarkka meillä on:

nakit ja muusi.

Bella donna, mamma mia, alimenti tsau-au.

Suomi-poika siihen, että heikun keikun.

Koskistuikku, pikkuhuikku suolamuikku on, ja päälle sen:

nakit ja muusi.

Prego! Insalata mista, friza della vista,
ragazza, come stai?

Tuokaa lahna savustettu, muurinpohjalettu,
monta killo vattuhilloo.

Kantarelli, kauravelli, moscatelli, sitten mulle kans':
nakit ja muusi.

Lanttukukko, osso bucco, meikäukko näihin tyydy ei:
nakit ja muusi.

Bella donna, mamma mia, alimenti tsau-au.

Suomi-poika siihen, että hölkyn kölkyn.

Valkoviini, pelti kiinni, aspiriini, minne jäänyt on:

nakit ja muusi, nakit ja muusi, nakit ja muusi.

NATTASIA KATSOMASSA

Arto Pajukallio & Pekka Myllykoski

©Love Kustannus Oy

Sanoin vaimolle, jotta lähden jänkhälle jutalle,
kun mulla on mielessä Lappi.

Muija sano:"sinä senkin äijän kutale, nyt multa kiehahti
sappi.

Kun aina sinä menet niitten kavereitten kanssa,

on reenit ja kaljat ja keikat,

koska sinä sellaiset kuin minä aiot huomioon ottaa seikat?"

Ruma rillumarei, ruma hilluja hei,

on mielellänsä kuin muuli.

No, kun rinkassa painaa Pekuuli.

Kuukkeli katseli kummissansa sitä rinkan kiikutusta.

Minä sanon:"onko sunkin eukkosi vihanen,

kun sinunkin on silimäsi musta?"

Ensin me syötiin, ja sitten me juotiin,

ja sitten me juotiin lissää,

eihän sitä meikäläisen paksummassa päässä

puoli Pekuulia tunnu missään.

Ruma rillumma rei, ruma hilluja hei,
mitä riemuja rinkkaasi sullot?
No, ne on ne Pekuulipullot.

Kato, mulla on semmoset vehkeet alla,
ettei mikään ole seksuulia,
makuupussi kestää vaikka mimmoset hallat,
ja rommi on Pekuulia.
Mutta kolmantena yönä ne Pekuulit loppu,
kun niitten juomisessa oli semmonen hoppu,
sitten ei ryypättykkään, ja siitä mä en yhtään tykkää.

Ruma rillumma rei, ruma hilluja hei,
miksi murjotat murheissasi?
No, kun tyhjänä on totiglasi.

Viimein me päästiin ihailemaan niitä nättejä nattasia,
sitten Tankavaaran kapakassa siliäksi pantiin ryppysiiä
sattasia.
Sitten Tankavaaran kapakassa siliäksi pantiin ryppysiiä
sattasia.

Ruma rillumma rei, ruma hilluja hei,
nyt ei ole enää köyhä eikä kippee.
No, kun taskussa on pari Sibbee.

NIIN KAUNIS ON MAA

Kari Rydman

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Aurinko nousee, on kastetta maassa.
Aika on herätä, nousta ja lähteä,
kohdata ystävä kallehin.

Niin kaunis on maa, niin korkea taivas,
soi lintujen laulusta kukkiva kunnas,
ja varjoisat veet, niin varjoisat veet.

Päivä on kirkas, vain metsässä tuulee.
Aika on naurun ja leikin ja riemun.
Mukana ystävä kallehin.

Niin kaunis on maa, niin korkea taivas ...

Aurinko laskee, jo pitenee varjot.
Aika on eron ja jäähyväisten.
Poissa on ystävä kallehin.

Niin kaunis on maa, niin korkea taivas ...

NIIN MINÄ, NEITONEN, SINULLE LAULAN

Trad

Niin minä, neitonen, sinulle laulan kuin omalle kullalleni.
Jos olis valtaa, niin kuin on mieli, niin ottaisin omakseni.

Kullalleni minä laulelen, ja kellekäs sitten muille.
En minä laula kallioille enkä metsän puille.

Vaan minä olen kuin taivaan lintu, ei ole mulla majaa.
Ei ole mulla ystävää, ei ole lohduttajaa.

NIKKELIMARKKA

Georg Malmsten & Tatu Pekkarinen
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Kyllä minä maksan sen nikkelimarkan,
jonka minä olen sulta lainannut.
Olethan jo varmaankin ollut sitä vailla,
ja kauankin markkaasi kaivannut.

Ainahan on maksettava, eikös juu,
mitä tässä maailmassa velkaantuu.
Ainahan on maksettava, eikös juu,
mitä tässä maailmassa velkaantuu.

Mutta sinä itse, milloinka sä maksat
surut, jotka olet mulle tuottanut,
kaihoni kalvaan, jonka minä sain,
kun olen sinun sanoihisi luottanut?

Ainahan on maksettava, eikös juu ...

NO NIIN, MARY LOU

-Hello, Mary Lou-
Gene Pitney & Kari Tuomisaari
©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

No niin, Mary Lou, rakkahin,
sä kyllä pitää saat mun sormuksein.
Mut oi, Mary Lou, mä takaisin
tahtoisin kuitenkin sydämein.

Mä aina uuden sormuksen
ostaa voin jos tarvitsen,
mutt' mistä ostan uuden sydämen.
Nyt mitään sillä tee sä et,
siis mua kai viimein kuuntelet,
ja takaisin jo mulle annat sen.

No niin, no niin, Mary Lou, rakkahin ...

Näin aivan ilman sydäntäin
mä niin kuin kaivoon syvään jäin,
ja tuskin valon sinne nähdä voin.
En rakkautta uudestaan
mä tuntea vois milloinkaan,
et mulle kai sä tahtois käyvän noin.

No niin, no niin, Mary Lou, rakkahin
sä kyllä pitää saat mun sormuksein.
Mut oi, Mary Lou, mä takaisin
tahtoisin kuitenkin sydämein,
tahtoisin kuitenkin sydämein,
tahtoisin kuitenkin sydämein.

NORJALAINEN VILLAPAITA

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Mies tuli vuonolta, näyttäen huonolta norjalaispaitoineen.

Poljennon rennon ja hennon John Lennon

toi viehätystaitoineen.

Könysin taksista, eipä oo kaksista, kaimani kritisoi.

Jotenkin kireellä, oudolla vireellä, sielussain city soi.

Korkkasin tuomiset, heitimme huomiset aaltoihiin ahtoiisiin.

Hukuimme vaivaisiin tuumiin ja taivaisiin voimakastahtoiisiin.

Aamussa kuulaassa seurassa suulaassa harjoitin viihdyntää.

Lauloimme tuttuja uusia juttuja, joissa on sydän ja pää.

Hea, hea, hea, hea, me hoilattiin hiljaa,
ja vuonolla virtemme soi.

Sen kertasi kaiku, ja puseron sisältä
lehahti lentoon se aamuinen koi.

Puhuimme Junnusta, sanoin: en tunnusta jatketta perinteen.

Kaikki se kyllä on päittemme yllä, ja sen vähin erin teen.

Joimme sen putelin, niksejä utelin, hiukkasen painittiin.

Elää kenties joka päivä se mies, joka rentuksi mainittiin.

Hea, hea, hea, hea, me hoilattiin hiljaa ...

Varjoja kaihdoin, riimejä vaihdoin, röökiä kiskottiin.

Kaukainen pohjoinen, hyytävän sohjoinen helteeksi
diskottiin.

Elämme, kuolemme, rannoilla vuolemme lastuja laineisiin.

Huutoihin vastaamme, lauseita lastaamme henkiin ja
aineisiin.

Hea, hea, hea, hea, me hoilattiin hiljaa ...

NOUSEVAN AURINGON TALO

-The house of the rising sun-

Trad & Alan Price & Lasse Mårtenson

©Ehrlingförlagen

On paikka kuulu kurjuuden, talo nousevan auringon.

On turmellut mun elämään, talo nousevan auringon.

Mun äiti neuloi vaatteeni, hän syntiin langennut ei.

Mut' faija, hän sai tuomion, ja tiensä tyrmään vei.

Kai ainut, minkä tarvitsi, oli korttipakka vaan.

Sai tyydytyksen parhaan hän vain juopotellessaan.

Oi äiti, kerro lapsilles, että tieni väärä on,

kun turhaan heitin nuoruuden taloon nousevan auringon.

Olen monta kertaa paennut, ja luullut päässeeni pois.

Nyt matkaan sinne takaisin. Eikö kukaan auttaa vois?

NUORUUSTANGO

Kaj Chydenius & Anu Kaipainen

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Lämpöni, lempeni annan, kaunis on nuoruutein.

Näät suven ruusut kannan, itseni yksin tein.

Ei ole muuta antaa kuin tämä nuoruutein.

Sulle sen tahdon antaa, en ota itsellein.

Muuta en koskaan tahdo kuin sinun olla vaan.

Elämä ympärilläin kaikkoo kokonaan.

Huominen päivä ei meitä vaaranna varjollaan,

kun sinun saan vain olla täysin ja kokonaan.

NÄLKÄMAAN LAULU

Oskar Merikanto & Ilmari Kianto

Kiannon Turjalinna Oy, julkaistu oikeudenomistajan luvalla

Kuulkaa korpeimme kuiskintaa,
jylhien järvien loiskintaa.
Meidänpä mainetta mainivat nuo:
koskien ärjyt ja surkeat suot.
Meidänpä vapautta vaarat on nää,
meidän on laulua lahtien pää.
Meille myös kevätkin keijunsa toi,
rastas ja metso täälläkin soi.

Taival lie hankala? - Olkoon vaan!
Luonto lie kitsas? - Siis kilpaillaan!
Kolkassa synkeän syntymämaan
pirttimme piilköhöt paikoillaan.
Vainojen virrat? Oi vaietkaat!
Rapparit, ryöstäjät? - Kaijotkaat!
Miekkaa ei tarvis - tarmoa vaan
puolesta hengen ja heimon ja maan.

Nosta jo rintaasi maausko uus!
Taannuta taika ja vanhoillisuus!
Maamies, muista miss' onnesi on:
riihesi rikkaus riippumaton.
Kainuhun kansa, ah, arpasi lyö!
Missä on ryhtisi, kunnia, työ?
Meidän on uudesta luotava maa,
raukat vain menköhöt merten taa!

OI NIITÄ AIKOJA

-Those were the days-

Gene Raskin & Reino Bäckman

©AIR Chrysalis Scandinavia Ab

Se majatalo usein mieleen palaa,
jossa istuin illat hämäret.
Ei tarvinnut siellä juoda salaa,
siell' kaikki keskenään ol' ystävät.
Oi niitä aikoja, oi niitä aikoja,
ne tahtoisin niin elää uudelleen.
Tuo aika rakkauden, tuo aika nuoruuden,
ne tahtoisin niin elää uudelleen.

Vuodet on nyt vierineet vain ohi,
pilvilinna pois on kulkenut.
Talon eessä vain on tyhjä tori,
menneisyys sen on nyt sulkenut.
Oi niitä aikoja, oi niitä aikoja ...

Peilistä nyt näen kuvan oman,
ystävät on kaikki poistuneet.
Muiston heistä näen kovin soman,
lohduttaa vain mua voi kyneleet.
Oi niitä aikoja, oi niitä aikoja ...

Joskus kuulen naurut niin kuin silloin,
vierellä nuo ajat ihanat.
Nyt majatalon eessä seison yksin,
menneet on nyt pois ne unelmat.
Oi niitä aikoja, oi niitä aikoja ...

Laa, laa, laa, lallaa ...

OLEN SUOMALAINEN

-L'Italiano-

Salvatore Cutugno & Pyry Lundén

©Number Two Edizioni Musicali

On Pohjantähden alla tää koti mulla mainen.
Mä elämästä laulan, olen suomalainen.

Oi jospa tietäisivät maailmalla,
nyt mitä voikaan olla taivaan alla!
On täällä kansa, jonka kyynelystä
aikaansaisi aika monta valtamerta.
On täällä monta yksinäistä, mutta
niin paljon kiellettyä rakkautta,
nyt ettei siitä riitä kertojaksi taulut
eikä ikävöivät lemmenlaulut.

On täällä elämä raskasta työtä,
ja siinä harvemmin on onni myötä,
sen tietää vain yksin suomalainen.

On Pohjantähden alla tää koti mulla mainen.
Mä elämästä laulan, sillä oonhan suomalainen.
Mä rakkaudesta laulan, on siinä mies ja nainen,
Pohjantähden alla elää suomalainen.

On tässä maassa itsepäinen kansa:
ystävät jos pitää toisistansa,
ei siinä erottaa muu silloin voi
kuin yksin kuolema ja virkavalta vain.
Me käymme vastamäkeen sielu surren,
mut sitä nousemme hammasta purren.
Me mutkan jälkeen käymme mutkaan
nähdäksemme, ettei kannattanutkaan.

On täällä elämä raskasta työtä ...

OLI KUU, OLI ILTA

-Tintarella di luna-

B. de Filippi & Kari Tuomisaari

©Italian Songs

Oli kuu, oli ilta, oli moni, joka vuotti,
oli vala molemmilta, oli moni, joka luotti.
Sinun takiasi jäänyt on jo joka ainoa.

Oli tie, oli puisto, oli moni, joka valvoi,
oli kuva, oli muisto, oli moni, joka palvoi.
Sinun takiasi jäänyt on jo joka ainoa.

Tin, tin, tin, sen kyllä aavistin, tin, tin:
kuutamona kerran luokseni toisi tähdistä kirkkaimman.

Oli yö, oli tähti, oli moni satakieli,
oli juna, joka lähti, oli moni paha mieli.
Sinun takiasi jäänyt on jo joka ainoa.

OLUTTA OSTAMASSA

-Ud efter øl-
Trad & Palle

Yks' näppärä talonpoika Tanskanmaan
läks' olutta ostelemaan, läks' olutta ostelemaan,
läks' ostamaan olutta, olutta, olutta, hopsansaa tralalallaa,
läks' olutta ostelemaan.

Niin tulipa taloon nuor' yl'oppilas,
kun mies haki olutta vaan, kun mies haki olutta vaan,
kun mies haki olutta, olutta, olutta, hopsansaa tralalallaa,
kun mies haki olutta vaan.

Hän emäntää poskelle taputteli
ja suukon hän myös nappasi, kun mies haki olutta vaan,
kun mies haki olutta, olutta, olutta, hopsansaa tralalallaa,
kun mies haki olutta vaan.

Mut' mies katsoi avaimen reiästä,
oli jäänytkin hän porstuaan, eik' olutta ostanutkaan,
ei ostanut olutta, olutta, olutta, hopsansaa tralalallaa,
eik' olutta ostanutkaan.

Yl'oppilaan ampui ja akkansa myös
ja sitt' vasta läks' ostamaan, ja sitt' vasta läks' ostamaan,
läks' ostamaan olutta, olutta, hopsansaa tralalallaa,
läks' olutta ostelemaan.

Siis muista, ett' akkasi mukanas' viet,
kun olutta ostamaan käyt, kun olutta ostamaan käyt,
käyt ostamaan olutta, olutta, olutta, hopsansaa tralalallaa,
kun olutta ostamaan käyt.

ON KESÄYÖ

-Summer nights-
Brian Henderson & Jukka Itkonen
©EMI Music Publishing Scandinavia Ab

Olen matkalla taas läpi nukkuvan maan, on kesäyö.
Toisen luokan vaunussa istun yksin valveilla mä läpi yön.
Taakse jäänyt jo on aika tuo niin lohduton.
Miestä sekä kitaraa tämä juna kuljettaa nyt läpi yön.
Kiskot laulavat näin: ”Matka vie kotiinpäin”.
Huomenna mä taas saan nähdä sut uudestaan.
Niityt usvaan verhoutuu, taivaalla on täysikuu, on kesäyö.

Taakse jäänyt jo on aika tuo niin lohduton.
Miestä sekä kitaraa tämä juna kuljettaa nyt läpi yön.
Kiskot laulavat näin: ”Matka vie kotiinpäin”.
Huomenna mä taas saan nähdä sut uudestaan.
Toisen luokan vaunussa istun yksin valveilla mä läpi yön.
On kesäyö.

ONNELLINEN MIES

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

On hyvä sekä paha sisälläni taistelleet,
vaan olen tasapainon saanut pidetyksi.
Ei mua taudit ole hirveästi vaivanneet,
paitsi kerran, paitsi yksi.

Niin moni opettaja sanoi, että minkäs teet,
ne ei saaneet mua nitistetyksi.
Eikä lapset ole humerinkiin retkahtaneet,
paitsi kerran, paitsi yksi.

Mä olen onnellinen mies, onnellinen mies.

Ei mulle poliisit oo hirveästi vittuilleet,
vaikka sanoiltani olen ollut suora.
Eikä syyttäjät oo henkilööni kajonneet,
paitsi kerran.

Mä olen onnellinen mies, onnellinen mies,
olen onnellinen mies, onnellinen mies.

On monet naiset minun ympärillä kirmailleet,
vaan se on useimmiten jäänyt kättelyksi.
Eikä vaimot ole koskaan mua ymmärtäneet,
paitsi kerran, paitsi yksi.

Mä olen onnellinen mies, onnellinen mies,
mä taidan olla onnellinen mies, onnellinen mies,
jotakuinkin onnellinen mies, onnellinen mies.

PAIKKA AURINGOSSA

-A place in the sun-

R.Miller & B.Wells & J.Lindström

©EMI Music Publishing Scandinavia Ab

Niinkuin virtaava vuo kuljen unelmani luo,
kuljen vain, kuljen vain.
Niinkuin lehvistö puun nousen paikkaan valaistuun,
kuljen vain, kuljen vain.

Aurinkoon tieni vie, mulle tilaa siellä lie,
eikä käy askeleet varjoihin.
Aurinkoon matka vie, sinne johtaa kirkas tie,
aurinkoon paikka jää mullekin.

Päätyy tie pölyinen, alkaa taival kirkkauden,
kuljen vain, kuljen vain.
Pystyyn voin nostaa pään, astun hiekkaan pehmeään,
kuljen vain, kuljen vain.

Aurinkoon tieni vie ...

PALKKASOTURI

-The universal soldier-
Buffy Sainte-Marie & Hector
©Peermusic Ab

Hän on ammatiltaan sotilas, hän aina taistelee,
hän on onnellinen työssään kai.
Hän tuhoaa ja tappaa, silti aina hymyilee,
hän ei tunne rauhaa, rakkautta lain.

Hän on uljas mies ja monet taidot meille näyttänyt,
hän ohjuksin ja keihäin taistelee.
Vaikka kuusitoista vuotta on hän juuri täyttänyt,
silti tuhannetta vuottaan palvelee.

Hän Kiinan vuoksi taistelee ja Ranskan, Vietnamin,
hän U.S.A:ta puolustaa.
Hän sodan vuoksi itsensä ja kaiken tuhoaa,
hän luulee: siten sodat katoaa.

Hän on katolinen, ateisti, juutalainenkin,
ja protestantti on hän myös.
Hän tietää, ettei tappaa saa, hän tappaa kuitenkin
vuoksi sinun, minun, ystävään.

Ilman häntä ei ois Hitler koskaan saanut voittojaan.
Ilman häntä Caesar yksin jäänyt ois.
Ilman hänenlaistaan oisko täällä sotaa laisinkaan,
vai oisko kaikki kauhu mennyt pois?

Hän on sotilas, ei enempää, te häntä moittikaa,
vaan ei käskyjään hän kaukaa enää saa.
Hän saa ne sinulta, ja minulta, oi veljet, huomatkaa:
näin ei saada sotaa koskaan loppumaan.

PARATIISI

Rauli Somerjoki & Arja Tiainen
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Kun mä sinut kohtasin, oli ilta ihanin,
linnut lauloi ja kimmelsi taivaan kuu.
Sinä sanoit: menkäämme maalle meidän landelle.
Mietin, nyt juttu tää onnistuu.

Perille kun saavuttiin, kukat kukki, tuoksui niin,
meri vaahtosi kuin olut kuohuaa.
Heti rantaan kuljettiin, liiat kuteet riisuttiin,
oli tunnelma niin huumaavaa.

Oi jos sulle voisın antaa kaikkein kauneimman,
tämän maailmani, pallon valtavan.
Mutta enhän sitä tee, pieni hetki riittänee,
kun sun vierelläsi näin olla saan.

Varret yhteen kiedottiin, hiekka tarttui varpaisiin,
meren kiihkeään rytmiin kun vaivuttiin.
Pientä huulta heitit kai suoraan suusta suuhun vain,
näistä aikuiset puhuu kuiskuttain.

Oi jos sulle voisın antaa kaikkein kauneimman ...

PARTISAANIVALSSI

Stanislaw Mazierski & Saukki

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Tänään en voi luokses tulla, yöhön synkkään tieni käy.
Vaikka etsii silmät sulla, varjoista ei mitään näy.
Tuskin oikein ymmärsitkään, mitä vaatii meiltä maa.
En voi viipyä nyt pitkään, mua veljet odottaa.
En voi viipyä nyt pitkään, mua veljet odottaa.

Pilvi otsallaan on kuulla, koira haukkuu jossakin.
Niin et saa vain koskaan luulla, että toista kaipaisin.
Viimein luoksesi jos palaan, olkoon päivä, olkoon yö,
kerron kaiken, minkä salaan - hyväillään, ja päättyy työ,
kerron kaiken, minkä salaan - hyväillään, ja päättyy työ.

Jollen saavu toukokuuhun, veli pellot muokatkoon.
Luuni jäivät multa muuhun, olen mikä ollut oon.
Mene pellon pientareille, poimi tähkä kämmeneen.
Anna suudelmasi sille, elän siinä edelleen.
Anna suudelmasi sille, elän siinä edelleen.

PERHONEN HAAGASSA

Carl Michael Bellman & Reino Hirvisoppi

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Silosiivin rientää perho yli aamun auerman,
simainen tuo niityn verho kukan tarjoo tuoksuavan.
Herättää nyt päivän kulta joka linnun, hyönteisen.
Elon huumaa, innon tulta liehtoo lämmin läntinen.
Tämän puiston penkereillä jumalainen onni ois,
kera kullan kukkaisteillä kuninkaan jos nähdä vois.
Hänen katsehensa lämmin joka silmän kostuttaa,
ja se muita viihtyisämmin jöröimmänkin iloiseksi saa.

PETTÄJÄN TIE

Erkki Laurokari

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Tyttöni nuori, kevään ensi hurman
minä kanssas koin, vaan syksy jo kaiken vei.
Ei enää loista silmäs' tähtein lailla,
vaan lempes tuo se tuskia mulle suo.

Vain talven myrskyt rintaan rauhan antaa,
tämä jäinen tuuli tunteeni viiltää pois.
Sä kevään veit - nyt tuuli kauas kantaa
murheeni saa, ei muistoas' enää ois'.

En tyttöni, sua tiennyt petturiksi,
en tiennyt, että valoja sä vanhoit vaan.
Pettäjän tie on tuskainen, käy harhaan,
vei valhees' sun mun eloni ainaiseks'.

Vaan en sua soimaa - tuskaas itse kannat,
olet kohtalosi orja, minä tiedän sen.
Ei palaa koskaan mennyt onni meille,
vaan unhoituksen lumi jo peitti maan.

Mun tieni kulkee kautta vuorten tummain,
siel' monta kukkaa oottavi poimijaa.
Vaan tiedän, että kukka kaunein multa
jo kuihtui pois: mun tieni jatkui vaan.

PIENESTÄ PITÄEN

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Minä köyhään päähän sillan synnyin varhaiskevääseen,
jälkeen helmikuisen illan pyhäamuksi vaihtuneen.
Minä tiedän kyllä tieni: olen suuri, olen pieni.
Milloin kaiken tuhosin, suotta uhosin.

Minä jaksan uupumiseen, mutta kauemmaksi en.
Missä toiset löytää klisheen, sinä vaistoat ihmisen.
Sinä kysyt, minne menen, etkä suinkaan, kanssa kenen.
Meill' on tahto nisäkkäin olla sisäkkäin.
Aina kanssain joudut sä seikkailuun.
Senkin ymmärrän, mitä en.
Saanko olla tässä sua löytämässä?
Vaikka kadoksiin ryypäsin kaiken muun,
koskaan unohtaa voi sitä en:
sinä rakastat minua pienestä pitäen.

Purjehdimme eksyksissä, tuuli tulee kauempaa.
Neuvot väylän sinne, missä emme löytäisi majakkaa.
Lämpö rinnan, liike lanteen, nimes' piirrän taivaan kanteen,
kun me siellä yövytään, sinne syövytään.

Ehkä jossain vuoristossa reitti löytyy ihmiseen.
Ehkä maailmalta poissa, ehkä kauhuissa liikenteen.
Minä hapuilen sun kättä, sulle tarjoon empimättä
tuskan jokaikisen, käden hikisen.
Enkö koskaan vie sua seikkailuun, mitä tajuan, mitä en
Saanko olla tässä meitä löytämässä?
Vaikka kadoksiin ryypäisin kaiken muun,
koskaan unohtaa voi sitä en:
sinä rakastat minua pienestä pitäen.

PIENI MIES

Jukka Kuoppamäki

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Pieni mies, sinä naurat aina niin,
pieni mies, unohdu et kyyneliin.
Pieni mies, sua kauan odotin,
pieni mies, sinut viimein omistin,
Pieni mies, pieni mies, pieni mies.
Pieni mies, sinun katson kasvavan,
pieni mies, näen päivän koittavan,
pieni mies, jolloin seuraani sut saan,
pieni mies, rinnalleni kulkemaan,
pieni mies, pieni mies, pieni mies.

Pieni mies, sitä vielä tiedä et,
pieni mies, miten paljon merkitset,
pieni mies, olet tärkein päällä maan,
pieni mies, maailmain saat kukkimaan,
pieni mies, pieni mies, pieni mies.
Pieni mies, sinun katson kasvavan,
pieni mies, näen päivän koittavan,
pieni mies, jolloin jatkat työtä mun,
pieni mies, jätän kaiken käsiis sun,
pieni mies, pieni mies, pieni mies.

Pieni mies, kun sä kerran vanhenet,
pieni mies, silloin yksin ole et.
Pieni mies, omat pojat sulla on,
pieni mies, tiedät mitä onni on.
pieni mies, pieni mies, pieni mies.
Pieni mies, sinun katson kasvavan,
pieni mies, näen päivän koittavan,
pieni mies, jolloin suuri olet niin,

pieni mies, kasvat isän haaveisiin,
pieni mies, pieni mies, pieni mies.

POHJOIS-KARJALA

Gösta Sundqvist

©Love Kustannus Oy

Minä halusin tavata Annelin,
sillä tiesin sen minua vielä etsivän.
Eihän elämä paljoo antanut,
sateenkaari päättyi nakkikioskille,
ravintolapöytään oksentaville naurettiin.

O-o-oo-o-o-o dam, di-di-dam, di-di-dam,
di-di-dam-dam-dam-dam.

Di-di-dam, di-di-dam, di-di-dam-dam-dam-dam.

Minä lähdän Pohjois-Karjalaan,
vaihdan farkut verkkarihousuun.
Kotiseudulle Pohjois-Karjalaan,
juon kaljaa auringonnousuun.

Sivukujilla elämän kulkien
toivon onneni jostain vielä löytyvän.
Enhän minäkään liikoja vaatisi,
jotakin, jolla tarjoaisin illan,
elatusmaksut lottokupongilla kuittaisin.

O-o-oo-o-o-o dam ...

Vaikka elämän sävelen hukkasini,
oman onneni sirpaleita säilytän.
Sillä sinua kaltoin jos kohtelin,
olisoin voinut vaikeampi olla,
yritin silti aina sovinnolla kuitenkin.

O-o-oo-o-o-o dam ...

POHJOISEN LAULU

Mikko Alatalo

©ALR-Music Oy

Tuo pohjoisen laulu aina sielussani soi,
jokapäiväinen leipä meidät meren taakse toi.
Kulki kylään renkkusillat, ei ollut joka ilta säpinää,
nyt kapakoissa arki-illat juoksee juurettomat nää.
Tuon laulun hellä äiti oli kuuden päivän työ,
ja laulun herkkä isä on usvainen latomerén yö.

Tuo pohjoisen laulu, se mentiin vaihtoaskelin,
ja miehet oli miehiä, ne teki oman rivinkin.
Ja tytöt kesäleningeissään seisoi huokuvien rinnoin,
siellä mieheksi kasvoin posket punehtunein pinnoin.
Ja sitten sinun kanssas mä menin syömään makkaroita,
me juotiin sittisuutaa, sä poimit päivänkakkaroita.

Kun tulini Ruotsista niin kuin muutkin kesälomalaiset
vaimon kans' vanhalle tanssilavalle,
siellä nuoret pojat saarnas' niin kuin lestadiolaiset
ennen vanhaan seurakunnalle.
Ei ne soittaneet oikeita pelejä lainkaan
niin kuin ennen Syrjälän Jukka.
Tuomiopäivä tulee, huusi siellä joku
punapäinen poikaruukka.

Mutta pohjoisen laulussa on kuuma Argentiinan pusta,
antaa lauluun surureunat kaamoksen kaipuu musta.
On siinä kaihomielttä ja onnen odotusta,
se auttaa ujon pojan kieltä, se antaa lohdutusta.
Te voitte viedä kaiken, ootte melkein vieneetkin,
mutta tanssin tieni loppuun, tanssin tieni loppuun
pohjoisen laulun sävelin.

POING POING POING

Irwin Goodman & Emil Retee

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Po-po-po-poing-poing-po-poo-poing,
po-po-po-poing-poing-po-poo-poing,
po-po-po-poing-poing-po-poo-poing,
po-po-po-poing-poing-po-poo-poing.

Et tiedä mitä aikaan sait kun minut silloin naistentanssiin hait
Mä hetken kirkkaan tähtitaivaan näin
ja tanssivali pyöri silmissäin.
On siitä viikko nyt jo jäänyt taa, silti unta en mä öisin saa.
Kun sydän kurkkuun pomppii joka yö,
se hullun lailla epätahtiin lyö

Po-po-po-poing-poing-po-poo-poing ...

Mä sairaslomaa viikon sain, ja pillereitä varmaan
tonneittain.
On lääketiede täysin voimaton, sun läheisyytes ainut lääke on
Nyt joka ilta saavun uudestaan, ootan, että sinut nähdä saan.
Kun sydän kurkkuun pomppii joka yö,
se hullun lailla epätahtiin lyö

Po-po-po-poing-poing-po-poo-poing ...

Kun istun samaan pöytään niin
tuo sydän pomppaa melkein kiduksiin.
Mä jatkuvasti nieleskellä saan,
tai sydän hyppää ulos paikaltaan.
Sä ainoastaan mua auttaa voit,
jos sä kanssain hetken karkeloit.
Nyt sydän kurkkuun pomppii joka yö,
se hullun lailla epätahtiin lyö

Po-po-po-poing-poing-po-poo-poing ...

PUOLALAINEN NUOTIOLAULU

Trad

Meill' on metsässä nuotiopiiri,
missä kuusten kuiske soi.
Kipunat kohti tähtiä kiirii,
lähipuutkin punervoi.

Ja me muistain sankariaikaa
sadun tenhon tunnemme taikaa
kun laulumme yön yli kiirii
ja kun hongat huminoi.

Tuli leiskuen nuolevi puuta,
hämy verhoo metsän, maan.
Jutut kuulemme, huudot, ei muuta,
sydän syttyy tuntemaan.

Ja me muistain sankariaikaa ...

Ja kun himmenee hiipuva hiillos
ja kun lankee lauha yö,
viime laulussa harras soi kiitos,
Pyhän Yrjön kutsuu työ.

Ja me muistain sankariaikaa ...

PYYNIKKIVALSSI

Matti Vesanto & Jalo Saarni

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Rinteille Pyynikin lempemme lehtoon
kuljemme muistoissa tullessa ehtoon.
Hiljainen tuuli kun järveltä tuo
honkien latvoihin laulunsa nuo,
Nuoruuden armaan se mielehen saa,
käyn jälleen vuosien taa.

Muistatko kuinka me nuorina silloin,
hohtavin valkehin kuutamoilloin
hiihimme hiljalleen Tahmelaan päin,
varjomme hangella niin lähekkäin.
Tunsimme, että kun suvi vain saa,
kukkivi onnemme maa.

Talvet on monet jo vaihtuneet suviin
vuosien saatossa pois unhoittuviin.
Pyynikin hongat ne kertoa vois
tarinaa monta, mi unhoittui pois.
Meille se muistojen pyhättö on,
kaunis ja koskematton.

PÄIVÄNSÄDE JA MENNINKÄINEN

Reino Helismaa

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Aurinko kun päätti retken, siskoistaan jäi jälkeen hetken
päivänsäde viimeinen.
Hämärä jo metsään hiipi, päivänsäde kultasiipi
juuri aikoi lentää eestä sen,
kun menninkäisen pienen näki vastaan tulevan,
se juuri oli noussut luolastaan.
Kas, menninkäinen ennen päivänlaskua ei voi
milloinkaan olla päällä maan.

Katselivat toisiansa - menninkäinen rinnassansa
tunsi kummaa leiskuntaa.
Sanoi: poltat silmiäni, mut en ole eläissäni
nähty mitään yhtä ihanaa.
Ei haittaa vaikka loisteesi mun sokeaksi saa -
on pimeässä hyvä asustaa.
Käy kanssani, niin kotiluolaan näytän sulle tien
ja sinut armaakseni vien.

Säde vastas: Peikko kulta, pimeys vie hengen multa,
enkä toivo kuolemaa.
Pois mun täytyy heti mennä, ellen kohta valoon lennä,
niin en hetkeäkään elää saa.
Niin lähti kaunis päivänsäde, mutta vieläkin,
kun menninkäinen öisin tallustaa,
hän miettii, miksi toinen täällä valon lapsi on,
ja toinen yötä rakastaa.

RAFAELIN ENKELI

Pekka Ruuska

©Bark Boat Music Oy

Halki tuhannen savuisen salongin neiti tanssii gasellin askelin.
Mulla yllä on harmaa jumpperi,
sain sen jouluna vaimolta lahjaksi.
Tämä neonsade silmää kirvelee,
diesel lemahtaa, yö kun yskäisee.
Anna minulle armaduksesi, ole minulle Rafaelin enkeli.

Huorat kuiskivat porrtikongeistaan,
ujo poika ei sinne katsokaan.
Ne sirosti niskoja naksauttaa, äiti neuvoi, että tuijottaa ei saa.
Kurkku kipeänä aamuun ankeaan;
kuka käski mennä alasti nukkumaan.
Anna minulle armaduksesi, ole minulle Rafaelin enkeli.
Lapset hinaavat kohmeisin sormin lippuja salkoihin.
Kuka laittaisi niille edes kengät pieniin jalkoihin.
Viime yö veti routaan tämän maan,
ja se maa on käärmeitä mustanaan.

Hermokaasuja olohuoneisiin,
krokotiileja New Yorkin viemäriin.
Kuvia vielä kuvien jälkeenkin, videotykillä suolaa haavoihin.
Kuka sanoi, että askel painaa jo,
olen kevyt kuin sudenkorento.
Anna minulle armaduksesi, ole minulle Rafaelin enkeli.

Utispuuroa aamupöydässä, mies tarvitsee kunnon evästä.
Kumpi voittaa, karhu vai leijona, kysyy minulta töissä johtaja.
Mikä minä olen sille vastaamaan,
multa luvut jäi kesken aikanaan.
Anna minulle armaduksesi, ole minulle Rafaelin enkeli.

RAMONA

Hannu Nurmio

©Love Kustannus Oy

Sä olet helmi kuuman maan - Ramona (Ramona).
Milloin sut taas omakseni saan - Ramona (Ramona).
Mä annoin sulle kympin vain,
ja kanssas hetken tanssia mä sain,
unelmien tangotyttönen - Ramona (Ramona).

Ei sun mukaan ehdi kukaan - Ramona (Ramona)
silloin kun sä innostut - Ramona (Ramona).
Ei sua voi kiinni pitää,
ei sulle mahda mitään,
unelmien tangotyttönen - Ramona (Ramona).

Sun silmäs hehkuu tummaa tulta - Ramona (Ramona),
sä veit melkein järjen multa - Ramona (Ramona).
Sä ammuut rakkauden nuolen
suoraan läpi mun sydämen,
unelmien tangotyttönen - Ramona (Ramona),
unelmien tangotyttönen - Ramona.

RAKASTUIN SINUUN LIIAN HELPOSTI

-I could easily fall in love with you-
H.Marvin & J.Rostill & B.Welch & B.Bennett & J.Vainio
©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Aum aum aum aum, aum aum aum aum.

Kun hymys soit sä mulle, rakkahin,
mä hämilläni tukkaa suin.
Niin kovin helposti, voi rakkahin,
kovin helposti sinuun rakastuin.

Kun lähdin ulos sua kohtaamaan,
ja parhaat vaatteet päälle puin,
niin sainkin viettää illan yksin vaan,
kovin helposti sinuun rakastuin.

Niin kauan sain yksin vaeltaa,
niin kauan hain mä oikeaa.
Kun sinut näin, niin tiesin sen:
oot vain, sä vain, ainoain, a-ha-aa.

Et tullut koskaan paikkaan luvattuun.
Mä ostin lehden, siitä luin:
Sä ostit kihlat kanssa jonkun muun,
liian helposti sinuun rakastuin.

Aum aum aum aum, aum aum aum aum.

RAKKAUS ON SININEN

-L'amour est bleu-
André Popp & Jukka Kuoppamäki
©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Kaunis on maailmain,
kaunis kun luoksein sinut mä sain.
Kaunis on rakkautein,
kaunis kun saavuit mun lähellein.

Niinkuin vie virta venhettäin,
kuljettaa onni saa sydäntäin.

Rakkaus on sininen
kuin kesätaivas onnellinen.
Kaipuu on sininen
kuin hämy illan yksinäisen.

Niinkuin vie virta venhettäin,
kuljettaa onni saa sydäntäin.

Rakkaus on sininen
kun lähdet jälleen luotani mun.
Rakkaus on sininen
kuin sinitaivas silmissä sun

RAKOVALKEALLA

Reino Helismaa

©Warner/Chappell Music Finland Oy

On yö, ja tähdet taivahalla loistaa välkkyen,
kuu kirkas hohdettaan luo tunturille.
On ympärillään erämaa ja outo hurma sen,
on avautunut sydämeni sille.
Tää köyhä, karu maa mun lumoihinsa saa.
On avautunut sydämeni sille.

On yö, ja revontulet pohjan puolla loistavat,
ne niinkuin noitavalot luovat taikaa.
On ennen olleet täällä noidat, Lapin haltiat,
se oli suurten tietäjien aikaa.
Tää revotulen maa, tää taian, loitsun maa,
se elää vielä tietäjien aikaa.

On yö, ja rakovalkealla liekkiin tuijotan,
se lämpöänsä Lapin yöhön valaa.
Ken suoniinsa on saanut Lapin-kuumeen polttavan,
sen mieli tänne lakkaamatta palaa.
Tää jään ja lumen maa, se kiehtoo, lumoa,
ja mieli tänne lakkaamatta palaa.

On yö, ja kohta kiinni painuu silmät raukeat,
vain havuvuode päällä hangen jäisen.
Kuin vartijoina tunturien laet aukeat
ne suojahansa ottaa yksinäisen.
Tää jylhän kaunis maa, tää tunturien maa,
se suojahansa ottaa yksinäisen.

REHTORIN LUISEVA SALLI

-Long tall Sally-

E.Johnson & R.Penniman & R.Blackwell & K.Tuomisaari

©Venice Music

Voi, enpä tiedä kuinka kertoisin sen,
se oli nolo juttu, se toissailtainen,
sen muistan, oi joi joi, sen muistan,
uu-uu-uu, sen muistan, ikäni mä muistan sen.

Mä painuin koulun hippoihiin,
ja sinne tuli Salli, se tyttö rehtorin,
sen muistan, oi joi joi, sen muistan ...

On Salli pitkä, luisevakin,
vaan sisältä on tulta hän päästä jalkoihin,
sen muistan, oi joi joi, sen muistan ...

On Salli tyttö rehtorin, siksi aina tanssihin - uuuu,
hän hakee ketä milloinkin, vähän niinkuin väkisin,
ja paras silloin mukaan mennä on tietenkin.

Salli jostain sai nyt päähänsä sen,
mä että olin ainoa tanssitaiteinen,
sen muistan, oi joi joi, sen muistan ...

Mä käyttää kaiken taitoni sain,
vaan piiloon tuota Sallia päässyt en mä vain,
sen muistan, oi joi joi, sen muistan ...

On Salli tyttö rehtorin, mulle hän lausuikin, uuuu
Saat minut viedä kotihin, kun niin hyvin tanssitkin.
Se riitti mulle, silloin mä yöhön liukenin.

REISSUMIES JA KISSA

Reino Helismaa

©Warner/Chappell Music Finland Oy

On iltamyöhä, taipaleella muuan reissumies,
hän viheltelee kulkeissaan.
Hän mistä tulee, minne menee, taivas yksin ties,
on musta kissa seuranaan.
Mut kylmä alkaa ahdistella miestä hilpeää,
hän kaipaa varmaan kotia ja lieden lämpimää.
On iltamyöhä, taipaleella muuan reissumies,
hän viheltelee kulkeissaan.

Tien laidassa hän näkee mökin pienen, aution,
ja ovi sen on raollaan.
Se turvapaikkaa tietää, siinä kylmän suoja on,
ja reissumies on iloissaan.
Hän kissaansakin kutsuu, mihin mirri häipyi, hei,
mut poissaolo kissan häntä kauan vaivaa ei.
On oma nahka lähinnä ja lämpö tärkeää,
kai hiirtä kissa pyydystä.

On liedessä - voi ihme - pari hiiltä hehkuvaa,
hän takan ääreen hapuilee.
Ei uskalla nyt heikkoon hehkuun edes puhalttaa,
se sinälläänkin riittänee.
Hän käsiänsä ojentelee lieden lämpimään,
ja jokin kaunis muisto lämmittävi sydäntään.
Niin tuli aamu, arjen koura utulinnan kaas,
on reissumiehen kylmä taas.

On päällä kylmän tuhan kissa yötään viettänyt,
ja kiilusilmät hehkun loi.
Sen, minkä luuli hiillockseksi, kissa onkin nyt,
kun aamu valon tupaan toi.
Mut reissumies ei moista jouda ajattelemaan,
vaan vihellellä tielle työntyy kissa mukanaan.
Hän mistä tulee, minne menee, taivas yksin ties,
on taipaleella reissumies.

REISSUMIESTÄ VÄSYTTÄÄ

Pekka Ruuska

©Bark Boat Music Oy

Tätä reissumiestä väsyttää ja reppu painaa niin,
taas oon raivopäänä raahautunut hevon helvetiin.
Mitä sain mä tästä muuta kuin taas rakot jalkoihin,
uuden kurtun otsanahkaan, polttomerkin kasvoihin.

Ne joiden jalat muurattu on arjen betoniin,
ne hukuttaa sut tahtoo siirappiin ja sokeriin.
Mut kitkerää on maitokahvis siellä jossakin,
kun unta et sä saa, ja tahdot päästä takaisin.

Piru kun mä kaipaen päästä omaan punkkaan nukkumaan.
Kuka keksi vaihtaa oma rauha savusaluunaan?
Piru kun mä kaipaen ääntäsi ja syliäsi niin,
kun mä kotiin pääsen jälleen, rakastan sut tainnoksiin.

Ja sehän tässä oudointa kai lopultakin on,
on tovin päästä mieleni taas kumman levoton.
Ja niin mä lähden reppuineni resuamaan taas,
sä vino hymy huulillas jäät vartoon soittajaas.

Piru kun mä kaipaen päästä ...

REMPALLAAN

Kauko Käyhkö

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Poika kävi polkua pientä ja kaitaa,
ja ilta oli ihanasti rempallaan.
Aurinko torkkui jo untansa saitaa,
ja silmänsä iski, että ”terve vaan”.
Poika oli nuori ja vahvanlainen,
mökissä tyttö, tyttö niin sinisilmä,
lehmä ja kukko ja porsaskin vielä,
vaan kaikki niin ihanasti rempallaan.

Poika kävi peltoa, sarkojen laitaa,
ja kaikki oli ihanasti rempallaan.
Portti piti pystyssä harmaata aitaa
ja silmänsä iski, että ”terve vaan”.
Räystähällä nukkuu jo tuuliviiri,
ikkuna katsoi niin vaiti ja vakavana.
Kaste oli aitan sen porraspuulla,
ja ovi oli ihanasti rempallaan.

Sydän sykki rinnassa polttaen paitaa,
ja yö jo oli ihanasti rempallaan.
Kuka sitä kaikkea kertoa taitaa,
ja aitta sanoi hiljaa, että ”terve vaan”.
Mökki oli pieni ja köyhänlainen,
vaarilla tyttö, tyttö niin sinisilmä.
Poika oli nuori kuin markkinavarsa,
ja pojan sydän ihanasti rempallaan.

RENTUN RUUSU

Kassu Halonen & Emil Retee

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Saat multa horsman, se rentun ruusu on,
sen poimin tuolta maantien ojasta.
Saat multa horsman, se rentun ruusu on,
kun juoppolalli tuli pojasta.

Olen viikon ollut tietömällä tiellä,
rapakosta krapulassa heräsin.
Eivät ruusut kuki, eikä tuoksu siellä,
yhden horsman mukaan keräsin.

Sinne maantien ojaan viimein taju sammui,
niinkuin sika röhkin kuravedessä.
Sittisontainen pörräs, lehmä ammui,
paluu arkeen oli edessä.

Saat multa horsman, se rentun ruusu on ...

Tämän horsman kukka on kuin antajansa:
rikkaruoho elon yrttitarhassa.
Voiko muuta tuoda renttu reissultansa,
hortoiltuaan kauan harhassa?

Tämän lahjan annan silti sydämestä,
niinkuin anteeksipyynnön, katumuksenkin.
Pian se kuihtuu, ei se maljakossa kestä:
niin käy joka lupauksenkin.

Saat multa horsman, se rentun ruusu on ...

REPPU JA REISSUMIES

Toivo Kärki & Reino Helismaa

©Warner/Chappell Music Finland Oy

On reppu reissumiehelle kai kaikkein paras tuttu,
mut mitä reppu sisältää, no, se on eri juttu.
Jos kaiken kertois siitä, ei koskaan aika riitä.
Se vaatteelta ja ruualta vain sisältäkin näyttää,
mut reissumiehen reppua kai vielä jokin täyttää.
Ei nähdä sitä voida, mut antaa laulun soida.

Reppu ja reissumies,
siinä varmaan on sellainen pari,
oli kylmä tai vaikkapa vari,
niin kumpikin paikkansa ties.

Se reppu saattaa sisällensä pitää muiston armaan,
se kevyeksi repun saa ja valoisaksi harmaan.
No silloin päivä paistaa ja matkanteko maistaa.
Mut suru jos on repussa tai ahdistus ja huoli,
niin repun painoon lisäystä tulee toinen puoli.
Se hiertää hartioissa, on matkan hauskuus poissa.

Reppu ja reissumies ...

On näöltään se reppu usein vaatimaton aivan,
se silti jakaa reissumiehen ilon tahi vaivan.
Se tuntee murhemietteet ja hauskat ajanvietteet.
Se helteen kestää, tuiskun tuntee kuten isäntänsä,
se puolustaja jätkän on ja hänen syyttäjänsä,
ja omantunnon lailla on kieroutta vailla.

Reppu ja reissumies ...

RIKOO ON RISKILLÄ RUMA

Mikko Alatalo

©ALR-Music Oy

Kyllä rikoo on riskillä ruma.

Oon köyhä laulaja mä vain, pakkolaskussa, rakko taskussa,
kun viime aikoina viima on käynyt lompakon tienoilla.
Meni rahamiehen maine sen siliän tien, kun pennit
poistettiin,
ja kylmä alkaa ahdistella miestä hilpeää,
kun ei oo varaa edes vaatteisiin.
Eihän se köyhyys synty oo, mutta kyllä se nolottaa,
kun rippipukukin rispaantuu ja kerrasto pilkottaa.
Onhan se halpa ja onhan se lämmin,
mutta rikoo on riskillä ruma.

Rikoo on riskillä ruma, rillum truma on triskillä trikoo,
riski ihminen rikoossa hikoo,
kyllä rikoo on riskillä ruma.

Se on kerrastosta poikki, sanon suoraan sen
(älä ihmeessä, onko tosiaan?)
sano entinen likka, kun ehdotin pikaista avoliittoa.
Aamuyöllä neljältä kuitenkin onni alkoi suosia,
kun kammariin ryntäsi isäntä yllänsä trikookuosia.
Iso musta mies ja kerrasto (Hyi olkoon) ja kädessä kirveskin,
minä sanoin: ”hamarapuolella kiitos, ja ei sitten kasvoihin”.
Ja mene hyvä ihminen, pistä päällesi,
sillä rikoo on riskillä ruma.

Rikoo on riskillä ruma, rillum truma on triskillä trikoo,
alkoi isäntä trikoossa hikoo,
kyllä rikoo on riskillä ruma.

Jos sais kerraston reissullansa (no, mikä ettei, älä aina valita)
meinaan, että pysymään puhtaana elämän vapaapaineissa.
Olen kerrastoa monta nähnyt ja aika surkiassa kunnossa,
saa päällysvaatteet rahalla,
mut kerrasto on jokaisen omassatunnossa.
Viimeisenä päivänä shaketit ja haalarit portilla riisutaan,
siinä sitä sitten seistään, kun kaikilta kerrastot katsotaan.
Mahtaa se olla kauhia näky,
sillä rikoo on riskillä ruma.

Rikoo on riskillä ruma, rillum truma on triskillä trikoo,
moni tuomiotrikoossa hikoo,
kyllä rikoo on riskillä ruma,
rillum ruma on riskillä rikoo,
elon trikoissa ihminen hikoo,
v-aukkoiset lyön vaikka likoon,
kyllä rikoo on riskillä ruma!

ROMANSSI

Nils-Erik Fougstedt & Reino Hirvisepä
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Sua vain yli kaiken mä rakastan, sinä taivaani päällä maan.
Minä maiset murheeni unohdan sinisilmiis kun katsoa saan.

Ylin riemuni oot, mitä toivoisin,
sä kun istut mun rinnallain.
Olet kaikkeni, aarteeni kallehin,
olet onneni, unelmain.

Oi, sallithan että mä suutelen sinisilmiäs, armahain.
Mä jos kauas sun luotasi joutunen,
kuvas seuraa mun matkallain.

ROSKISDYKKARIN BALLADI

-Ballad på en soptipp-
Cornelis Vreeswijk & Georg Dolivo
©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Tääl' istun mä tunkiolla ja synkkänä katselen,
seas' roskien, kaiken loan ja lasipullojen.
On poskellain kyynel, on mieleni haikea,

Vaikka paremmaksi kaikki muuttuu,
silti hyväksi ei milloinkaan.
Vaikka paremmaksi kaikki muuttuu,
silti hyväksi ei milloinkaan.

On, kansalaiset, mennyt raiteiltaan on aikamme elämä.
Hyvinvointi ja luokka herrain päivän on tunnussävelmä.
Se on kuin hajuvettä, mi ilmoihin katoaa.

Vaikka paremmaksi kaikki muuttuu ...

On bakteerit ja basillit riesana joka tiell',
et, kansalainen, niitä nää, mutta ne on silti siell'.
Kun uhriksi niiden joudut, sua viedään sairaalaan.

Vaikka paremmaksi kaikki muuttuu ...

On maailmassa paljon sellaista, jot' ihminen kestä ei,
on toinen heikko naysiin, viina toiselta järjen vei.
Täällä saa mitä vain haluaa, tämä on demokratiaa.

Vaikka paremmaksi kaikki muuttuu ...

ROSVO-ROOPE

Trad & Rafael Ramstedt

Jos täytätte mun lasini, niin tahdon kertoa
surullisen tarinan, jol' ei oo vertoa.
Se on laulu merirosvosta Roope nimeltään,
joka sydämiä särki, missä joutui kiertämään.

Hän kaunis oli kasvoiltaan ja nuori iältään,
ja opetuksen saanut oli omalta isältään.
Mut tyttö, jota lempi, hän oli petturi,
ja siksi tuli Roopesta nyt julma ryöväri.

Viel' Itämeren rannikot ne Roopen muistavat,
ja naiset Pietarinkin vielä päättään puistavat,
ja Suomenlahden kaupungit tuns' Roope-ryövärin,
ja suuri oli pelko vielä Kokkolassakin.

Ei neito Viron rannikon unhoita milloinkaan,
kun Rosvo-Roopen kanssa hän joutui kapakkaan:
he söivät, mitä saivat ja joivat tuutingin,
ja tyttö poltti sydämens', mut Roope - sikarin.

Ei tiennyt impi Oolannin, kuink' oli laitansa,
kun Rosvo-Roope pestäväks' vei hälle paitansa.
Yks' nappi oli irti, hän ompeli sen kiin'
ja samalla hän ompeli myös sydämensä siin'.

Sai Roope viimein palkkansa: hän on nyt Suomessa,
ja jossain jokivarressa lie lossivahtina.
Hän lesken eessä nöyrytyi ja joutui naimisiin,
ja sillä lailla Rosvo-Roope hiljaa hirtettiin.

ROVANIEMEN MARKKINOILLA

Toivo Kärki & Reino Helismaa

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Rovaniemen markkinoille vein mä Lapin kultaa,
sitähän on mulla niin kuin etelässä multaa.
Rumarellumarillumarei, mulla on sitä toisilla ei.
Jopa oli kärkkyjiä vaikka millä lailla,
kaikki oli, ihme kyllä, seuraa silloin vailla.
Rumarellumarillumarei, tämä poika se ollunna ei.

Yks ja toinen tarjos mulle makeatkin moukut,
minä kiersin konnuudet ja kiersin kaikki koukut.
Rumarellumarillumarei, minun kulkuni muualle vei.
Onhan elon tiemme täällä joskus mutkikasta,
markkinoilla kyllä urvat kaikki oppii vasta.
Rumarellumarillumarei, elon kurveissa oikaista ei.

Hetken mua hurmasi myös Kemijärven Hulta,
Hulta kyllä tietää, missä kulloinkin on kulta.
Rumarellumarillumarei, ja sun tuulia-tuulia-tei.
Jo vain jätkän sydän hehkuu hetken lemmen tulta,
Kemijärven Hulta, niin, no, sehän on vain Hulta.
Rumarellumarillumarei, Hulta kullasta hyötynyt ei.

Joka heppu esitteli mulle veljenmaljaa,
kyllä riitti tarinaa ja kyllä riitti kaljaa,
rumarellumarillumarei, kun ne huusivat: ”Kippis ja hei”.
Lasku tuli, totiseksi meni joka tyyppi:
”Sehän maksaa, joka tilaa!”, todisti myös kyyppi.
Rumarellumarillumarei, siinä purnailu auttanut ei.

Rovaniemen markkinoilla kokee joka sortin,
kun on kultaa, joutuu kyllä seuraan pelikortin.
Rumarellumarillumarei, tuuri kouraani viitokset vei.
Nelosilla muuan mies jo kerskui sekä korskui,
heikot sortui elon tiellä, jätkä sen kun porskui.
Rumarellumarillumarei, kellä tuuria on, kellä ei.

Itki siinä Hulta sekä parkui peluritkin,
minä poika pankkiin menin katuviertä pitkin.
Rumarellumarillumarei, toiset kulkee sen tien, toiset ei.
Minkä jätkä ansaitsi ja minkä jätkä hankki,
tallelle sen kaiken otti Rovaniemen pankki.
Rumarellumarillumarei, ja se pankki mun kultani vei.

RUKKASET SAANUT

Trad

Hadlide, lide, lide, lindallei, tuulet ja tuiskut ne huoleni vei,
Hadlide, lide, lide, lindallei, sama se jos taloni mä join tai ei.
Maailma se on kuin silkkiä vaan,
syliini sen tahtoisin kerrallaan.
Hadlide, lide, lide, lindallei,
huomisen huolta ei minulla ei.

Tulen, tulen tyttöni illalla, kuulet kun hihkasen raitilla.
Hulivili hurjana huudan hei ja toiselle menen jos vain sanot
ei.

Maailma se on kuin silkkiä vaan ...

Pappa se kirosi ja hylkäsi mun,
mamma se sano: tuoss' on maantie sun.
Ja sama se jos taloni mä join tai ei,
sama se jos tyttöni toinen vei.
Maailma se on kuin silkkiä vaan ...

RULLAAN JOEN RANTAAN

-Proud Mary-

John Fogerty & H.Laukkanen & P.Heinänen

©Prestige Music Ltd. Printed by permission from Bocu
Music Ltd.

Jätin hyvän duunin stadiin,
pakko oli raataa joka päivä ja yö.
Nukkunut en yhtään silmäystääkään,
hermot oli riekaleina yhtenäin.

Taas suuri pyörä pyörii,
maailmanpyörä pyörii.
Rullaa, rullaa pitkin joen rantaa.

Ravintolan keittiössä
astioita tiskasin ja kiillotin.
Se aluks' oli relaa, sitten aloin kelaa,
ja lähdin kävelemään pitkin joen rantaa.

Taas suuri pyörä pyörii ...

Kun saavuin sinne joen rantaan
törmäsin mä jengiin tosi eloisaan.
Ne tykänneet ei pahaa, vaikkei ollut rahaa,
ja heitti mulle sitä ihan tosta vaan.

Taas suuri pyörä pyörii ...

SAARENMAAN VALSSI

Raimond Valgre & Debora Vaarandi & suomennos

Siel' lauantai-iltana valkeat koivut
jo kunnaille antavat lehtevän näyn.
Ne hartaina näyttävät lausuvan sulle:
”Vain onnea kaukana kukkuvat käet”.

Siis pyöritä, lennätä pellavapäätä,
kun silmissä leikkivät säkenet lyö.
Niin kaunista muualt' ei löytyä saata
kuin Saarenmaan nurmien kesäinen yö.

Yön varjoissa tuomi kuin valkea lumi
se lintujen laulua sinulle soi.
Ei muuten nyt huulet ja polttava poski
niin loistaa kuin omenan kukkaset voi.
Siis pyöritä, lennätä pellavapäätä ...

On Saarenmaan niityt kuin kasteinen syli,
yön helmassa lauluista helisee maa.
Ja taivaskin loistavi pilvien yli
ja polttava suudelma hurmata saa.
Siis pyöritä, lennätä pellavapäätä ...

Niin siellä me nurmella vietämme juhlaa,
kun hämärä aamulle kättä jo lyö.
Ja kaikkien aatokset yhtehen liittää
tuon päivämme runsahat riemut ja työt.

Siis pyöritä, houkuta neitoa nuorta,
sä kiiltävätähtinen sotilas vaan.
Ne yöt ovat valkeat, kuluvat kohta,
nyt pellavapäätä et omaksi saa.

SAKU SAMMAKKO

-Frog-

D.Foley & M.Kirkland & J.Paine & K.Tuomisaari
©AIR Chrysalis Scandinavia Ab

Saku Sammakko kosiomatkallaan, ahaa, ahaa,
Saku Sammakko kosiomatkallaan, ahaa, ahaa,
Saku Sammakko kosiomatkallaan,
hän lauleli kauniita laulujaan, ahaa, ahaa, ahaa.

Hän Hillevi Hiiren tavatessaan, ahaa, ahaa,
Hän Hillevi Hiiren tavatessaan, ahaa, ahaa,
Hän Hillevi Hiiren tavatessaan,
pyysi mukanaan tulemaan pappilaan, ahaa, ahaa, ahaa.

Mikset kultasein kosinut aikanaan, ahaa, ahaa,
Mikset kultasein kosinut aikanaan, ahaa, ahaa,
Mikset kultasein kosinut aikanaan,
minut Matias Myyrälle naitetaan, ahaa, ahaa, ahaa.

Sulle Matias sovi ei ollenkaan, ahaa, ahaa,
Sulle Matias sovi ei ollenkaan, ahaa, ahaa,
Sulle Matias sovi ei ollenkaan,
on multaakin hänellä varpaissaan, ahaa, ahaa, ahaa.

Mutta Hillevi Hiirestä huomataan, ahaa, ahaa,
Mutta Hillevi Hiirestä huomataan, ahaa, ahaa,
Mutta Hillevi Hiirestä huomataan,
että nainen on nainen aina vaan, ahaa, ahaa, ahaa.

Häitä Hillevi Hiiren soitetaan, ahaa, ahaa,
Häitä Hillevi Hiiren soitetaan, ahaa, ahaa,
Häitä Hillevi Hiiren soitetaan,
mutta Hepokatti Heikki on sulhasenaan, ahaa, ahaa, ahaa.

Ei kelvannut Saku, ei Matiaskaan, ahaa, ahaa,
Ei kelvannut Saku, ei Matiaskaan, ahaa, ahaa,
Ei kelvannut Saku, ei Matiaskaan,
sillä Heikki-pä soitteli viuluaan, ahaa, ahaa, ahaa.

Saku Sammakko ei enää huomakaan, ahaa, ahaa,
Saku Sammakko ei enää huomakaan, ahaa, ahaa,
Saku Sammakko ei enää huomakaan,
että multaa on myyrällä varpaissaan, ahaa, ahaa, ahaa.

SALATTU SURU

-My heart must do the crying-
K.Brown & D.Gibson & G.Johnson & I.Mallet &
K.Tuomisaari
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Vaikka vuokses sain surun suuren vain, sen kestän.
Mitä tunnen, sen muita huomaamasta estän.
Voiko näyttää mies tätä taakkaa surun? Ei, jos yksin jäänen,
sydän vaikeroi, mutta vaiennan sen äänen.

Suru sydämen se on salaisuus,
vain salaisuus.

Kaikki haaveet haihtuvat yksi kerrallaan,
niistä muistot himmeät vain nyt enää saan.
Voiko näyttää mies tätä taakkaa muiston? Ei, jos yksin
jäänen
sydän vaikeroi, mutta vaiennan sen äänen.

Suru sydämen se on salaisuus,
vain salaisuus.

Kaikki haaveet haihtuvat yksi kerrallaan ...

SANKARIT

J.Karjalainen
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Keitä ne on ne sankarit, sellaiset sankarimiehet,
joita koko valtakunta arvostaa?
Keitä ne on ne sankarit, sellaiset sankarinaiset,
jotka tosi työstä palkintonsa saa?

Me ollaan sankareita kaikki,
kun oikein silmiin katsotaan,
me ollaan sankareita elämän,
ihan jokainen.

Keitä ne on ne sankarit, sellaiset sankarinaiset,
jotka tosipaikan tullen pelkäävät?
Keitä ne on ne sankarit, sellaiset sankarimiehet,
jotka rahaa kadunkulmilla kerjäävät?

Me ollaan sankareita kaikki ...

Keitä ne on ne sankarit, elokuvan sankarinaiset,
jotka kauneudellaan kaikki lumoo?
Keitä ne on ne sankarit, elokuvan sankarimiehet,
jotka heikompansa tieltä kumoo?

Me ollaan sankareita kaikki ...

SATUMAA

Unto Mononen

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Aavan meren tuolla puolen jossakin on maa,
missä onnen kaukorantaan laine liplattaa.
Missä kukat kauneimmat luo aina loistettaan,
siellä huolet huomisen voi jäädä unholaan.

Oi, jospa kerran sinne satumaahan käydä vois,
niin sieltä koskaan lähtisi en linnun lailla pois,
vaan siivetönnä en voi lentää, vanki olen maan,
vain aatoksin, mi kauas lentää, sinne käydä saan.

Lennä laulu sinne, missä siintää satumaa,
sinne, missä oma armain mua odottaa.
Lennä laulu sinne lailla linnun liitävän,
kerro, että aatoksissain on vain yksin hän.

Oi, jospa kerran sinne satumaahan käydä vois ...

SE ON ELDANKAA

Mikko Alatalo & Harri Rinne

©ALR-Music Oy

Mä olin kaheksan vanha kun voimani riitti
ensi kerran viinapullon korkkaamaan.
Siitä oli tulla mulle elämäni niitti,
mutt' yhteiskuntaa ruvennut en morkkaamaan.
Itte sen mies mittansa tietää
ja kuinka kauan viina tekee terrää.
Älä hyvä veli tarjoa, tämä poika ennää
ei tien poskessa herrää.

Se on eldankaa, se on eldankaa,
se kaikki on jo jäänyt taa.
Se on eldankaa, se on eldankaa,
tuo tipottelun aika on jo jäänyt taa.

Naisia olen minä rakastanut aina,
enkä ole kattonut sormukseen,
vaan kuunnellut, pajannut, pielukseen painanut,
puhunut ruattia kuin Ruunegreen.
Ennen se vaihtelu makialta maistui,
nyt olen yhden tytön perrään.
Älä hyvä rouva ärsytä, tämä poika ennää
ei vieraisa vuoteisa herrää.

Se on eldankaa, se on eldankaa,
se kaikki on jo jäänyt taa.
Se on eldankaa, se on eldankaa,
tuo didu didu didu on jo jäänyt taa.

Olin viien vanha kun Kekkonen saatiin
ensi kerran pressaksi suostumaan.
Vaikka hevosia eduskuntaan valita vois,
niin on valtiolaiva päässyt ruostumaan.
Pitäs pillarin kauhalla pirttihin tulla
ennenkuin suomalainen herrää.
Älä hyvä veli kansanvallasta vaahtoa,
turha on kysyä sen perrään.

Se on eldankaa, se on eldankaa,
Kansa ja Valtanen laulaa vaan.
Se on eldankaa, se on eldankaa,
ja minä poika kierrän kunhan bensaa saan.

SELLAISTA ELÄMÄ ON

Juha Vainio

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Sinä kulkija kuustoistavuotias, näen kyöneleet silmissäsi.
Minä olla en voi sinun auttajas,
enkä edes sun ymmärtäjäsi.
Mutta kuuntele mua, sulle kerron sen:
jätkä itkee myös näin nelikymppinen.
Sillä suoraan sanottuna suurin piirtein sellaista elämä on.

Sinä kulkija kuustoistavuotias, mikä särki sun sisimpäsi?
Sekö leikkinyt on sinun tunteillas,
jolla lämmin on pelkästään käsi.
Siihen tottua saat, minä takaan sen,
jätkä pettyy näin myös nelikymppinen.
Sillä suoraan sanottuna suurin piirtein sellaista elämä on.

Sinä kulkija kuustoistavuotias ketään päästä et lähellesi.
Väärinkäytetty on sinun rakkauttas,
ja on loukattu ylpeytesi.
Mutta paranet pian, minä tiedän sen,
jätkä toipuu näin myös nelikymppinen.
Sillä suoraan sanottuna suurin piirtein sellaista elämä on.

Kerran kulkija kuustoistavuotias olin minäkin aikoinani.
Luulin silloin, jo vähintään puolikas
meni kaikista unelmistani.
Sä et usko mua nyt, mutta lupaan sen,
vielä unelmoi myös nelikymppinen.
Sillä suoraan sanottuna suurin piirtein sellaista elämä on.

SIKA

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Joulunviettomme alkaa jo toukokuussa,
porsaalla silloin on herkut suussa.
Se lihoo, se kasvaa, se vahvistuu,
ja sitten kun koittaa marraskuu,
niin lapset laulaa: ”Joulun tähti on ehdoton”.

Sika - se kuulan kalloon saa,
sika - sen setä teurastaa.
Sika - ja setä verta juo,
sika - se joulumielen tuo.

Minä läävässä lojuvaa karjua katsoin
kärsivin ilmein, vellovin vatsoin.
Jouluna sikaa mä muista en,
vain kinkkua vahtaan himoiten,
ja lapset laulaa: ”Joulun tähti on ehdoton”.

Sika - kun sitä suolataan,
sika - yhdessä kuolataan,
sika - ja isi mielellään -
sika - on vesi kielellään.

Jouluruuhkassa ihminen sokkona ryntää,
kadulla adventtishjoa kyntää.
Joku ihmistä katsoo, kääntää pään,
kun ihminen rypee läävässään.
ja lapset laulaa: ”Joulun tähti on ehdoton”.

Sika - se kohta paistetaan,
sika - sen perää maistetaan,
sika - on sähköuunissa,
sika - on mutsi duunissa.

Kato, äiti on laittanut kystä kyllä,
sinappihuntu on siällä yllä.
Isoveli veistänsä terottaa,
ja luistansa porsaan erottaa.
Lapset laulaa: ”Joulun tähti on ehdoton”.

Sika - lopulta tappoi sen,
sika - ympäristö vatsan happoisen,
sika - voi kuinka isi syö,
sika - isiltä loppuu vyö.

Joulu täynnä on kinkkua, kylkeä, potkaa,
läskiä, niskaa ja tietenkin votkaa.
Kun loppuu aatto ja alkaa yö,
ihminen on sitä mitä hän syö:
Sika - lalalalaa lala,
sika - tralalalaa lala.

SILJA LINE SPECIAL

-Rakkautemme muisto-

Jos saisin ginitonicin, ginitonicin,
tai sitten minttufernetin, minttufernetin,
kyll' kelpais kossuvissykin, kossuvissykin,
nyt ryypätään, nyt ryypätään.

Jos saisin ison tuopposen, ison tuopposen,
tai sitten pullo olusen, pullo olusen,
kelpaisi tölkki ölkkinen, tölkki ölkkinen,
nyt juhlitaan, nyt juhlitaan.

Kun taas on naama valkoinen, naama valkoinen,
taas maistuu olut huurteinen, olut huurteinen,
juon sitä kolpakollisen, kolpakollisen,
ja oksennan yli laidan.

SILLISLAULU

-Oodi ilolle-

L.van Beethoven & Tunteaton

Silloin harvoin kun juhliataan,
niin meno on meillä raju.
Ei, ei lasiin syljeskellä,
ennen kuin lähtee taju.

Juodaan, juodaan kamalasti,
ja jollei juoda, niin lauletaan.
Aamulla pussit silmien alla,
sillikselle kontataan.

Taisi olla rankat juhlat,
en vain saata muistaa.
Snapsin kurkkuun kumoan
ja taasen alkaa luistaa.

Juodaan, juodaan kamalasti ...

Vatsa on nyt mullin mallin
ja päätäkin niin särkee.
Uuden pullon silti korkkaan,
vaikkei siin' ois järkee.

Juodaan, juodaan kamalasti ...

Silli kurkuss' mua piinaa,
kuinkas pois sen saisin?
Jospa joisin tilkan viinaa
ja päälle oksentaisin.

Juodaan, juodaan kamalasti,
ja jollei juoda, niin lauletaan.
Sitten kun herätään pöydän alla,
niin kaikki alkaa uudestaan.

SININEN JA VALKOINEN

Jukka Kuoppamäki

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Kotimaa kun taakse jäi, mietin hiljaa mielessäin,
mitä siitä kertoisin, kysyjille vastaisin.
Kertoisinko köyhyyden, laudat eessä ovien,
tai sen kaiken rikkauden, kunnes tiesin vastauksen.

Sininen on taivas, siniset on silmänsä sen,
siniset on järvet sinisyyttä heijastaen.
Valkoinen on hanki, valkoiset on yöt kesien,
valkoiset on pilvet, lampaat nuo taivaan sinisen.

Juuret kasvoi maahan sen, kylmän sekä routaisen,
lämmön tunsin kuitenkin lujuuudessa graniitin.
Hiljaa kuusten kuiske soi, terveisensä tuuli toi,
sininen ja valkoinen värit ovat vapauden.

Sininen on taivas, siniset on silmänsä sen ...

Jokimaa kun taakse jäi, mietin hiljaa mielessäin,
kuinka paljon hävisin, totoa kun pelasin.
Hävisinkö satasen, joo ja tuhatlappusen,
tyttönikin kadotin, näin sen kera Hagertin.

Punaiset on silmät ankarasti verestäen,
valkoinen on lärvi peilin eessä irvistäen.
Lompakko on musta tyhjyyttänsä ammottaen,
olen perse auki, syy se on ravihevosten.

Juuresta vain syödä saan, piimää sekä makkaraa,
palelen mä tiettenkin, palttooni nääs kanitin.
Laskuja en maksaa voi, terveisensä vouti toi.
Joka pennin kuitenkin pyhänä paan raveihin.

Punaiset on silmät ankarasti verestäen ...

SINÄ OLET KUU

Pekka Ruuska

©Bark Boat Music Oy

Sinä olet kuu, sinä olet kissa,
joka äänettömästi kulkee tyhjän pihan poikki,
sinä lakaiset mun sielua strutsinsulkapölyhuiskallasi.
Sinä olet kuu, sinä olet huulet,
jotka suutelee suita, jotka huutelee kuita,
ikäänkuin ne tottelisi, ikäänkuin sulla ois salat tiedossasi.

Ja sinä katsot minua kuin muukalaista,
niin kuin kerjäläistä Eiffel-tornin luona.
Minä luulin tuntevani hiukan naista kunnes yönä tuona
sä astuit tähän äänettömään huoneeseen.

Sinä olet puu, jota minä kierrän,
läpi lehteilen koko kansakoulun kasviopin
enkä löydä riviäkään, mä en löydä sinun hoito-ohjeitasi.
Etees laskeutuu musta harsoverho,
niinkuin kottaraisparvi lähtee lentoon antennista
sä katoat mun näkyvistä violetti nauha hiuksissasi.

Ja sinä katsot minua kuin muukalaista ...

SIVELIN SIVELIN LASIN PINTAA

-Kahden venheessä-

Sivelin, sivelin lasin pintaa, lasin pintaa, tuulantei.
Kyselin, kyselin tytön hintaa, tytön hintaa, tuulantei.
Kallis on, kallis on, ostan ennen kolpakon,
sillä kolpakko on mallasjuomaa, mallasjuomaa, tuulantei.

Tyttö alens hieman hintaa, hieman hintaa, tuulantei.
Tyttö alens hieman hintaa, hieman hintaa, tuulantei.
Ota en, ota en, ostan ennen kolpakon,
sillä kolpakko on mallasjuomaa, mallasjuomaa, tuulantei.

Tyttö tarjos ilman hintaa, ilman hintaa, tuulantei.
Tyttö tarjos ilman hintaa, ilman hintaa, tuulantei.
Ota en, ota en, ostan ennen kolpakon,
sillä kolpakko on mallasjuomaa, mallasjuomaa, tuulantei.

Tyttö tarjos hieman hintaa, hieman hintaa, tuulantei.
Tyttö tarjos hieman hintaa, hieman hintaa, tuulantei.
Ota en, ota en, ostan ennen kolpakon,
sillä kolpakko on mallasjuomaa, mallasjuomaa, tuulantei.

Tyttö tarjos paljon hintaa, paljon hintaa, tuulantei.
Tyttö tarjos paljon hintaa, paljon hintaa, tuulantei.
Otan sen, otan sen, ostan sillä koskiksen,
sillä koskis se on janojuomaa, janojuomaa, tuulantei.

Sivelin, sivelin tytön rintaa, tytön rintaa, tuulantei.
Kyselin, kyselin senkin hintaa, senkin hintaa, tuulantei.
Kaunis on, mutt kallis on, ostan ennen kolpakon,
sillä kolpakkohon murheet haihtuu, riemuks vaihtuu,
tuulantei.

SKITSOFRENIA

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Hävinnyt on taju kokonaisuuden - skitsofrenia.

Minä on ympäri avaruuden - skitsofrenia.

Kaikkea kavahdan, kaikkea pelkään - skitsofrenia.

Pelko saa minulle siivet selkään - skitsofrenia.

Ja minä lennän, lennän pois.

Olen täällä ja tuolla - kuka vainoaa?

Joka paikkaan voi kuolla - kuka vainoaa?

Miten tuikkivat tähdet - kuka vainoaa?

Mihin sinäkin lähdet - kuka vainoaa?

Ja palat yhteen liimaa Vin Rosé.

Kadulla minua piiritetään - skitsofrenia.

Kaikki tuntee minut vaan minä en ketään - skitsofrenia.

Orpona nousen vieraaseen laivaan - skitsofrenia.

Aina yhtä kaukana on ranta taivaan - skitsofrenia.

Laulan itseni suohon - kuka vainoaa?

Muutun juuriksi ruohon - kuka vainoaa?

Kuka minua soittaa - kuka vainoaa?

Aina elämä voittaa - kuka vainoaa?

Ja palat yhteen liimaa Vin Rosé.

Ei elämästä selviydy vauriotta - skitsofrenia.

Totuus on harhaa, vain harha on totta - skitsofrenia.

Tarroista hymyt on ihmisillä - skitsofrenia.

Onko tauti minussa vai minun ympärillä - skitsofrenia.

Joka puolelta kun katson niin kaiken nään,

on hyvä käydä ulkopuolella oman pään.

Tuska nautinnon on aateloimaa,

epäilystä saan mä uutta voimaa,

ja palat yhteen liimaa Vin Rosé.

SMALL TALK

-Gamblin' bar room blues-

Trad & Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Small talk, small talk, lanttuja lataamoon.

Antakaas, kun mä puhun taas, kännissä määkin oon.

Me mentiin aulabaariin juomaan kahta vaan,

kun törmäsimme komissaariin hiukan mahtavaan.

Se puhui herkeämättä, mä sitä mulkaisin,

mä vaihdoin ottokättä, mietteeni julkaisin.

Small talk, small talk, herrat varjelkoot.

Antakaas, kun mä puhun taas, kännissä määkin oon.

Se nojas direktiiviin, ei suostunut lopettaan,

se pyrki uimaan mun liiviin ja minua opettaan.

Sillä oli lakeijoita jees-jees kuorossa,

kyllä riitti optioita puheenvuorossa.

Small talk, small talk, Jeesus siunatkoot.

Antakaas, kun mä puhun taas, kännissä määkin oon.

Mehän ei, me suomalaiset kyetä lobbailuun,

ollaan liian maatiaiset moiseen snobbailuun.

Ei vaihda meidän mieltä ne palttoonkääntöineen,

me puhutaan elekieltä nyrkkisääntöineen.

Small talk, small talk, lanttuja lataamoon.

Antakaas, kun mä puhun taas, kännissä määkin oon.

No, aikaan valomerkin me yöhön väistytettiin,

ja henki se oli mitä herkin, taas itsenäistytettiin.

Small talk, small talk, herrat varjelkoot.

Antakaas, kun mä puhun taas, kännissä määkin oon.

SNADI KUNDI STADISTA

-Jag är en liten pojk-
Pugh Rogefeldt & Hector
©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Mä olen snadi kundi kaupungista,
irti tahdoin hetkeks' asphaltista.
Landelle mä lehmii lähden kurkkiin,
kuin ne strittaa maitoo suureen purkkiin.

Ja mittees sitten teet?
Lykkään ruuhon piiloon pään.
Sit varmaan kottiin meet?
Ei se tuu mun mieleenkään.

Veteen työnnän vanhan soutubotskin,
metskailen ja duunaan rantsuun notskin.
Skruudaan pari ahventa ja siikaa,
sahtia juon monta litraa liikaa.

Ja mittees sitten teet?
Seppelöin mun gimman pään.
Sit varmaan kottiin meet?
Ei se tuu mun mieleenkään.

Soikoon kaikki hullut kellot: ding dong,
naurettavat autot pankoot: tyyt tyyt.
Mulla on nyt bailut alla koivun,
sadan vuoden päästä sitten toivun.

Ja minne sitten meet?
Erämaahan nääntymään.
Sitt minnes jälleen meet?
Sinitaivoon tuikkaan pään.

SOITIN VAIN KUN TAAS SUA KAIPAAN

-I just called to say I love you-
Stewie Wonder & Juice Leskinen
©Warner/Chappell Music Finland Oy

En seikkailuun vie sovittuun,
en joka toinen tiistai syys- tai lokakuun.
En juhlimaan sua vaadikaan,
en vappuaattoon enkä luokse joulupuun.

Ei poutasää oo tärkeää,
en tahdo nähdä kuinka sulaa meren jää.
Sen sanon vaan, taas uudestaan,
kuin mikä päivä vain on ollut päivä tää.

Soitin vain kun taas sua kaipaam,
soitin kun sun tahdon muistavan.
Soitin vain kun taas sua kaipaam,
nyt kun sanotuksi saan: sua rakastan.

Ei syksyn yö mua maahan lyö,
ei koskaan uuvuttanut ole päivän työ.
Ei tuuli saa mua valvottaa,
se menköön sinne minne päättyy tähtivyö.

Ei ihmemaa voi innostaa,
jos vasta siellä sinut joskus nähdä saa.
Ei asiaa sen kummempaa,
mä soitin vain, kun sua tahdoin muistuttaa.

Soitin vain kun taas sua kaipaam ...

ST. PAULI JA REEPERBAHN

Irwin Goodman & Emil Retee

©Warner/Chappell Music Finland Oy

St. Pauli ja Reeperbahn, sinne veri vetää uudestaan.
Naisiin, öihin mannermaisiin vie
tie suureen maailmaan.

St. Pauli ja Reeperbahn, sinne veri vetää uudestaan.
Sumuun, Kolibriin ja humuun vie
tie suureen maailmaan.

Kauan etsin, kauan kuljin, viimein saavuin Hampuriin.
Muistoihini sinut suljin, kaipaan Elben kaupunkiin.
Kauniit naiset, laulu, viini, kaikkialla kaikui vain,
meidät kietoi serpentiini yhteen, silloin sinut sain.

St. Pauli ja Reeperbahn ...

Kaiken päivää sekä yötä kanssas kaksin juhlittiin,
hullut tekivät kai työtä, me vain mentiin Kolibriin.
Tuttu lause, samanlaiset, päivä saatiin alkamaan,
karnevaalit, kauniit naiset, teitä kaipaan aina vaan.

St. Pauli ja Reeperbahn ...

STENKA RASIN

Trad & Jussi Snellman

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Salmen suusta väljemmälle uivat Volgan laineihin,
kirjolaidat kiiltäväiset, venhot Stenka Rasinin.

Stenka Rasin ensimmäisnä ruhtinatar rinnallaan,
juhlahäitä juuri viettää juopuneena onnestaan.

Miesten uhman kuiske kuuluu: meidät vaihtoi naiseen hän.
Yön kun kauloi aarrettansa, sai naisluonnon äitelän.

Kuuli uhman ilkkuvaisen atamaani ankarin,
kietoi vankoin käsivarsin varren vienon lemmikin.

Kulmakaaret synkistyivät, ukkosilmaa ennustaa,
kun niin hurjan verihahmon atamaanin silmät saa.

Kaikki annan empimättä, annan vaikka villin pään.
Ääni päällikön näin ärjyy hiljaisuuteen illan sään.

Volga, Volga, äiti armas, meri meidän synnyinmaan,
uhris näätkö, tyytyväinen ootko Donin kasakkaan?

Silmät maassa vierellänsä impi kuolon kaltainen
kuuli huudot humalaiset atamaanin ylhäisen.

Ettei vaaraan vapautemme miesten kesken päästä vois,
Volga, Volga armas, tuossa kaunokainen, korjaa pois.

Nosti maasta korkealle nuoren ruhtinattaren,
sieltä päänsä päältä paiskas alle ensi lainehen.

Mik' on teidän, perhanoiden, Filka lurjus, tanssi hei.
Raikumaan nyt raju laulu muistoks sen, min Volga vei.

Salmen suusta väljemmälle uivat Volgan laineihin,
kirjolaidat kiiltäväiset, venhot Stenka Rasinin.

Vodka, vodka, jag vill dricka, jag vill äta kaviar,
jag vill älska ruski flicka, jag vill spy i samovar.

Uppå väggen går en gädda på långa svarta ludna ben,
men ni skall inte vara rädda, tag en sup och allt går väl.

Vita möss, som gå i taket, råma häst och falla ned,
men ni skall inte vara rädda, tag en sup och allt går väl.

SUHMURAN SANTRA

Terho Könönen

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Kun seurojen talolla tanssittiin
ja haitari haikeesti soi,
oli tyttäret pyntätty retonkiin
ja kuuki kuin keltanen voi.
Niin pyysin mie korreinta suatolle piästä,
hän vastas: Voi tokkiinsa jalakojas siästä.
Niin pitkä matka, niin pitkä matka, on suatolle Suhmuraan.

Niin Suhmuran Santra se yöhön män,
minä silimäyksen perräänsä loin.
Tok toiste jo ymmärsin enemmän
ja pyörän mie matkassain toin.
Mut Santra ei tullut, hän pysyttel poissa,
kai Suhmuran puolessa äitinsä koissa,
kun pitkä matka, kun pitkä matka ol suatolle Suhmuraan.

Mut olhan se Mantakin Mulosta
niin sorree jo tok sortiltaan.
Ei kielleilly suatolle tulosta,
ei pyörtäny kot'portiltaan.
Vaan pyörällä poski ol poskea vasten,
Mulon Manta nyt mulla on äitinä lasten,
kun pitkä matka, kun pitkä matka ol suatolle Suhmuraan.

Nyt Mantalle mattoja puistelen ja lapsia liekuttelen.
Myös Suhmuran Santraa mie muistelen
ja iäneti näin uattelen:
No pithän tok arvata, se siitä tulloo,
kun lähtöoki pyörällä suatolle Mulloon,
ja pitkä matka ja pitkä matka on suatolle Suhmuraan.

SUKLAASYDÄN

-Mama's pearls-

D.D.Siegman & H.Clarkson & G.Clarkson & Saukki

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Kun nuoren miehen ujoimman näin pöydässä pienen
kahvilan,
niin syystä, jota tiedä en, sain hältä suklaasydämen.
Suklaasydän, tinakuoret aina murtuu sulaen.
Niitä tarjoo miehet nuoret, aitoja vain saa mä en.
Bumtsi bum, bumtsi bum bum, bumtsi bum, bumtsi bum
bum.

Hän ulkona mua kuljettaa ja ostaa minkä irti saa,
mut pohjimmiltaan, kuka ties, on hänkin oikein kelpo mies.
Suklaasydän sisällensä kätkee halvan sormuksen,
kerron hänen isällensä, aitoa jos saa mä en.
Bumtsi bum, bumtsi bum bum, bumtsi bum, bumtsi bum
bum.

Hän silmiin kyllä katsoo mua ja joskus saattaa innostua,
mut jäljennös on arvoton, jos suklaata vain sydän on.
Suklaasydän, kaunis päältä, tuskin paljon lohduttaa.
Suudelmatkin tuntuu jäältä, aitoja kun en mä saa.
Bumtsi bum, bumtsi bum bum, bumtsi bum, bumtsi bum
bum.

Kun aikamme näin kuljettiin, jo vihdoon viimein kävi niin,
hän että antoi rakkauden, ja sormuksen ja sydämen.
Suklaasydän, tinakuoret nyt jo murtui sulaen.
Niitä tarjoo miehet nuoret, aitoja vain saanut en.
Bumtsi bum, bumtsi bum bum, bumtsi bum, bumtsi bum
bum.

SULOISTA JA HAIKEAA

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Elämä on suloista ja haikeaa,
kun pitkin maailmaa se meitä kuljettaa.
Elämä on suloista ja haikeaa,
tuo matka kulman taa käy jostain kauempaa.
Elämä on, jotta miettisimme
kenen reppuun paketoimme manttelimme.
Elämä on luotavaksi luotu,
ja vaikka usko emme, ja vaikka epäilemme,
on meidän onneksemme maljat juotu.

Elämä on suloista ja haikeaa,
ja jos sen oivaltaa, ei löydä kauniimpaa.
Elämä on suloista ja haikeaa,
ja jos se vallan saa, se meidät luhistaa.
Ystävä kun poistuu joukostamme,
hetken aikaa eksyneinä vaellamme.
Yhdessä on tehty rengasmatkaa,
kun hautaa leiviskänsä ja tuntee pärjäävänsä,
ei kotiin päästyänsä tahdo jatkaa.

Elämä on suloista ja haikeaa,
na-na-na-naa-na-naa, na-na-na-naa-na-naa.
Elämä on suloista ja haikeaa,
na-na-na-naa-na-naa, na-na-na-naa-na-naa.
Elämä on jakso elämästä,
se tietää totuutemme, me sitä häpeilemme,
sen itse katkaisemme tämän tästä.

Elämä on suloista ja haikeaa,
kun pitkin maailmaa se meitä kuljettaa ...

SUOMALAINEN REISSUPOIKA

Mikko Alatalo
©ALR-Music Oy

Reppu täynnä rusinoita hän tulee taas kun on vapaat veet,
suomalainen reissupoika saa tyttöin silmiin kyyneleet.
Ei ole haaveet suuren suuret, kun joutui maansa vaihtamaan,
ne veivät tilan, ne veivät juuret, mies aina uskoo uudestaan.

Mä hikoillut oon Boråsissa, palellut Kostamuksessa.
Leivän uurteet kämmenissä, lohtu vain unohduksessa.

Parakissa lavereita, naisen ruumis seinässä,
maitohorsma heilimöi kusen polttamassa heinässä.
Lauantaina työmaasauna, puku päälle, kaupunkiin,
kavereihin viikon kauna, joku vuotaa asfalttiin.

Liikaa viinaa, lopputili, sen kunniaksi ryypätään.
Mies etsii työtä viikot turhaan, assalle jää kännäämään.

Hän mulle kantaa matkalaukut,
kun tulen maasta halvan viinan,
en osaa muuta, vain tarjoon paukut,
kun näen miehen, kun näen piinan.
Ei suomalaista reissusielua väkisin pysty aukaiseen,
tuore viina polttaa nielua, mies katsoo ohitseni kaukaiseen:

Ei tässä, poika, olla mitään hamppareita,
mullon tyttö oikein Sibiksessä.
Sillon niitä hienoja kavereita,
en oo kehdannu käyvä kylässä.

Reppu täynnä rusinoita hän tulee taas kun on vapaat veet,
suomalainen reissupoika saa tyttöin silmiin kyyneleet.

SURUJEN KITARA

-Johnny Guitar-
Victor Young & Orvokki Itä
©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Kitara soi, surua soi niin hiljaa,
soinnuista sen ilo on mennyt pois.
Sinun lähtösi vei siitä riemun,
suru vain siihen jäljelle jäi.
Surua nyt kitara soi.

Kerran se soi sinulle kirkkain kielin,
minulle nyt sointi sen tumma on.
Tule luokseni taas, tule rakkain,
silloin oisin niin onnellinen.

SUUELMIN SULJETUT KIRJEET

-Sealed with a kiss-
Gary Geld & Rauni Kouta
©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Nyt kun kesä mennyt on, syksy saapuu meidätkin eroittaen,
niin kirje kuitenkin sinun luoksesi löytää, uskothan sen?

Ja kun kirjeeni sä saat, muista silloin, se viesti on rakkauden,
sen suljen suudelmin, siinä on kesä lämmin, uskothan sen?

Nyt on syys, mutta jälleen, kun kukkiin puhkeaa maa,
niin silloin tapaamme jälleen, taas haave todeksi saa.

Siis kun kirjeen kirjoitan sulle rakkain, suudelmin suljen sen,
ja mielestäni taas pois syksyn vie silloin se viesti rakkauden.

SYKSYN SÄVEL

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Katu täyttyy askelista, elämä on kuolemista,
pane käsi käteen, ollaan hiljaa.
Pyydä minut aamuteelle, anna vettä kuihtuneelle,
nyt on elokuu, ja minä olen viljaa.

En ilosta itke, en surusta itke,
jos itken, niin itken muuten vaan,
ja muualla oon, ennenkuin huomataan.
Häntä rakastin paljon, sua rakastan joskus enemmän,
ole mulle vähän aikaa hän.

Ota minut sinun uniin, vaikka nousen toisiin juniin,
nyt on lokakuu, ja minusta näkee sen.
Kun tulen kiinni sinuun, jumalatkin uskoo minuun,
vaikka itse aina usko en.

En ilosta itke, en surusta itke,
jos itken, niin itken muuten vaan,
ja muualla oon, ennenkuin huomataan.
Häntä rakastin paljon, sua rakastan ehkä enemmän,
ole mulle vähän aikaa hän.

SYLVIAN JOULULAULU

Karl Collan & Martti Korpilahti

Ja niin joulu joutui jo taas Pohjolaan,
joulu joutui jo rintoihinkin.
Ja kuuset ne kirkkaasti luo loistoaan
jo pirtteihin pienoisihin.
Mut ylhäällä orressa vielä on vain
se häkki, mi sulkee mun sirkuttajain.
Ja vaiennut vaikerrus on vankilan,
oi, murheita muistaa ken vois laulajan.

Miss sypressit tuoksuu nyt talvellakin,
istun oksalla uljaimman puun.
Miss siintääpi veet, viini on vaahtovin,
ja sää aina kuin toukokuun.
Ja Etnanpa kaukaa mä kauniina nään,
ah, tää kaikki hurmaa ja huumaapi pään.
Ja laulelmat lempeesti lehdoissa soi,
sen runsaammat riemut ken kertoilla voi.

Sä tähdistä kirkkain, nyt loisteesi luo
sinne Suomeeni kaukaisehen.
Ja sitten kun sammuu sun tuikkeesi tuo,
sa siunaa se maa muistojen.
Sen vertaista toista en mistään ma saa,
on armain ja kallein mull ain Suomenmaa.
Ja kiitosta sen laulu soi Sylvian,
ja soi aina lauluista sointuisimman.

TAAS ON AIKA AURINGON

-Jag tror på sommaren-
Stig Olin & Jukka Virtanen
©Sweden Music Förlags Ab

Kun taas on aika auringon, niin uskon siinä taika on.
Mä sulle taitan kukkasen, kun vastaan riennät nauraen.
Ja tanssipaikan suuntaan näin lähdetään me käsikkäin.
Sun naurus tarttuu ihmisiin, ja uskon jälleen
haaveisiin.

Ihmisten mielet lannistaa talvella pakkassää,
reippaankin miehen astuntaa juopanen hiljentää.
Tuntuu kuin vuotta kymmenen jatkunut talvi ois,
nähdessäs vihdoin peipposen heität taas turkin pois.

Kun taas on aika auringon, niin uskon siinä taika on ...

Juhlat kun Jussin päivän on, silloin taas tarkenee,
loisteessa öisen auringon yksin ei taikaa tee.
Kokkoihin liekit leimahtaa, samoin myös sydämiin,
monikin kenties ehdottaa toiselle: ”Eikös niin?”

Kun taas on aika auringon, niin uskon siinä taika on ...

TAHDON KAIKKI KIRJEET TAKAISIN

-I'm gonna knock on your door-
A.Schroeder & S.Wayne & Saukki
©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Mä isken oveesi sun, seinääsi sun, helistän ikkunaa.
Et vastaa soittooni mun, kohta vimmastun,
mä tahdon saada kaikki kirjeet takaisin.

Sua kutsun mä näin, huudan mä näin, heräävät toisetkin.
Syy epätöivooni mun pitäis tietää sun,
mä tahdon saada kaikki kirjeet takaisin.

On kaikki tuo, mä mitä kirjoitin,
roskaa suurinta vain tietenkin.
En nyt voi mä ymmärtää,
miks sekoot sä, vaikka poissa oon mää.

Mä isken oveesi sun, seinääsi sun, se sua vain naurattaa.
Jos tässä auta ei muu, käytän kanuunaa,
mä tahdon saada kaikki kirjeet takaisin.

On kaikki tuo, mä mitä kirjoitin ...

Mä isken oveesi sun, seinääsi sun, se sua vain naurattaa ...

TAHDON OLLA SULLE HELLÄ

Veikko Samuli & Juha Vainio

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Tahdon sulle olla hyvin hellä, oisit mulle kukka
kämменellä,
tuskaa sulle en vois ikinä mä tuottaa.

Tahdot mulle olla hyvin hellä, näin kun väität käsi
sydämellä,
täysin voinko silti sun sanomaasi luottaa?

Niin suloinen oot, sun vartalosi on niin uskomaton.
Jos sua koskea mä saan,
mä silloin kauttaaltaan käyn vapisemaan.

Tahdot mulle olla hyvin hellä, näin kun väität käsi
sydämellä,
täysin voinko silti sun sanomaasi luottaa?

Tahdon sulle olla hyvin hellä, muuten en sua voisi käsitellä,
kauas tahtoisin sut sylissäni kantaa.

Tahdon sulle olla myöskin hellä,
jos voit muutakin kuin lähennellä,
jos voit mulle yksin sydämesi antaa.

Niin suloinen oot, sun vartalosi on niin uskomaton.
Kun sua koskea mä saan,
sä silloin kauttaaltaan käyt vapisemaan.

Tahdon sulle olla hyvin hellä, silloin onni oisi ihmisellä,
kaiken kun hän saa ja kaiken myöskin antaa.

TAITAA TULLA KESÄ

Esko Koivumies

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Aurinko paistaa ja vettä sattaa,
taitaa tulla kesä (kesä).
Linnut ne laulaa ja sirkat soittaa,
taitaa tulla kesä.

Oli karvalakki hautonut päätäni jo pitkään,
hiki valui virtanaan.
Monot oli pienet, oli lapasissa reikiä,
palelin toisinaan.
Latu oli poikki ja jäniksiä loikki,
en kiinni saanut ainuttakaan.
Jossain hangen alla uinui karhu kankahalla,
se veti vielä sikeitään.

Aurinko paistaa ja vettä sattaa ...

Rakkaudessa lipsuvat jalkani ei yhtään
pitäneet kutiaan.
Sydän vaivaisena kuljin, liian usein oven suljin,
kaikki oli vankilaa.
Kurkku oli rikki ja auttanut ei Vikki,
pöpö vainos yhtenäin.
Siihen meinasin jo kuolla, olin rajalla jo tuolla,
sepä oli aikaa ankiaa.

Aurinko paistaa ja vettä sattaa ...

TAMMERKOSKI

Lauri Lieppo & M.Maja

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Veet Tammerkoskessa kiitävät ain,
sillalla kuohuja kuunnella sain.
Laineiden pauhut, kaupungin sauhut,
aatokset johdattaa maailmaan vain.

Kun Tammerkoskella tummenee yö,
sillalla kimmeltää lamppujen vyö.
Koski vain pauhaa saamatta rauhaa,
Tampereen muistolle syömmeni lyö.

TANGO PELARGONIA

Kari Kuuva

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Vanha pelargonia on mummon akkunalla,
ja akkunan alla laulaa katulaulaja.
Hän mummolleni laulaa ja punoo lemmen paulaa,
mutta turhaa on se vaivaa, mummo vaarin muistaa vain.

Myrsky-yönä vaari hukkui meren mustiin laineisiin.
Tuonen käki jossain kukkui, jäi mummo kyyneliin.

Sinä yönä kukkiin puhkes vanha pelargonia,
liekkiin hehkuvaan se aukes, kuihdu ei kai milloinkaan.
Yhä pelargonia on mummon akkunalla,
turhaan akkunan alla laulaa katulaulaja.

TANSSI LOPPUUN RAKKAUDEN

-Dance me to the end of love-

Leonard Cohen & Turkka Mali

©Sony Music Publishing Scandinavia Ab

Laa la, la la la la laa la, la la la la laa la, laa laa laa.
Laa la, la la la la laa la, la la la la laa la, laa laa laa.

Tanssita mua ikuisesti viuluin palavin,
tanssita mua turvapaikkaan piiloon jonnekin.
Liitäkäämme taivasiin taas lailla kyyhkysten,
tanssi loppuun rakkauden, tanssi loppuun rakkauden.

Tanssita mua sinne, missä nähdä ei voi muut,
paheelliseen suudelmaan kun yhtyy meidän suut.
Näytä mulle murjotulle rajat sydämen,
tanssi loppuun rakkauden, tanssi loppuun rakkauden.

Tanssi kuin ois nuoruus täällä, kuin ois meillä hää,
tanssi kunnes ikuisuuden silmissäni näät.
Hallitsemme rakkautta, oomme orjat sen,
tanssi loppuun rakkauden, tanssi loppuun rakkauden.

Tanssi luokse lasten, jotka oottaa syntymää,
tanssi parvekkeelle, jossa sylis lämmittää.
Tanssi kunnes väistyy täältä uhka jokainen,
tanssi loppuun rakkauden, tanssi loppuun rakkauden.

TIKERIHAI

-Tiger shark-

Peter Hodgkinson & Reino Helismaa

©EMI Music Publishing Scandinavia Ab

Yö taas palmujen ylle saa, rantaan maininki raukeaa.
Siellä tuoksussa tuulien kuulet laulun hiljaisen.
Laulu lemmeestä kertoo näin, kuinka nuori mies merta päin
lähti helmen nyt löytääkseen, rakkaalleen sen antaakseen.

Vaan julma tiikerihai, vaaniva tiikerihai
silloin saaliikseen nuoren miehen vei,
saanut helmeä hän ei.

Nyt on niin yksinäinen tyttö tuon nuorukaisen,
kun hän rintaansa murheen suuren sai,
tuotti sen tiikerihai.

Aallon välkkeessä loistaa kuu, rannan hiekalle heijastuu
yksi ainoa varjo vain - nyt ei toista nähdä lain.
Poissa varjo nyt toinen on, laulu loisteessa kuutamon
kaikuu, syyn siihen tietää kai merten julma aavehai.

Vaan julma tiikerihai, vaaniva tiikerihai ...

TILI MENI

Jussi Kinnunen

©Love Kustannus Oy

Mikä ihme se on, kun rahat ei riitä,
voin vain sanoa, etten ole niitä,
jotka rahan perässä uikuttaa,
juppileikkeihin elämänsä kuluttaa.

Töitä on tehtävä niin kuin hullu,
vaikka rakkoja siitä vain käteen on tullu,
sano elämässä täytyy yrittää
oravanpyörää pyörittää.

Tili tuli, tili meni, joku välistä sen veti,
kuka perkele rahan jäljet tunnistaa.
Tili tuli, tili meni, joku välistä sen veti,
kyllä systeemi osaakin kuristaa.

Korvatkaan ei mulla enää riitä,
velat kun menee yli jopa siitä,
mulla morsiamen nimi on SYP,
vaikka pyytänyt en sitä edes vihille.

Kuka täällä enää mitään vakavasti ottaa,
vaikka Pellekin laulo, että elämä on totta,
mutta minä poika aion vielä yrittää
elämän pyörteitä selvittää.

Tili tuli, tili meni, joku välistä sen veti,
kuka perkele rahan jäljet tunnistaa.
Tili tuli, tili meni, joku välistä sen veti,
kyllä systeemi osaakin kuristaa.

TIMANTTI JA RUOSTE

Hector
©Hector

Tahdon laulaa kuin kuuluisa Zimmerman,
niitä lauluja vieläkin rakastan.
Jotain niistä kai lainailinkin,
itse myöhemmin sen oppisin,
että lauluja syntyy kun vituttaa,
ihmiskunta kun yössänsä kituuttaa,
ja mä kirkkaana nään niin timantin kuin ruosteenkin,
niin timantin kuin ruosteenkin.

Nämä laulut on kulutustavaraa,
ne vain peilailee maailmaa avaraa.
Nämä laulut ei kirjoihin jää,
niiden jälkeenkin on elämää.
Niiden paatos on itkua, naurua,
ja ne ällöttää voi yhtä Haurua,
mutta kirkkaana nään niin timantin kuin ruosteenkin,
niin timantin kuin ruosteenkin.

Nämä omistan Dylanin Bobille,
perusjätkälle, kulttuurisnobille.
Tästä saa rivin myös jengi uus,
jonka aate on aatteettomuus.
Nämä laulut ei noudata trendiä,
siksi niillä on niin monta frendiä,
joiden silmissä nään niin timantin kuin ruosteenkin,
niin timantin kuin ruosteenkin.

Vaikka myöhemmin pidinkin Bowiesta,
minut kaivettiin kellarikrouvista,
minut tempaistiin showbisnekseen,
osasinhan a-mollin ja c:n.
Tällä laidalla musiikin sektorin,
Irwin kuuroutui, kuinka käy Hectorin,
ja kun Leskisen nään, nään timantin kuin ruosteenkin,
niin timantin kuin ruosteenkin.

Olen palannut pikkuisiin lauluihin,
kyllästyin ahneisiin naamatauluihin.
Niinkuin uusiutua aina vois, ettei lentäisi jengistä pois.
Laulan sen minkä ehdin myös elämään,
minkä saavutan tai mistä paitsi jään,
sillä elämän nään kuin timantin tai ruosteenkin,
kuin timantin tai ruosteenkin,
niin timantin kuin ruosteenkin.

TISKARIN POLKKA

Hiski Salomaa

Ämmät ne huutaa, juo ja mässä,
minä vuan astijoita tiskaan tässä.
Kahvi pannusta tahtoi maahan mennä,
enhän minä kaikkeen lennä.
Milkmänni varhain maitoa kantaa,
rauhassa taaton nukkuu antaa.
Koirakin tarttee ulkona käyttää,
kissalle kuppi täyttää.

Minä vuan tiskaan astijoita
ja luuvalla lakasen lattijoita,
tili tili tili tili tittattaa,
kyllä torstai meitä nyt lohduttaa.

Joskus kun ämmä on kitsiin tullu,
niin siellä se huutaa kuin puolihullu:
Ootko sä laittanu ukolle ruokaa?
Hälle nyt kahvia tuokaa.
Mun sille pitäisi terävätä laittaa,
lapselle tarttis resuakin vaihtaa.
Papukaija huutaa: Piikaa, piikaa!
Ovikello rinkaa.

Minä vuan tiskaan astijoita ...

Sitten kun tullunna torstai-ilta,
niin polokasta notkuu se haalin silta,
kun Janne se vie sitä lännen mallii
ja Puavo iistiläestä.
Toeset ne huhkii sieltä ja tiältä
että dressakin tahtoo puota piältä.
Nuoret ne hyppää ympär haalia,
vanhat ne nurkassa viäntää.

Orkesteri soittaa hiitula hiitaa,
ryty tyty tyty tyty tyytylä tyytää,
tili tili tili tili tittattaa,
kyllä torstai meitä nyt lohduttaa.

Sieltä hellun kun lähtee kotia tuomaa,
kahvilaan mennään, otetaan juomaa,
kupit siellä kalisee, ryskää ja räiskää,
on tunne ku Härmän häissä.
Siellä kun istutaan puoleen yöhön,
kotia tultua alakaa työhön.
Muuta ei kerkii kun dressan vaihtaa
ja hellun kotia laittaa.

Minä vuan tiskaan astijoita ...

TOTISEN POJAN JENKKA

Georg Malmstén

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Te luulette varmaan, että totanoin
mä en pystyisi lauluja luomaan,
mut uskokaa te pojat, jotta totanoin
pystyn ainakin yhden esiin tuomaan.
Niin heikko on lauluni, mutta totanoin
enhän sillä mä tohtoriksi väitä,
vaan mä ajattelen näin, itsekseni nimittäin,
että mahtuuhan maailmahan näitä.

Jo mammani muinoin sanoi: totanoin
kun sä poikani jätät kotirannat,
niin pidä sinä varasi kelle totanoin
sinä lempes ja sydämesi annat.
Kas maailma on kavala, ei tiedä totanoin
vaikka rakkahin ystävä pettäis.
Mut mä ajattelin näin, itsekseni nimittäin,
ettei kukaan mua huulesta vettäis.

Mut annapas olla, kun sitten totanoin
tuli vastaani neito niin nätti.
Niin silloinpa häipyivät heti totanoin
kaikki neuvot mi mammani jätti.
Mä katselin häntä ja vuoroin totanoin
sitä taivahan kirkasta kuuta.
Ja mä ajattelin näin, itsekseni nimittäin,
siin on tyttöni mun, ilman muuta.

Ja pankista sitten heti totanoin
minun pikkuiset säästöni nostin.
Ja niilläpä tietysti hälle totanoin
ihan kultaisen sormuksen mä ostin.
Mä nailonit hankin ja muuta totanoin
enkä pienistä pannut mä hanttiin,
vaan mä ajattelin näin, itsekseni nimittäin,
voinhan viedä mun kelloni panttiin.

Mut pennit kun loppuivat tyystin totanoin
silloin häipyi mun onneni tähti.
Hän lappusen kirjoitti, jossa totanoin
luki: nyt tämä tyttönen lähti.
Mut hetkistä menneistä sulle totanoin
tahdon niata siroasti ja kiittää.
Mut mä ajattelin näin, itsekseni nimittäin,
kyllä naisessa julmuutta riittää.

Hän pyysi vielä käymään luonaan totanoin
jonkun pontsarin kartanolla,
mut minä poika tuumin, jotta totanoin
antaa arpisten haavojen olla.
Mä lauluni laulan, enkä totanoin
tällä tohtorinhattua voita.
Minä ajattelen näin, itsekseni nimittäin,
että mahtuuhan maailmahan noita.

TULE LÄHEMMÄKSI

Veikko Samuli & Juha Vainio

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Surulliset silmäs nuo mä heti huomasin,
katse mua kiehtoi tuo, kun surin itsekin.
Siksi sinut tanssiin hain, tuon katseen vuoksi vain,
joku meitä yhdistää, en tiedä enempää.

Tule lähemmäksi, kun me tanssitaan,
sydänystäväksi tahdon sinut vaan.
Jos sä tahdot myös, niin kenties tämä ilta
voisi olla silta aikaan parempaan.
Tule lähemmäksi, keinu sylissäin,
sydänystäväksi tunnen sinut näin.
Samankaltaisuus jos yhteen meitä liittää,
tiedä en, mut riittää kun oot lähelläin.

Surulliset silmäs nuo on kaikkeen pettyneet,
lähelles mun jäädä suo, et pety uudelleen.
Sillä myös mä yksin jäin, kun lähti ystäväin,
sitten enää haavoittaa ei kukaan meitä saa.

Tule lähemmäksi, kun me tanssitaan ...

TULIPUNARUUSUT

Usko Kemppe

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Illoin luokse pienen kapakan
ratsuani juoksuun hoputan.
Kuiskaa hiljaa arotuuli,
hymy Rozy punahuuli,
tyttö, jota yksin rakastan.

Heijaa, ruusut tulipunaiset
sua varten vain on kukkineet.
Kauneimmat on niistä sulle,
suukon palkaksi suot mulle,
mulle suukko, sulle ruusut tulipunaiset.

Kaukana on mulla maja pien,
tähdet pustan yli näyttää tien.
Satulaan sun nostan, kulta,
ratsun lento on kuin tulta,
taivaan rannan taa kun sinut vien.

Heijaa, ruusut tulipunaiset ...

TULISUUDELMA

-Kiss of fire-

A.Villoldo & L.Allen & Kullervo

Sun tulisuudelmasi tähden aatos entää
nyt onneen, kipinät kun silmissäni lentää.
Tuo huultes kuuma valhe uskoa mun täytyy,
sun tules liekeissä kun sydämeni räytyy.
Sä lailla soihdun toit mun sieluhuni liekin,
se vaikka onnesta nyt murheeseen viekin.
Ja tuolta katkeralta tieltä minä joskaan
en palaa koskaan, niin lähden kuitenkin.

En tultas kestää mä saata, turha koittaa
on tunteitani voittaa, en onnistu mä lainkaan.
Sit en voi estää, oi, miksi suukkos sainkaan?
Sun orjas oon ja aina orjaksesi jään,
vaan säälimään en pyydäkään.

Siks jälleen huules mulle hetkiseksi lainaa,
tuo muisto mieltäni vaik huomenna jo painaa.
Sun tulisuudelmassas onni mua kohtaa,
se myöskin johtaa mun turmioon.

TUMMANPUNAINEN

-Candy apple red-

H.Turner & J.Raittinen

©Ashna Music Corp/Acuff-Rose-Opryland Music Inc.

Joka ilta läpi kauppalan hän ajoi
lujaa tummanpunaisella autollaan.
Häntä tapas salaa tytär nimismiehen,
mitään nimismies ei tiennyt, sanottiin.
Kerta kerran jälkeen nimismies sai turhaan
häntä koettaa tavoittaa, hän karkas vaan.
Putka kauppalan sai tyhjänä vain oottaa,
vannoi nimismies: vielä hänet sinne saan.

Taas tulee tummanpunainen, se menee kiitäen,
jos hiljennä ei vauhtia niin joutuu kuolemaan.
Mutta tyttö sanoi vaan, käy hän ennen kuolemaan,
kuin elää ilman tummanpunaistaan.

Niinpä nimismies nyt laittoi tielle sulun
luokse merkin rajoitetun nopeuden.
Illan suussa tapasivat nuoret jälleen,
ja menivät he silloin naimisiin.
Luokse isän sulhasineen tyttö lähti,
hän ajoi lujaa niin kuin aina ennenkin.
Sulkuun auto törmäs heti räjähtäen,
liekkeihin nyt kuolivat he kumpikin.

Niin kävi tummanpunaisen, mi kulki kiitäen,
hän ei hiljentänyt ollenkaan vaan päätyi kuolemaan.
Laulu surullinen tää vain tahtoo tähdentää,
että vauhtia vois joskus hiljentää.
Laulu surullinen tää vain tahtoo tähdentää,
että vauhtia vois joskus hiljentää.

TUMMAT SILMÄT, RUSKEA TUKKA

-Le coeur Somnambule-

Jeff Barnel & Raul Reiman

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Tummat silmät, ruskea tukka,
koskaan niitä hylkäisi en,
lämpöinen on poskensa nukka,
huulillain kun tunnen mä sen.
Tummat silmät, ruskea tukka,
niihin kerran langeta sain,
syrjällään nyt on sydän rukka,
rakastan niin häntä vain.

Elämän niin tyhjäksi luulin,
ja sitten hän jo saapuikin,
kun hänen äänensä kuulin,
se tuntui niinkuin lentäisin.
Miten niin kaivata voikaan
vain miestä yhtä ainoaa,
ja sisällään kuinka soikaan,
niin lauluun sydämein hän saa.

Tummat silmät, ruskea tukka ...

Ympäriillein kädet hän laittaa,
se tutun turvallista on.
Rakkauttain ei voisi taittaa,
se aina on kuolematon.
Tekisin kaiken hänen vuokseen,
hän paljon mulle merkitsee,
kun hämärän tullen kuljen luokseen,
niin askelistain sen kuulee.

Tummat silmät, ruskea tukka ...

TUNNE HELLIN, VOIMAKKAIN

-Love me tender-

Elvis Presley & Vera Matson & Sauvo Puhtila

©Peermusic Ab

Nyt en luotas milloinkaan tahdo mennä pois.
Kauniimpaa ei päällä maan missään mulla ois.
Hellän, mutta voimakkaan tunnen rakkauden.
Rinnalleni sinut saan, koskaan päästä en.

Vuodet riittää tuokion, kestää ikuisuus.
Rakkaus on ajaton, ainaisesti uus.
Hellän, aina voimakkaan tunteen mulle soit.
Tiedän, että onnen maan näyttää mulle voit.

Kuiskaa vielä uudelleen, etten mennä saa.
Maailmasta kauniin teen aina aikain taa.
Tunne hellin, voimakkain, kaunein, koruton,
meidän rakkaus on vain, ikuinen se on.

TUNTURISATU

Kauko Käyhkö & M.Maja

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Pohjolan yössä kerran löysin mä ystävän,
luonani hetken verran toivoin mä viipyvän.
Katseensa kirkas loisti kuin tähdet Pohjolan nuo.
Pohjolan yössä kerran lempemme syttyi tuo.

Pohjolan yöhön kerran ystäväin lähti pois.
Luulin, vain hetken verran siellä hän viipyä vois.
Tunturin tuolle puolen tie minun ystävän vei.
Tunturin tuolta puolen palannut konsaan ei.

Tunturitietä illoin yksinään kuljeksin,
armastain muistan silloin, muistan ja uneksin.
Jospa hän saapuis kerran tunturipolkua näin,
kulkisi hetken verran kanssani vierelläin.

TUOLLAINEN TYTTÖ

-A girl like you-

Jerry Lordan & Saukki

©EMI Music Publishing Scandinavia Ab

Edessäin jotain näin, niinkuin lyötynä siihen jäin.
Hymyilit, säteilit, en oikein uskonut silmiäin
voiko olla tyttö tuollainen.

Koko maa kuulla saa nyt että tyttöä hurmaavaa
rakastan, haluan sua kautta vuosien tanssittaa,
mistä löytyi tyttö tuollainen.

Yllättää, hämmentää, usein kohtalo näin,
pojan tie, tytön tie ja sattuma yhteen ne vie.

Sinä vain, minä vain, lyö meillä sydämet vastakkain,
ja yhteiset on askeleet, sä tieni helpoksi kulkea teet,
aina kanssain on tyttö tuollainen.
Tyttö tuollainen, tyttö tuollainen.

TUOPIN JÄLJET

Toivo Kärki & Kari Wilkman & Reino Helismaa

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Moneen tuoppiin jo kourani tarttua sai
tämän kirjavan kulkuni tiellä.
Moni tuoppini hauskasti tyhjjeni kai,
tai se katkera olluton niellä.
Joka tuopista jälkiä pöytään jää,
ja ne montakin muistoa säilyttää.
Itse tuoppini jäljet mä tunnen.

Moni tyhjjeni seurassa ystävien,
kuvat hilpeät vaahdossa kulki.
Monen muisto on kylmä ja murheellinen,
suru suuni kun laululta sulki.
Jälki harmaa jos tuopista jäädä vois,
paras lasku on maksaa ja mennä pois.
Itse tuoppini jäljet mä tunnen.

Toki tuoppini kuohussa välkkynyt on
usein muisto niin lämmin ja hellä.
Tuopin sellaisen muisto on kuolematon,
hyvä silloin on mulla jos kellä.
Jälki tuoppini rattoisa silloin lie,
se ei syytä, vaan herkäksi mielen vie.
Itse tuoppini jäljet mä tunnen.

Elon krouveissa vaihteluun tottua saa,
tuoppi näyttää voi houkuttavalta.
Vaikka raikasta on se ja vaahtoavaa,
sakan löytää voi kielensä alta.
Jälki pöydässä ilmoittaa mulle sen,
että pettymys, isku on melkoinen.

Itse tuoppini jäljet mä tunnen.

Mutta tuoppini tyhjennän, vaikka en voi
kuohun laatua arvata aina.

Ilo ehkäpä tuopissa vaahtona soi,
tuoppi silloin ei kourassa paina.

Tumman jäljen jos tuoppini pöytään tuo,
tuoppi uusi jo ehkäpä kirkkaan luo.

Itse tuoppini jäljet mä tunnen.

TUPAKKA, VIINA JA VILLIT NAISET

-Cigarettes, whisky and wild, wild women-

T.Spencer & D.Lindholm

©Sweden Music Förlags Ab

Oli mullakin vaimo ja olin onnellinen mies,
luulin sen kestävän koko elämän tien.

Mut tapasin naisen ja se opetti mut juomaan,
opetti mut juomaan ja polttamaan myös.

Tupakka, viina ja villit naiset
ne tekee sut hulluks, ne sotkee sun pään.

Tupakka on maailmanlaajuinen synti,
yks' pötkylä suussa ja apina oot.

Niin kuulkaa nyt nuoret, kuulkaa kokeneen ääntä:
älkää vääntäkö sätkää, älkää koskeko viinaan.

Tupakka, viina ja villit naiset ...

Alkuun tää nainen oli kuin enkeli maan,
niin kauan kuin kaikkee oli ympärillään:
rahaa, tupakkaa, viinaa ja talo,
mut kun ne on loppu, näkyi vaan takavalo.

Tupakka, viina ja villit naiset ...

TUULELLA EI OLE YSTÄVÄÄ

Andrej Petrov & Hillevi

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Tuulella ei ole ystävää, mastoissa vain se soi.

Tuulella ei ole ystävää, kaivata vain se voi.

Tuuli on luotu kulkemaan, mastoissa laulamaan.

Aina kertovan kuulen sen suruja ihmisten,

aina kertovan kuulen sen suruja ihmisten.

Tuulella ei ole ystävää, nyt sitä ymmärrän.

Minulla ei ole ystävää, rakkauden löysi hän.

Veikkoa kaipaam nauravaa päiviltä nuoruuden,

mutta ystävyys mennä saa tullessa rakkauden,

aina ystävyys mennä saa tullessa rakkauden.

TUULELTA VASTAUKSEN SAAN

-Blowin' in the wind-
Bob Dylan & Pertti Reponen
©Music Sales Corporation

Oi, kuinka kauan tuo lintunen saa
taas lentää luo kotimaan?
Niin! Oi, kuinka monta tietä saa
taas yksin mies vaeltaa?
Niin! Oi, kuinka voi sota maan hävittää
taas ennenkuin rauhan mä nään.
Ja tuulelta vaan mä vastauksen saan,
vain tuulelta vastauksen saan.

Oi, kuinka kauan nyt taivas ja maa
vain paikoillaan olla saa?
Niin! Oi, kuinka kauan ihminen saa
maan päällä näin ahertaa?
Niin! Oi, kuinka monta kertaa hän saa
taas luottaa vain unelmaan?
Ja tuulelta vaan mä vastauksen saan,
vain tuulelta vastauksen saan.

Oi, kuinka katseeni niin usein saan
taas taivaaseen kohottaa?
Niin! Oi, kuinka jään usein vain itkemään
poismennyttä ystävää?
Niin! Oi, kuinka koskaan mä voin ymmärtää
näin miksi taas yksin jään?
Ja tuulelta vaan mä vastauksen saan,
vain tuulelta vastauksen saan.

TUULENSUOJAAN

-Yellow river-
Jeff Christie & Pertti Reponen
Gale Music, by permission from AIR Chrysalis Scandinavia
Ab

Terve vaan, työni tehköön muut!
Päätin vihdoin, nyt korjaan luut,
ja häivyn niin, että kuiskii suut mä tuulen suojaan.

Suljen taaksein nyt arkiston,
avain viimeinkin teidän on,
mut huomataks, vain mun tiedossain on tie tuulen suojaan.

Tuulen suojaan, tuulen suojaan,
pois kiireistäin mä vihdoin näin,
tuulen suojaan, tuulen suojaan
mä paikan sain kauas huolistain.
Posti tuskin tietä tuntee, summerit ei soi,
ja pahat kielet miestä täällä haavoittaa ei voi,
tuulen suojaan!

Vanhan jaalan toin laiturin,
pohjaan painuu se, sanottiin.
Mä töitä tein ja nyt katselee niin se Pohjoisrantaa.

Muuan on, jonka sinne vien,
muuan piilooni tietää tien.
Hän yksin poistaa voi tuskan ja hien ja rauhan antaa.

Tuulen suojaan, tuulen suojaan ...

TYÖMIEHEN LAUANTAI

Irwin Goodman & Emil Retee

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Viideltä saunaan ja kuudelta putkaan,
se on sellainen työmiehen lauantai.
Viideltä saunaan ja kuudelta putkaan,
se on sellainen työmiehen lauantai.

Sunnuntaiaamuna kotiin kun hän saapuu,
pari litraa vettä heti kurkkuhun kaatuu.
Vaimonsa edessä hän tekojansa katuu,
kunnes koittaa arkinen maanantai.

Seitsemältä töihin ja neljältä kotiin,
se on sellainen työmiehen maanantai.
Seitsemältä töihin ja neljältä kotiin,
se on sellainen työmiehen maanantai.

Joka aamu seitsemältä töihin hän menee,
hikipäässä perheellensä elatuksen hakee.
Satoi, taikka paistoi töissä hänet näkee,
kunnes koittaa viimein lauantai.

Viideltä saunaan ja kuudelta putkaan ...

Vesi on hyvää ja asperiini maistuu,
höyryt kun vähitellen päästä jo haihtuu.
Viikon sisään lompakkokin laihaksi vaihtuu
kunnes koittaa viimein se lauantai.

Viideltä saunaan ja kuudelta putkaan ...

TÄHDENLENTO

Jukka Koivisto

©Bluebird Music Oy

Tuntuu niinkuin tuhat vuotta mä kulkenut oisin,
ja siltikin aivan suotta, niin väittää mä voisin.
Kun mies ei tunne polkujaan,
se harhailee vain päällä maan,
ja yksin kantaa murheet sielussaan.

Vaan silloin tähdenlennon näin,
se kirkaana loisti muut tähdet himmentäin.
Ja mä oivalsin sen, siinä onneni on,
tuo loiste niin kirkas ja suunnaton.
Nyt toivoa voin jotain sellaista,
mistä ollut oon osaton.
Hiljaa lausuin silloin sanat nuo:
tähdenlento, jos voit mulle parempi huomina suo.
Sitten sammui se pois kauas avaruuteen,
ja loiste sen kaikkosi pimeyteen,
silloin tiesin, voisin luottaa huomiseen.

Tuntui niinkuin tuhat vuotta mä kulkenut oisin,
ja siltikin aivan suotta, niin väittää mä voisin.
Vaan nyt käy mies taas polkujaan,
ei harhailekaan päällä maan,
voi olla viimein varma tunteistaan.

Niin silloin tähdenlennon näin ...

TÄHDET, TÄHDET

Rauli Somerjoki

©Love Kustannus Oy

Saapunut luokseni yö on,
silmäni luon taivaaseen.
Tumma se katto tähtinä tuikkii,
on katseensa tutkimaton.
Suunnaton tähtien määrä
häipyen kaukaisuuteen,
niin pientä rataa maapallo mataa
omaansa ain uudelleen.

Tähdet, tähdet, luoksenne tahtoisin pois.
Tähdet, tähdet, silloin mun helpompi ois.
Tähdet, tähdet, enkö jo tulla mä saa,
tähdet, tähdet, ikuisuusiin ajan taa?

Turha on toiveita kantaa,
turha on haaveiden tie.
Jos jotain antaa tai lemmenrantaa
käy sanaan, se suoraan vain vie.
Aamuhun yön tähdet haipuu,
idässä pian ruskottaa.
Karvas jää kaipuu, pää alas taipuu,
päivä käy uus koittamaan.

Tähdet, tähdet, luoksenne tahtoisin pois.
Tähdet, tähdet, silloin mun helpompi ois.
Tähdet, tähdet, enkö jo tulla mä saa,
tähdet, tähdet, ikuisuusiin ajan taa?

TÄHTI JA MERIPOIKA

-Sjömannen och stjärnan-

Bror Karlsson & Olavi Virta

©Sweden Music Förlags Ab

Tuoll' on iltatähti, sille laulan,
taivahalla kun se kimmeltää.
Aatoksein kun rientää kotimaahan,
kyynel poskelle mun vierähtää.

Kotirannat rakkahat on siellä,
mistä suunnan otan läntehen.
Vaarat väijyy aina mua tiellä,
on monen hauta meri viimeinen.

Väsyneenä kun mä päivän töistä
hetkeks' istahdan mä kannelle,
katson taivaalle, sen tähtivöistä
etsin rauhoitusta sielulle.

Iltatähden kimmellyksen myötä
kotihin nyt laitan terveisen.
Kerron, kuinka kouristaapi syöntä,
heitä kun mä täällä muistelen.

TÄMÄ AAMU

Jukka Mäkelä
©Jukka Mäkelä

Tämä aamu on huono aamu,
kaikista aamuista kehnoin aamu,
on kasvot harmaat ja särkee pää.

En tänä aamuna pysty työhön,
en pysty lähtemään päivän työhön,
pomo soittaa ja kiroaa.

Ei oma vaimokaan anna rauhaa,
ei anna vaimokaan mulle rauhaa,
kantaa kaunaa ja nalkuttaa.

En tänä aamuna jaksa nousta,
en jaksa nousta, vuoteesta nousta,
kun päähän koskee, jos liikahtaa.

Tämä aamu on huono aamu,
kaikista aamuista kehnoin aamu,
en muista aamua huonompaa.

TÄÄ YSTÄVYYS EI RAUKENE

Trad

Tää ystävyys ei raukene, vaan kestää ainiaan,
on suuri silloin riemumme, kun jälleen kohdataan.
Tiet kauas voivat loitota, jää muistot sydämiin,
siis vielä kiitos kaikesta, ja terve, näkemiin.

UNOHTUMATON ILTA

V.Solovjev-Sedoi & Kristiina
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Metsässä ei liikahda lehtikään, on kuin luonto kuollut jo ois.
Kuinka kaunis on illan hetki tää,
rusko päivän kun haipuu pois.

Päivä kohta koittaa ja laskee kuu, lumous ei haihdu vaan.
Vaikka unhoittuis multa kaikki muu,
tämä ilta ei milloinkaan.

URALIN PIHLAJA

E.Rodyigin & Veikko Vallas
©Warner/Chappell Music Finland Oy

Illan tuuli soittaa jo latvaa pihlajan.
Kaupungista kuulen mä valssin niin kaihoisan.
Pihlajasta se kertoo, on tuttu tarina sen.
Muistan Uralin rinteiltä valkolatvuksen.
Niin kuin seppelepäinen vain nuori morsian on,
kukkii pihlajahuntu tuo alla auringon.

Kauas tuonne jääneen mä tiedän pihlajan.
Kauas kulki tieni, jäi hän, jota rakastan.
Syksyn punaiset marjat kuin kyynel pihlajan on.
Itkin pihlajan lailla, on sydän onneton.
Niin kuin seppelepäinen vain nuori morsian on ...

Kenties kerran vielä soi tuuli lauhemmin,
kaupunkien pauhu jää taakse viimeinkin.
Missä pihlaja kukkii, taas armaan nähdä mä saan.
Luonto puhkeaa kukkaansa jälleen kauneimpaan.
Silloin seppelepäinen vain nuori morsian on ...

VALSSAAJA KONEPAJALLA

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Töitä tein, töitä tein, töitä tein,
energialataukseni konepajalle mä vein.
Siitä leivän sain itsellein, jee, ja saastui Rein.
Minä viilailin, kiilailin, leikkailin, veikkailin,
niittailin, viittailin kintaalla vain.
Minä porailin, torailin, lakkailin, makkailin,
jyrasin ja kyrsin vatsan täyttää sain.

Kyllästyin, kyllästyin, kyllästyin,
kun mä rautajauhopylyt keuhkoputkestani ryin.
Turhan halvalla terveyden myin, jee, mitättömin syin.
Minä sorvailin, lorvailin, hitsailin, vitsailin,
työstin, ja Kyöstin kanssa korttia löin.
Minä sirkkelöin, smirgelöin, tinasin, kinasin,
juotin ja tuotin ja huonosti söin.

Sitten kerran pomo sanoi: ”Mene valssaamaan siitä,
ja aikaa on huhtikuun kolmanteen,
ja jumalauta, jätkä paskiainen aika jos ei riitä,
niin sinusta työttömän teen.

Innostuin, innostuin, innostuin,
konttoristineidin kanssa valssin pyörteisiin mä uin.
Ja me tanssimme hymyssä suin, jee, kolisevin luin.
Minä vääntelin, kääntelin, hyörin ja pyörin,
ja taivutin, vaivutin hurmioon sen.
Minä raadoin ja kaadoin, ja sivelin, hivelin,
viihdytin, kiihdytin turmioon sen.

Mutta pomo paskaa haastoi ja tukkaansa raastoi,
ja hauleja laukoi mun monoon.
Se kirosi ja noitui, ja se vahingoksi koitui,
se pani mulle pennit jonoon.

VALTATIE 66

Bobby Troup & Jussi Raittinen

©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Jos sä Pohjanmaalle aiot matkustaa,
pienen laulun aion sulle omistaa,
se on blues valtatie 66.

Orivedeltä se lähtee pohjoiseen,
loppuu Lapualla kirkon kupeeseen.
Tää on blues valtatie 66.

On ensin Ruovesi ja Visuvesi,
Virrat ja Alavus ja Kuortanekin meni,
on myös Toriseva, sen kohdalla on kuoppia,
sekä Jäminkipohja, ja kohta jo hohtaa,
Tiistenjoen sini, se on aika pieni.

Vielä TVH:lle värssyn omistan,
kun on tehnyt meille tien noin surkean,
tehkää uus valtatie 66.

VALTATIE

Jukka Kuoppamäki

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Et pysyväistä sä majaa saa, sun täytyy eespäin vain vaeltaa.
Taas aamun tullen sä huomaat sen,
ja matka jatkuu tää ikuinen.

Mun elämäin on valtatie,
näin syrjäteille se joskus vie.
Mut vaikka tieltäin mä eksynkin,
taas sinne löydän mä takaisin.

Niin kauan kuljin mä epäillen, en syytä nähnyt mä tuskien.
Jos liikaa kiinnyt sä maailmaan,
et irti pääse kai milloinkaan.

Mun elämäin on valtatie ...

Mut kerran kirjan mä avasin, ja sanaa lohdun näin tavasin:
”Et pysyväistä sä majaa saa,
mut koti jossain sua odottaa.”

Mun elämäin on valtatie ...

Ja pyörä pyöräi tuo ikuinen, vain pieni hammas oot rattaiden.
Mut kierros kierrokselta vähemmän
lait sua määrää nää elämän.

Mun elämäin on valtatie ...

Mut kerran aika on täyttynyt, pois viimein heittää saan
epäilyt
Vaikk joskus tuntuu, ei määrää näy,
hän aina kanssain vierellä käy.

Mun elämäin on valtatie ...

VANHA SALAKULJETTAJA LAITINEN

Toivo Kärki & Juha Vainio

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Vanha salakuljettaja Laitinen
takaa makasiinien hiipii vilkuillen.
Silmillä on lakin lippa, nenänpäässä jäinen tippa,
murhemietteet täyttää miehen sydämen.
Aika entinen ei koskaan enää palaa,
enää kannata ei kuljettaa nyt salaa.
Bisnekset ei millään luista, kukaan Laitista ei muista,
aika entinen ei koskaan enää palaa.

Vanha salakuljettaja Laitinen,
hyvin muistaa vielä sen ajan mennehen,
kuinka ennen yksin aivan ajoi Viroon aarrelaivan
pullopostin kotimaahan rahdaten.
Aika entinen ei koskaan enää palaa,
vanhan varmaan täytyy kohta vaihtaa alaa.
Tarkka tutka tullimiehen taittaa matkan puolitiehen,
aika entinen ei koskaan enää palaa.

Vanha salakuljettaja Laitinen
taakse makasiinien kulkee nyyhkien.
Lestin viimeisen hän heittää, lumi laitureita peittää,
kylmään hankeen jäätyy jälki kyynelen.
Aika entinen ei koskaan enää palaa,
täytyy torille kait mennä myymään kalaa.
Nukkuu nosturissa lokki, valvoo vielä laivakokki,
aika entinen ei koskaan enää palaa.
Aika entinen ei koskaan enää palaa,
muistot lohtua vain nykyisyyteen valaa.
Häipyy taakse makasiinin vanha tuntija tuo viinin,
aika entinen ei koskaan enää palaa.

VANHAN KORPIN VARJO

-Cotton fields-

Leadbelly & Hector

©Reuter & Reuter Förlags Ab

Maantiet vievät yli vuorten, kuu jo katsoo yli rosokuorten,
vanha korppi silloin yössä naurahtaa.
Kerran juoksi siellä kauriit,
laaksot vihreät ja metsät suuret kauniit,
nyt vain vanha korppi yössä naurahtaa.
Viel joskus vuoret itkee verta,
herää, huutaa taivaan tähtimerta,
kerran viimeisenkö korppi naurahtaa?
Maa purkaa suuren tuskan, musta lintu nousee ohi iltaruskon
vanha korppi enää yössä naurahtaa.

Maantiet vievät yli vuorten, kuu jo katsoo yli rosokuorten,
vanha korppi silloin yössä naurahtaa.
Joka ilta katsees nostat
kohti vuorta, viel kysyt, miksi kostat?
Vanha korppi silloin yössä naurahtaa.
Viel kerran vuoret itkee verta,
herää, huudat taivaan tähtimerta,
kerran viimeisenkö korppi naurahtaa?
Sielus tuntee suuren tuskan,
musta varjo nousee ohi iltaruskon,
vanha korppi enää yössä naurahtaa.

VANHAN MERIROSVON KAPAKASSA

Usko Kemppi

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Kerran varhain iltayöstä laivamme laski
Rio de Janeiron satamaan.
Juoksujalkaa kiiruhdimme jokainen heppu
Vanhan Merirosvon kapakkaan.
Siell' on maailman tulisimmat neidot,
ja voi taivas, kun tango siellä soi, oi-joi-joi!
Yön ken viettänyt on Rion lumoissa milloin,
unhoittaa ei koskaan sitä voi.

Paljon niitä muistoja on retkiltä tullut,
Riosta on sentään kaunehin.
Kaikki siellä tappelivat kuin hiukan hullut
suosiosta tumman Carmenin.
Toista sellaista naista ei oo missään,
ja voi taivas, kun tango siellä soi, oi-joi-joi!
Yön ken viettänyt on Rion lumoissa milloin,
unhoittaa ei koskaan sitä voi.

Muistoks' sieltä lähteissäni vein ensilemmen,
Rion ruusun, Donna Carmenin.
Tatuoida rintahani nimensä annoin,
sydämen ja ristin, ankkurin.
Ne seuraa mua retkilläni aina,
kunnes kerran taas tulen takaisin, varmasti!
Yön ken viettänyt on Rion lumoissa milloin,
kaipaa sinne aina takaisin.

VANHOJA POIKIA VIKSEKKÄITÄ

Juha Vainio

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Saimaan saarella pikkuinen torppa,
istuu portailla Nestori Miikkulainen.
Huuliharppuaan soittaa, ja norppa
nousee pinnalle pärskähtäen.
Aallon alla se suunnisti soittajan luo,
sille tuttua tutumpi on sävel tuo.
Laulu kertoo näin mitä on yksin kun jää,
hyvin hylje sen ymmärtää.

Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä,
maailma houkutti pois morsion.
Vanhoja poikia viiksekkäitä,
mies sekä hylje kumpikin on.

Saimaan saarella pikkuinen torppa,
sinne elämäntoveri tahtonut ei.
Yksin Nestori jäi kuten norppa -
myös sen kumppanin kohtalo vei.
Suuri Saimaa, mut sata on hylkeitä vaan,
kohta jäljellä ei ehkä ainuttakaan.
Huuliharppua soittelee Miikkulainen,
yksi ymmärtää kaipuun sen.

Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä ...

Saimaan saarella pikkuinen torppa,
istuu portailla Nestori Miikkulainen.
Lepokivellään iäkäs norppa katsoo ystävää ymmärtäen.
Suuri Saimaa, mut naista sen rannoilta vaan
ei näin tuuliseen saareen saa asettumaan.
Kuten norpan on määrä myös Miikkulaisen
olla sukunsa viimeinen.

VARRELLA VIRRAN

-Down by the river-

M.Hazelwood & Perri Reponen

©EMI Music Publishing Scandinavia Ab

Kaupunkiin kun masentuu, sitä tahtoo tuuliin raikkaisiin.
Matkaan vain ja me löydettiin varrelle virran.
Rakas, nyt me teltaillaan, pois vaatteet päältä riisutaan,
on vesi lämmin, uimaan vaan, varrella virran.
Varrella virran, varrella virran,
on vesi lämmin, uimaan vaan, varrella virran.

Yöllä outoon tunteeseen sitten herättiin, teit meille teen.
Mä lähdin rantaan uudelleen, varrelle virran.
Kalan kuolleen silloin näin, kun rantaan seisomaan mä jäin.
Syitä pohdin mielessäin, varrella virran.
Varrella virran, varrella virran,
kalan kuolleen silloin näin, varrella virran.

Jouduin sitten lääkäriin, ja se tohtorimme sanoi niin,
on tyhmää, että lähdettiin varrelle virran.
Siellä puutkin kellastuu, ja nyt on vasta heinäkuu,
syy tehdas on, ei mikään muu, varrella virran.
Varrella virran, varrella virran,
siellä puutkin kellastuu, varrella virran.

Kaiken kuolevan mä nään, ei sorsat ehdi pesästään,
maa sortuu veteen vihreään varrella virran.
Kuvittelen huomisen, mä majavaa voi nähdä en,
pääkallo löytyy valkoinen, varrella virran.
Varrella virran, varrella virran,
pääkallo löytyy valkoinen, varrella virran.

VELJEKSET MONTGOMERYN

-Yl' kasteisten vuorten-

Kai muistatte veljekset Montgomeryn,
he kaatoivat kahvinsakin konjakkihin.
Mutt' tarjositpas vettä, he huudahtivat että:
”Se polvihimme menee, viekää hemmettiin.”

Kai muistatte veljekset Montgomeryn,
he kaatoivat kahvinsakin konjakkihin.
Mutt' tarjositpas vettä, he huudahtivat että:
”Se ruostuttaapi kaiken, viekää hemmettiin”.

VESIPOIKIEN MARSSI

-Kapteeni katsoi horisonttiin-

Pois se meistä, että täällä maisteltais
noita pahan tuomia alkoholijuomia.
Vaikka keltä henki kohta haisteltais, niin huugo raikas sois.

Hurraa me nuoret vesipojat,
pää on meillä selvä aina, krapulat ei meitä paina.
Hurraa me nuoret vesipojat,
meillä luonto raitis on.

Säyseästi näin kun aina elelee
itseksensä hissuksiin nenä kirjassansa kiinni.
Tarmokkaasti lasiin aina sylkäisee, siinä riemu verraton.
Hurraa me nuoret vesipojat ...

Paha perii riettauden sellaisen,
jota toiset harjoittaa, kun he itsens' juovuttaa.
Sukukunnan turman tuopi tuollainen, kulttuurin turmion.
Hurraa me nuoret vesipojat ...

VIIDESTOISTA YÖ

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Silmissäni orpo katse lapsen eksyneen,
rakkautesi jäljet vihloo rintaa.
Käy pimeys päälle lailla pommikonelaiivueen,
ja minä kun en koskaan kysy hintaa.

Viidestoista yö taas saapuu painajaisineen,
ja kaikki paitsi elämä on turhaa.
Aina oikein uskoa ei jaksu ihmiseen,
kun ihmiskunta tekee itsemurhaa.

Sun kanssa katson maailmaa ja samaa unta nään,
kuin hullu huudan rakkauteni perään.
Sun kainaloosi käperryn, ja jos sallit, yöksi jään,
ja kun aamu on, en tiedä, missä herään.

Käy tuuli läpi pääni etelästä pohjoiseen,
oon yksin ajatusten raunioilla.
Ikuisesti kolisevat sanat tyhjyyteen -
on jälleen tuskan viitta hartioilla.

Sun kanssa katson maailmaa ...

Viidestoista yö - se saapuu aina uudelleen,
taas huomaan kahden viikon unohtuneen.
Jäi iholleni hiekkaa rannan autioituneen,
voi olla, että vihdoin pääsen uneen.

Sun kanssa katson maailmaa ...

VIILEÄ VERONAN VIINI

Juice Leskinen

©Bluesway/Love Kustannus Oy

Näin laskeutuu yö, ja tuhansin tähdin
se tyhjissä huoneissa soi.
Se kasvoille lyö! Sen helmasta lähdin,
ja huomiseen nähdä en voi.

Yö samettinen on ratkaisun eessä
kuin viimeinen mahdollisuus.
Ja jäljiltä sen oon kuin telineessä,
mun poimia voi joku uus.

Mutta viileä Veronan viini,
jota suruuni siemailen,
sinut nostaa haaveisiini,
olen vähemmän surullinen.

Tuo kynttilä on kuin huone, kuin talo,
mä pelkään, en pelkää, mä oon.
Taas sammumaton kuin tähtien valo.
Käyn rinteiltä taas aurinkoon.

Ja se viileä Veronan viini ...

Kuin elämä on se huone, se talo,
vei kynttilä pullolta suun.
Ja sammumaton tuo tuikkiva valo,
se uuteen mun vie seikkailuun.

Mutta viileä Veronan viini ...

VIIMEINEN UNELMA

Hector

©Hector

Mä olin poika kalpee kun taivas avattiin,
Sputnik syöksyi yöhön - me kenopäinä sitä seurattiin.
Ja Britan suklaasydän, lauuntain toivotuin -
vuonna viiskytseitsemän Kama Sutraa fikkarilla luin.
No Sibelius kuoli - mä olin kymmenen,
Elvis osti Gracelandin kuin jumalaksi muuttuen.

Se oli viimeinen - ei synny suurempaa.
Idoleista suurin - ei synny suurempaa.
Ei milloinkaan - ennen seuraavaa.

Mä olin juovuksissa kun kuussa käveltiin,
Woodstockissa rauhanpiiput paloi universumiin.
Ajauduin musikaaliin - siihen hippie-jippie-taikaan,
vuonna kuuskytyhdeksän aikaan uuteen uskottiin.
Ja unelmat ne uudet Prahassa haudattiin.
Faija kuoli - Beatles myöskin silloin hiljaa kuopattiin.

Se oli viimeinen - ei tule suurempaa.
Ihanteista suurin - ei synny suurempaa.
Ei milloinkaan - ennen seuraavaa.

Ja mustalaiset lauloi - me kaikki laulettiin
laulu vapaudelle, kun soittajalta sormet murskattiin.
Niin kirjoitin: ei mittään, piirsin Euroopan -
unelmamme joutui samaan kuvaan kanssa saatanan.
Sivariksi lähdin - olin niin tosissain -
takin toiset kääntää voi - itse pärjännyt oon omassain.

Vaikka viimeinen olen mitään sanomaan.
Unelmista suurin on voida rakastaa.
Rakastaa - vaikka unelmaa.

Nyt kaikesta on aikaa - niin monta ystävää
lähtenyt on viereltäin ehtimättä edes selittää.
Mä istun kellarissa ja liekki lepattaa -
ulkona on talviyö ja monelaista kulkijaa.
Ne etsii tarkoitusta - elämää janoaa.
Edessään tää aika musta, ympärillä huijareiden maa.
On mulla vielä aikaa tää laulu lopettaa -
huomisesta tiedän vain: se unelmaamme halventaa.

Se on viimeinen - ei synny suurempaa.
Unelmista suurin on saada rakastaa.
Rakastaa - edes unelmaa.

VIIVY VIELÄ HETKI

Mikko Alatalo & Harri Rinne
©ALR-Music Oy

Viivy vielä hetki,
yksi laulu on laulamatta,
pari sanaa on sanomatta,
kun sinut pitkästä aikaa näin.
Viivy vielä hetki,
yksi malja on tyhjentämättä,
lähtöitkut on itkemättä
ennenkuin erkanemme kotiin päin.

Nyt on tanssittu, juhlittu, juotu
sen pitemmän kaavan mukaan
kaikki mitä on pöytään tuotu
nautittiin, eikä sammunut kukaan.
Juuri kun naiset on kauneimmillaan
sinä siinä oot yllättäin.
Se meidän rakkaus parhaimmillaan
loppuun kirjoittamatta jäi.

Viivy vielä hetki ...

Me teemme virheitä, harhailemme,
mut älä anna menneiden painaa.
Rakas ystävä, toisillemme
oomme kaikki vain lainaa.
Emme saa olla pahoillamme
perunamaan ja sen punaisen tuvan
saimme kumpikin tahoillamme,
siis tänään, saanko mä luvan.

Viivy vielä hetki ...

VIPPAA MULLE VIITONEN

-Brother, can you spare a dime?-

Jay Gorney & Vexi Salmi

©Warner/Chappell Music Scandinavia Ab

Tietä ennen sotaa Petsamoon vuoden tein, muistan sen.
Nyt jo maantien tekoon vanha oon, vippaa mulle viitonen.
Korpeen maata palan raivasin auraten, kylvään.
Pellot jäivät sodan jalkoihin, vippaa mulle viitonen.
    Sinne jonnekin tieni kun vei ystävät kaikki palanneet ei.
    Siellä haaveistain mä luopua sain,
    on arpia vain muistonain.
Silloin kyllä minuun myös luotettiin, tarvinnut muita en.
Nyt on usko mennyt ihmisiin, vippaa mulle viitonen.

VÄLIAIKAINEN

Matti Jurva & Tatu Pekkarinen

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Elo ihmisen huolineen ja murheineen, se on vain väliaikainen.
Ilon hetki myös helkkyvin riemuineen, se on vain väliaikainen.
Tämä elomme riemu ja rikkaus sekä rinnassa riehuva rakkaus
ja pettymys tuo, totta tosiaan, väliaikaista kaikki on vaan.

Tuoksu viehkeinkin kauneimman kukkasen,
se on vain väliaikainen.
Aika kultaisen heljimmän nuoruuden, se on vain väliaikainen.
Sinun tyttösi hempeä kauneus sekä huulien purppurapunerrus
ja hymynsä tuo, totta tosiaan, väliaikaista kaikki on vaan.

Hurma viinin, mi mieltäsi nostattaa, se on vain väliaikainen.
Ja se heili, joka helyt meillä ostattaa, se on myös väliaikainen.
Tämä elomme riemu ja rikkaus sekä rinnassa riehuva rakkaus
ja pettymys tuo, totta tosiaan, väliaikaista kaikki on vaan.

YKSI AINOA IKKUNA

Trad & Pauli Salonen

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Illan ruskoa väistyvää varjot saattavat pois.
Mulle onnea täyttävää jospa antaa ne vois.
Talot kaupungin tuolla nään sekä ikkunat nuo.
Niitä katsomaan vielä jään tänne muistojen luo.

Sua ystävä etsimään yhä kulkuni vie.
Yhtä ikkunaa löytämään nyt on toiveeni tie.
Valot tuikkivat ilta toi, niitä huomaa en lain.
Yhtä vaille jos jäädä voi, sitä kaivaten vai.

Monet ikkunat lohtuaan mulle välkkyen suo.
Niitä kaipaa en laisinkaan, ne ei onnea tuo.
Yhtä ainoaa ikkunaa tahdon etsiä vaan.
Yhden kulkea ruudun taa, löytää unteni maan.

YLI KOSKIEN

-Yli aaltojen-

Juventino Rojas & Antero Hakapää

On lasimme tää
täynnä koskista kimmeltävää.
Kun kurkkua päin
niitä heitämme laulaen näin.
Jos krapulankin
saamme jälkeen tuon juomingin.
Se huomiseen jää
silloin vasta saa särkyä pää.

YSTÄVÄN LAULU

Vladimir Vysotski & Juha Vainio

©Warner/Chappell Music Finland Oy

Mistä tunnet sä ystävän, onko oikea sulle hän?
Anna meren se selvittää, kuka viereesi jää.
Ja jos silloin, kun myrsky soi, vain sun kumppanis vaikeroi.
Vene lähimpään rantaan vie, jääköön pois, mikä lie.

Mistä tunnet sä ystävän, onko oikea sulle hän?
Anna tunturin selvittää, kuka viereesi jää.
Kun on kaukana kaikki muut ja kun päättyvät pitkospuut,
Kuka rinnallas ruikuttaa, takaisin mennä saa.

Mistä tunnet sä ystävän, onko oikea sulle hän?
Ajat ankeimmat selvittää, kuka viereesi jää.
Kun on sinulla vaikeaa, ja kun tarvitset auttajaa,
silloin ystävyys punnitaan, menee muut menojaan.
Siitä tunnet sä ystävän, kun on vierelläs vielä hän.
Turhat tuttavat luotas ois hävinneet pian pois.

YÖLINJALLA

Tapio Rautavaara

©Leena Rautavaara, julkaistu oikeudenomistajan luvalla

Mä ajan aina öisin kiitolinjallain,
kun tämän homman kerran sattumalta sain.
On mulla raskas työ ja pitkä, pitkä yö,
kun ajan vain yölinjallain.

On kuormaa mukanani aina tonneittain,
ja tiukka vastuu painaa aikataulustain.
Myös yöllä kello käy, ja määränpää ei näy,
kun ajan vain yölinjallain.

On mutka pimeässä aina arvoitus,
ja linjan pelastaa vain vaaran aavistus.
Ja öinen kiitotie niin usein liukas lie,
kun ajan vain yölinjallain.

Mä silmin väsynein nään kylät nukkuvat,
ja valokiila leikkaa öiset maisemat.
Vaan kunhan kesä saa, on yökin valoisaa
ja laulan vain yölinjallain.

Ei matkan mittavuus vaan vauhti turman tuo,
se vanha viisaus ei apuansa suo.
Jos linja myöhästyy, se ajurin on syy,
nyt ajan vain yölinjallain.

Et usko tarinaa, mut usein lohdun soi,
kun usva kuvasi sun tuulilasiin toi.
Ja mikään lämmittää ei voinut enempää
mun aatostain yölinjallain.

Jos hetkeks' nukahdan ja vauhti täysi on,
se matkan pää on silloin yhden kohtalon.
Niin loppuu raskas työ, mut jatkuu pitkä yö,
taas ajan vain yölinjallain.

